

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1995 Julkaistu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995 N:o 1774—1782

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1774	Eläkesäätilaki	4063
1775	Laki työntekijäin eläkelain 3 §:n muuttamisesta	4094
1776	Laki velkojien maksunsaantijärjestyksestä annetun lain 9 §:n muuttamisesta	4095
1777	Laki vakuutuskassalain muuttamisesta	4096
1778	Eläkesäätioasetus	4098
1779	Asetus työntekijäin eläkeasetuksen 2 §:n kumoamisesta	4100
1780	Asetus eläkesäätion eläkevastuun katteesta	4101
1781	Asetus vakuutuskassan vastuuvelan katteesta	4107
1782	Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös patenti- ja rekisterihallituksen maksullisista suoritteista ...	4112

N:o 1774

Eläkesäätilaki

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä säädetyllä tavalla, säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Tätä lakia sovelletaan työnantajan perustamaan eläkesäätioon, joka on vakuutus- ja eläkelaitos ja joka vakuutustoimintaa liike-mäisesti harjoittamatta myöntää toimintapiiriinsä kuuluville henkilöille ja näiden edunsaajille eläkkeitä ja niihin verrattavia muita etuuksia, joiden voidaan katsoa kuuluvan sosiaalisen henkilövakuutustoiminnan piiriin.

Eläkesäätioon, joka harjoittaa työntekijäin eläkelain (395/61) mukaista toimintaa, sovelletaan tämän lain säännöksiä, mikäli mainitusta laista ei muuta johdu.

2 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *A-eläkesäätio*llä eläkesäatiötä, jonka

tarkoituksena on myöntää yksinomaan vapaaehtoisia lisäeläkkeitä ja muita etuuksia;

2) *B-eläkesäätio*llä eläkesäatiötä, jonka tarkoituksena on myöntää yksinomaan lakisäateisiä eläkkeitä ja muita etuuksia;

3) *AB-eläkesäätio*llä eläkesäatiötä, jonka tarkoituksena on myöntää sekä vapaaehtoisia lisäetuuksia (A-osasto) että lakisäateisiä eläkkeitä ja muita etuuksia (B-osasto);

4) *yhteiseläkesäätio*llä 13 luvun mukaista eläkesäatiötä, johon voi kuulua kaksi tai useampia työnantajia; sekä

5) *toimintapiiriin kuuluvilla henkilöillä* niitä henkilöitä, jotka ovat työnantajaan työ-, virka- tai muussa palvelussuhteessa tai kuuluvat sen johtoon ja jotka ovat eläkesäatiössä vakuutettuina.

Vakuutettuina voi olla tietty säännöissä määrätty ryhmä 1 momentin 5 kohdassa mainituista henkilöistä.

HE 187, 188/95

StVM 28/95

EV 177/95

186—1995

450301A

Eläkesäätiön säännöissä olevan määräyksen perusteella eläkesäätiön toimintapiiriin voi myös kuulua:

1) työnantajan Euroopan talousalueen ulkopuolella olevaan valtioon lähettämä työntekijä, joka työskentelee työnantajan kanssa samaan taloudelliseen kokonaisuuteen kuuluvan emo- tai tytäryrityksen palveluksessa taikka osakkuusyrityksen palveluksessa taikka muussa yrityksessä, jossa työnantajalla on määräämisvaltaa, olematta sinä aikana työsuhteessa työnantajaan; sekä

2) eläkesäätiön eläkkeensaaja.

3 §

A-eläkesäätiön toimintapiiriin on kuuluttava vähintään 30 henkilöä sekä B-eläkesäätiön tai AB-eläkesäätiön B-osaston toimintapiiriin vähintään 300 henkilöä.

Toimintansa aloittavan A-eläkesäätiön toimintapiiriin on perustamista seuraavan toisen kalenterivuoden päättyessä kuuluttava pysyvästi vähintään 30 henkilöä. Samassa ajassa B-eläkesäätiön tai AB-eläkesäätiön B-osaston toimintapiiriin on kuuluttava pysyvästi vähintään 300 henkilöä.

Sosiaali- ja terveysministeriö voi erityisistä syistä pidentää 2 momentissa säädettyä määrääikää enintään yhdellä vuodella.

4 §

Eläkesäätiö ei saa harjoittaa muuta toimintaa kuin 1 §:ssä mainittua eläkesäätiötoimintaa.

Eläkesäätiön varoja ei saa käyttää eläkesäätiön toiminnalle ilmeisesti vieraaseen tarkoitukseen.

Eläkesäätiön on sopeutettava toimintansa sellaiseksi, että sen harjoittaminen on mahdollista ilman lainanottoa. Eläkesäätiö saa kuitenkin tarvittaessa ottaa lainaa sosiaali- ja terveysministeriön määräämällä tavalla.

Eläkesäätiö ei saa ilman sosiaali- ja terveysministeriön lupaa omistaa osakeyhtiön osakepääomasta enempää kuin määrän, joka vastaa 20 prosenttia yhtiön osakepääomasta ja kaikkien osakkeiden tuottamasta äänimäärästä. Eläkesäätiön sijoittama määrä yhden tällaisen yhtiön tai samaan konserniin kuuluvien yhtiöiden osakkeisiin saa ilman sosiaali- ja terveysministeriön lupaa olla enintään 10 prosenttia eläkesäätiön omaisuudesta. Tässä momentissa säädetty rajoitukset eivät koske yhtiötä, jonka toimintaa voidaan pitää

eläkesäätiötoimintaan liittyvänä ja sen kannalta tarkoituksenmukaisena, eikä asunto- tai kiinteistöyhtiötä.

Edellä 4 momentissa säädettyjä rajoituksia eläkesäätiöön sovellettaessa otetaan huomioon myös sellaisten muiden osakeyhtiöiden omistamat osakkeet ja määräämisvalta, joissa eläkesäätiöllä on enemmän kuin puolet osakepääomasta tai osakkeiden tuottamasta äänimäärästä.

Mitä 4 ja 5 momentissa säädetään osakeyhtiön osakepääomasta ja osakkeiden tuottamasta äänimäärästä, sovelletaan vastaavaan määräämisvalttaan myös muussa yrityksessä.

Eläkesäätiö ei saa olla osakkaana yrityksessä, jossa se joutuu rajoittamattomaan vastuuseen yrityksen sitoumuksista.

5 §

Eläkesäätiön on sijoitettava varansa turvavasti ja tuloa tuottavasti sekä eläkesäätiön maksuvalmiutta silmällä pitäen.

Eläkesäätiöllä on oikeus vakuuttaa vastaan antaa varojaan velaksi työnantajalle, jonka on suoritettava tästä ja myös muulla perusteella syntyneestä velastaan eläkesäätiölle vähintään saman suuruinen korko, jota käytetään 43 §:ssä tarkoitetun eläkevastuun lasemisessa.

Jos työnantaja on osakeyhtiö, eläkesäätiö saa omistaa vastiketta vastaan hankkimiaan työnantajayhtiön osakkeita enintään 10 prosenttia yhtiön osakepääomasta. Eläkesäätiön mainituin tavoin hankkimiin osakkeisiin sijoittama määrä saa kuitenkin olla enintään 10 prosenttia eläkesäätiön omaisuudesta.

Sosiaali- ja terveysministeriö voi erityisistä syistä myöntää poikkeuksia 3 momentin säännöksistä.

6 §

AB-eläkesäätiön osastojen varat ja mahdolliset velat sekä tuotot ja kulut on pidettävä erillään.

AB-eläkesäätiön osastojen eläkevastuiden katteena olevat varat, joita laissa olevien säännösten mukaan ei ole käytettävä muihin tarkoituksiin, on käytettävä yksinomaan kyseisen osaston mukaisten eläkkeiden ja muiden etuuksien turvaamiseen, mikäli eläkesäätiö ei 3 momentin nojalla toisin päätä.

Mikäli A- tai B-osaston 46 §:n ja sen nojalla annettujen säädösten ja määräysten mukaisten varojen arvioidaan tilinpäätöksen yhteydessä kattavan 46 ja 47 §:n mukaisesti vastuun määrän ja varojen kokonaisuudessaan ylittävän kyseisen osaston eläkevastuun ja muiden velkojen määrän, erotusta vastaavat varat saadaan siirtää toisen osaston eläkevastuun katteeksi. Siirron seurauksena sille osastolle, jolta varoja siirretään, ei saa jäädä vastuuvajasta.

Sosiaali- ja terveystieteiden ministeriö antaa tarkemmat määräykset tämän pykälän soveltamisesta.

2 luku

Eläkesäätiön perustaminen

7 §

Eläkesäätiön voi perustaa työnantaja. Työnantaja voi olla luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö.

Työnantajan on oltava joko Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion kansalainen, jolla on asuinpaikka Euroopan talousalueella, tai oikeushenkilö, jolla on kotipaikka Euroopan talousalueella, jollei sosiaali- ja terveystieteiden ministeriö myönnä lupaa poiketa tästä. Oikeushenkilöllä on kotipaikka Euroopan talousalueella, kun se on perustettu Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion lainsäädännön mukaan ja kun sillä on sääntömääräinen kotipaikka, keskushallinto tai päätoimipaikka Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa.

Työnantajan on harjoitettava Suomessa sitä toimintaansa, jonka piirissä toimivien henkilöiden eläketurvan järjestämistä varten eläkesäätiö perustetaan.

Vajaavaltainen, konkurssissa oleva tai liiketoimintakieltoon määrätty työnantaja ei voi perustaa eläkesäätiötä.

8 §

Perustamisesta on tehtävä perustamiskirja, joka on päivättävä ja työnantajan allekirjoitettava.

Perustamiskirjaan on sisällytettävä ehdotus eläkesäätiön säännöiksi, minkä lisäksi siinä on mainittava:

1) perustajan nimi, kansalaisuus, asuinpaikka ja postiosoite; sekä

2) eläkesäätiölle perustettaessa tuleva peruspääoma.

9 §

Eläkesäätiön säännöissä on mainittava:

- 1) eläkesäätiön nimi;
- 2) eläkesäätiön kotipaikkana oleva Suomen kunta;
- 3) eläkesäätiön tarkoitus;
- 4) eläkesäätiön kuuluva työnantaja;
- 5) eläkesäätiön toimintapiiri ja ketkä ovat 1 §:ssä tarkoitettuja edunsaajia;
- 6) etuudet, niiden suuruus tai määräytymisperuste;
- 7) etuuksien saamisen edellytykset;
- 8) etuuksien suorittamisaika;
- 9) säilyttääkö ja missä määrin toimintapiiriin kuulunut henkilö, jonka vakuutusuhde on päättynyt ennen eläkkeeseen tai muuhun etuuteen oikeuttavan tapahtuman sattumista, itse tai hänen edunsaajansa oikeuden eläkkeeseen tai muuhun etuuteen;
- 10) eläkesäätiön peruspääoma;
- 11) hallituksen jäsenten ja varajäsenten sekä tilintarkastajien ja varatilintarkastajien lukumäärä, toimikausi ja valitsemistapa;
- 12) jos eläkesäätiöllä on hallintoneuvosto, sen tehtävät, jäsenten lukumäärä, toimikausi ja valitsemistapa;
- 13) onko ja minkä perusteen mukaan hallituksen tai muiden hallintoelimiin jäsenille suoritettava korvausta heidän toimestaan;
- 14) kenellä on oikeus kirjoittaa eläkesäätiön nimi;
- 15) millä tavoin toimintakertomus, tilinpäätös ja tilintarkastuskertomus on pidettävä toimintapiiriin kuuluvien henkilöiden sekä eläkkeen ja muiden etuuksien saajien nähtävänä sekä miten tiedonannot muutoin on tehtävä;
- 16) miten päätös sääntöjen muuttamisesta on tehtävä; sekä
- 17) miten eläkesäätiön omaisuus on jaettava eläkesäätiötä purettaessa.

10 §

Eläkesäätiön säännöille ja niiden muutoksille on haettava sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön vahvistus.

Ministeriön on vahvistettava säännöt tai niiden muutokset, jos säännöt ovat lain mukaiset.

11 §

Eläkesäätiön sääntöjen muuttamisesta päättää eläkesäätiön hallitus tai hallintoneuvosto, jos eläkesäätiöllä on hallintoneuvosto. Päätös sääntöjen muuttamisesta tehdään 23 §:n 2 momentin mukaisella tavalla. Jos sääntöjen muutos välittömästi koskee työnantajan oikeuksia ja velvollisuuksia, on sen lisäksi, mitä muutoin säädetään, muutoksen vahvistamisen edellytyksenä, että työnantaja on hyväksynyt muutoksen.

Jos eläkesäätiön sääntöjen muutos tarkoittaa toimintapiiriin kuuluvien henkilöiden eläkkeiden vähentämistä tai poistamista siltä osin kuin eläkkeiden on katsottava perustuvan ennen muutosajankohtaa suoritettuun palvelukseen, sääntömuutoksen vahvistamisen edellytyksenä on, että muutosta on kannattanut vähintään neljä viidesosaa eläkesäätiön hallituksen tai hallintoneuvoston kokouksen läsnä olevista jäsenistä.

Jos eläkesäätiön sääntöjen muutos tarkoittaa toimintapiiriin kuuluneiden henkilöiden eläkkeiden tai eläkkeellä olevien henkilöiden alkaneiden eläkkeiden tai heidän ja heidän edunsaajiensa vastaisten eläkkeiden vähentämistä tai poistamista, muutoksen vahvistamisen edellytyksenä on, että päätös sääntöjen muuttamisesta on tehty 2 momentin mukaisella määränemmistöllä ja että lisäksi muutos on eläkesäätiön toiminnan jatkamisen kannalta välttämätön tai että ne, joiden eläkkeitä vähentäminen tai poistaminen koskee, ovat antaneet toimenpiteelle suostumuksensa.

Mitä 2 ja 3 momentissa säädetään, ei sovelleta sääntömuutokseen, joka rajoittaa eläkkeen tulevaa kasvua.

Eläkesäätiön eläkkeitä ja muita etuuksia 1—3 momentin mukaisesti vähennettäessä tai poistettaessa on kohtuullisella tavalla otettava huomioon se etuoikeusjärjestys, joka eläkesäätiön säännöissä on määrätty eläkesäätiön varojen jakamisesta edunsaajien kesken eläkesäätiötä purettaessa, sekä se, että edunsaajaryhmien asema suhteessa toisiinsa säilyy kohtuullisessa määrin samana eläkkeiden ja muiden etuuksien heikennysten jälkeen. Eläkkeitä ja muita etuuksia ei saa vähentää tai poistaa siltä osin kuin eläkesäätiön eläkevastuu on katettu.

Mikäli lakisääteisen eläketurvan mukaisia eläkkeitä ja muita etuuksia vähennetään tai rajoitetaan, eläkesäätiön vapaaehtoisen lisä-

eläketurvan mukaisia eläkkeitä ja muita etuuksia voidaan sen estämättä, mitä 2, 3 ja 5 momentissa säädetään, vastaavasti vähentää tai rajoittaa muuttamalla eläkesäätiön sääntöjä. Mitä edellisessä virkkeessä säädetään, koskee myös eläkesäätiön sääntöjen muuttamista siten, ettei vapaaehtoisen lisäeläketurvan mukaisilla eläkkeillä ja muilla etuuksilla korvata lakisääteisen eläketurvan mukaisiin eläkkeisiin ja muihin etuuksiin tehtyjä vähennyksiä ja rajoituksia. Tässä momentissa tarkoitettu päätös sääntöjen muuttamisesta tehdään 1 momentin mukaisella tavalla, ellei eläkesäätiön säännöissä toisin määrätä.

Mitä 2—5 momentissa säädetään, ei koske B-eläkesäätiön ja AB-eläkesäätiön B-osaston sääntöjen muuttamista.

12 §

Eläkesäätiöllä on oltava joko suomen- tai ruotsinkielinen nimi. Suomenkieliseen nimeen on sisällytettävä sana ”eläkesäätiö” ja ruotsinkieliseen nimeen vastaavasti sana ”pensionsstiftelse”.

Eläkesäätiön nimen on selvästi erotettava muiden eläkesäätiöiden nimistä. Nimi ei saa olla hyvän tavan vastainen eikä omiaan johdattaa harhaan.

Jos eläkesäätiö aikoo käyttää nimeään kaksi- tai useampikielisenä, on jokainen nimen ilmaisu mainittava eläkesäätiön säännöissä. Erikielisten nimien on sisällöltään vastattava toisiaan.

13 §

Eläkesäätiön perustamisesta on tehtävä ilmoitus eläkesäätiörekisteriin kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun sosiaali- ja terveysministeriö on vahvistanut säännöt. Jollei eläkesäätiötä mainitussa ajassa ole ilmoitettu rekisteröitäväksi tai jos rekisteröiminen evätään, perustaminen on rauennut.

Rekisteri-ilmoitukseen on liitettävä eläkesäätiön hallituksen kaikkien jäsenten vakuutus siitä, että peruspääoma on eläkesäätiön hallussa. Ilmoitukseen on myös liitettävä eläkesäätiön tilintarkastajien todistus siitä, että peruspääomaa koskevia säännöksiä on noudatettu.

Kun eläkesäätiö on merkitty eläkesäätiörekisteriin, sosiaali- ja terveysministeriön on viipymättä kaupparekisteriin tehtävää merkintää varten ilmoitettava patentti- ja rekis-

terihallitukselle sen työnantajan nimi, jonka yhteydessä eläkesäätiö toimii, eläkesäätiön nimi sekä aika, milloin eläkesäätiö on merkitty eläkesäätiörekisteriin.

14 §

Eläkesäätiön perustamisen rautessa peruspääoma ja sen tuotto palautuu työnantajalle.

15 §

Jos peruspääoma suoritetaan osittain muuna omaisuutena kuin rahana (*apporttiomaisuus*), on siitä otettava määräys perustamiskirjaan. Apporttiomaisuuden on sovellettava eläkesäätiön harjoittaman vakuutustoiminnan tarkoituksiin.

16 §

Ennen rekisteröimistä eläkesäätiö ei voi hankkia oikeuksia eikä tehdä sitoumuksia eikä myöskään hakea, kantaa tai vastata tuomioistuimissa tai muiden viranomaisten luona. Hallitus voi kuitenkin käyttää puhevaltaa eläkesäätiön perustamista koskevilla asioissa.

Eläkesäätiön puolesta ennen sen rekisteröimistä tehdystä toimesta aiheutuneesta veloitteesta vastaavat toimeen osallistuneet tai siitä päättäneet yhteisvastuullisesti. Perustamiskirjasta johtuvasta veloitteesta siirtyy vastuu kuitenkin eläkesäätiölle sen jälkeen, kun se on rekisteröity.

Jos eläkesäätiön puolesta on ennen sen rekisteröimistä tehty sopimus sellaisen henkilön kanssa, joka tiesi eläkesäätiön olevan rekisteröimätön, hän voi, jollei toisin ole sovittu, luopua sopimuksesta, mikäli ilmoitusta rekisteröimisestä ei ole tehty 13 §:ssä säädettyssä ajassa tai jos rekisteröiminen on evätty. Jollei sopimuskumppani tiennyt eläkesäätiön olevan rekisteröimätön, hän voi luopua sopimuksesta siihen asti, kunnes eläkesäätiö on rekisteröity.

3 luku

Eläkesäätiön johto

17 §

Eläkesäätiöllä on oltava hallitus, johon kuuluu vähintään viisi jäsentä ja vähintään viisi varajäsentä.

Eläkesäätiön toimintapiiriin kuuluvat henkilöt valitsevat keskuudestaan hallitukseen vähintään kaksi jäsentä ja näille vähintään kaksi varajäsentä. Eläkesäätiön säännöissä voidaan kuitenkin määrätä, että hallituksen toimintapiiriin kuuluvia henkilöitä edustavien jäsenten valitseminen annetaan toimintapiiriin kuuluvien henkilöiden edustajien tehtäväksi. Jos säännöissä on edellä mainittu määräys, on säännöissä määrättävä myös siitä, ketkä edustavat toimintapiiriin kuuluvia henkilöitä ja miten he suorittavat hallituksen jäsenten valinnan. Työnantaja valitsee loput hallituksen jäsenistä ja näille varajäsenet. Hallintoneuvosto voi valita kaikki hallituksen jäsenet työnantajan ja toimintapiiriin kuuluvien henkilöiden esityksestä, mikäli eläkesäätiön säännöissä näin määrätään.

Siitä riippumatta, mitä 2 momentissa säädetään, työnantaja valitsee eläkesäätiötä perustettaessa väliaikaisesti hallituksen kaikki jäsenet ja heidän varajäsenensä. Näistä on kahden jäsenen ja heidän varajäsentensä oltava henkilöitä, jotka voivat kuulua eläkesäätiön toimintapiiriin. Toimintapiiriin kuuluvia henkilöitä edustavia hallituksen jäseniä valitessaan on työnantajan kuultava toimintapiirin edustajia. Jos työnantajayhteisöön sovelletaan yhteistoiminnasta yrityksissä annettua lakia (725/78) tai yhteistoiminnasta valtion virastoissa ja laitoksissa annettua lakia (651/88), työnantajan on toimintapiiriä edustavia hallituksen jäseniä valitessaan kuultava sanotuissa laeissa tarkoitettuja henkilöstön edustajia. Eläkesäätiön tultua rekisteröidyksi on eläkesäätiön toimintapiiriin kuuluvien hallituksen jäsenten ja heidän varajäsentensä valinta suoritettava niin pian kuin se 3 §:n 2 momentin säännökset huomioon ottaen on mahdollista.

Jos eläkesäätiön sääntöjen mukaan hallitukseen kuuluu yli viisi jäsentä, on säännöissä otettava huomioon, että työnantajaa ja toimintapiiriin kuuluvia henkilöitä edustavien hallituksen jäsenten lukumäärien suhde kohtuullisessa määrin vastaa 1 ja 2 momentissa tarkoitettua. Eläkesäätiön säännöissä voidaan määrätä, että asiamies kuuluu hallitukseen.

Hallituksen toimikauden on päätyttävä viimeistään neljäntenä tilikautena, kun uudet hallituksen jäsenet on valittu, tai sanotun tilikauden päättyessä.

Mitä tässä laissa säädetään hallituksen jäsenestä, on vastaavasti sovellettava hallituksen varajäseneneen.

18 §

Eläkesäätiöllä on oltava asiamies. Eläkesäätiön säännöissä voidaan määrätä, että asiamiehestä käytetään muuta nimitystä. Asiamiehen nimittää hallitus tai, jos eläkesäätiön säännöissä niin määrätään, hallintoneuvosto.

19 §

Vähintään puolella hallituksen jäsenistä ja varajäsenistä sekä asiamiehellä on oltava asuinpaikka Euroopan talousalueella, jollei sosiaali- ja terveysministeriö myönnä eläkesäätiölle lupaa poiketa tästä.

Vajaavaltainen, konkurssissa oleva tai liiketoimintakieltoon määrätty henkilö ei voi olla hallituksen jäsenenä eikä asiamiehenä.

20 §

Hallituksen jäsen voi erota toimestaan ennen toimikauden päättymistä. Eroamisesta on ilmoitettava hallitukselle. Hallituksen jäsenen voi erottaa toimestaan se, joka on hänet valinnut.

Jos hallituksen jäsenen toimi tulee kesken toimikautta avoimeksi tai jos hallituksen jäsen menettää 19 §:n mukaisen kelpoisuutensa sanottuun toimeen eikä varajäsentä ole, hallituksen muiden jäsenten on huolehdittava siitä, että uusi jäsen valitaan jäljellä olevaksi toimikaudeksi. Jos kuitenkin jäljellä oleva hallitus varajäsenet mukaan luettuina on päätösvaltainen ja hallituksessa ovat sekä työnantaja että toimintapiiriin kuuluvat henkilöt edustettuina, ei uutta jäsentä tarvitse valita.

Jollei eläkesäätiöllä ole eläkesäätiörekisteriin merkittyä toimikelpoista hallitusta, sosiaali- ja terveysministeriön on kehoitettava hallituksen muita jäseniä korjaamaan asia tai, jos hallintoneuvosto valitsee hallituksen, kutsuttava tämä valitsemaan hallitusta. Jollei eläkesäätiöllä ole rekisteriin merkittyä asiamiestä, ministeriön on kutsuttava hallitus tai, jos hallintoneuvosto valitsee asiamiehen, tämä valitsemaan asiamies. Jollei hallitusta tai asiamiestä valita taikka tätä viipymättä ilmoiteta eläkesäätiörekisteriin, ministeriön on määrättävä yksi tai useampi toimitsija

hoitamaan eläkesäätiön asioita, kunnes hallitus tai asiamies on valittu ja merkitty eläkesäätiörekisteriin.

Hakemuksen 3 momentissa tarkoitettussa tapauksessa saa, jollei ministeriö jo ole ryhtynyt tarvittaviin toimenpiteisiin, ministeriölle tehdä hallituksen jäsen, asiamies, eläkesäätiön toimintapiiriin kuuluva henkilö, velkoja tai muu, jonka oikeus saattaa riippua siitä, että eläkesäätiöllä on toimikelpoinen hallitus ja asiamies.

21 §

Hallituksessa on oltava puheenjohtaja. Puheenjohtajan valitsee hallitus, jollei eläkesäätiön säännöissä toisin määrätä tai hallitusta valittaessa ole toisin päätetty. Äänten mennessä hallituksessa tasan puheenjohtajan vaali ratkaistaan arvalla. Asiamies voidaan valita hallituksen puheenjohtajaksi.

Puheenjohtajan on huolehdittava siitä, että hallitus kokoontuu tarvittaessa. Puheenjohtajan on kutsuttava hallitus koolle, jos hallituksen jäsen tai asiamies sitä vaatii. Asiamiehellä on, vaikkei hän olisikaan hallituksen jäsen, oikeus olla läsnä hallituksen kokouksissa ja käyttää niissä puhevaltaa, jollei hallitus yksittäisessä tapauksessa toisin päättä.

22 §

Hallituksen kokouksesta on laadittava pöytäkirja, jonka allekirjoittavat kokouksen puheenjohtaja ja pöytäkirjan laatija, jollei eläkesäätiön säännöissä toisin määrätä. Hallituksen jäsenellä ja asiamiehellä on oikeus saada eriävä mielipiteensä merkityksi pöytäkirjaan.

23 §

Hallitus on päätösvaltainen, kun saapuvilla on enemmän kuin puolet sen jäsenistä, mikäli eläkesäätiön säännöissä ei vaadita suurempaa määrää. Päätöstä ei kuitenkaan saa tehdä, ellei kaikille hallituksen jäsenille ole mahdollisuuksien mukaan varattu tilaisuutta osallistua asian käsittelyyn. Jos hallituksen jäsen on estyneenä, on hänen tilalleen tulevalle varajäsenelle varattava sellainen tilaisuus.

Hallituksen päätökseksi tulee se mielipide, jota enemmän kuin puolet läsnäolevista on kannattanut, jollei eläkesäätiön sääntöjen tai tämän lain 11 §:n mukaan vaadita määrää-

enemmistöä. Äänten mennessä tasan päätökseksi tulee se mielipide, johon puheenjohtaja on yhtynyt.

24 §

Hallituksen jäsen tai asiamies ei saa osallistua sellaisen asian käsittelyyn, joka koskee hänen ja eläkesäätiön välistä suhdetta tai muutoin hänen yksityistä etuaan.

25 §

Hallitus huolehtii eläkesäätiön hallinnosta ja toiminnan asianmukaisesta järjestämisestä. Asiamies hoitaa eläkesäätiön juoksevaa hallintoa hallituksen antamien ohjeiden ja määräysten mukaisesti. Toimiin, jotka ovat eläkesäätiön toiminnan laajuuden ja laadun huomioon ottaen epätavallisia tai laajakantoisia, asiamies saa ryhtyä vain, jos hallitus on hänet siihen valtuuttanut tai hallituksen päätöstä ei voida odottaa aiheuttamatta eläkesäätiön toiminnalle olennaista haittaa. Viimeksi mainitussa tapauksessa hallitukselle on niin pian kuin mahdollista annettava toimenpiteestä tieto.

Asiamiehen on huolehdittava, että eläkesäätiön kirjanpito on lain mukainen ja varainhoito luotettavalla tavalla järjestetty. Hallituksen on huolehdittava, että kirjanpidon ja varainhoidon valvonta on asianmukaisesti järjestetty.

26 §

Hallitus edustaa eläkesäätiötä ja kirjoittaa sen nimen. Eläkesäätiön säännöissä voidaan määrätä, että hallituksen jäsenellä tai asiamiehellä on eläkesäätiön nimenkirjoittamisoikeus tai että hallitus voi antaa tällaisen oikeuden jäsenelleen, asiamiehelle tai muulle henkilölle. Sellaisella nimenkirjoittajalla, joka ei ole hallituksen jäsen tai asiamies, on oltava asuinpaikka Euroopan talousalueella, jollei sosiaali- ja terveysministeriö myönnä eläkesäätiölle lupaa poiketa tästä, ja hänen osaltaan on voimassa, mitä 24 §:ssä säädetään hallituksen jäsenestä tai asiamiehestä. Vähintään yhdellä tässä momentissa tarkoitettulla henkilöllä on oltava asuinpaikka Suomessa.

Nimenkirjoittamisoikeutta voidaan rajoittaa vain niin, että kahdella tai useammalla henkilöllä on yhdessä oikeus kirjoittaa eläkesäätiön nimi.

Hallitus voi milloin tahansa peruuttaa antamansa nimenkirjoittamisoikeuden.

27 §

Asiamiehellä on oikeus edustaa eläkesäätiötä sellaisessa asiassa, joka 25 §:n mukaan kuuluu hänen tehtäviinsä.

28 §

Hallitus tai muu 26 §:ssä tarkoitettu eläkesäätiön edustaja ei saa ryhtyä sellaiseen oikeustoimeen tai muuhun toimenpiteeseen, joka on omiaan tuottamaan eläkesäätiön toimintapiiriin kuuluvalle tai muulle henkilölle epäoikeutettua etua eläkesäätiön tai toisen toimintapiiriin kuuluvan henkilön kustannuksella.

Eläkesäätiön edustaja ei saa noudattaa eläkesäätiön toimielimen päätöstä, joka on tämän lain tai eläkesäätiön sääntöjen vastaisena päätös.

29 §

Sosiaali- ja terveysministeriö voi eläkesäätiön toiminnan laajuuden huomioon ottaen vahvistaa eläkesäätiölle säännöt, joiden mukaan eläkesäätiöllä on hallintoneuvosto.

Hallintoneuvostossa on oltava vähintään viisi jäsentä ja vähintään viisi varajäsentä. Asiamies tai hallituksen jäsen ei saa olla hallintoneuvoston jäsenenä.

Eläkesäätiön toimintapiiriin kuuluvat henkilöt valitsevat keskuudestaan hallintoneuvostoon vähintään kaksi jäsentä ja näille vähintään kaksi varajäsentä. Hallintoneuvoston edellä mainittujen jäsenten valintaan sovelletaan vastaavasti, mitä hallituksen toimintapiiriin kuuluvia henkilöitä edustavien jäsenten valinnasta 17 §:n 2 momentissa säädetään. Työnantaja valitsee loput hallintoneuvoston jäsenistä. Hallintoneuvoston työnantajaa ja toimintapiiriin kuuluvia henkilöitä edustavien jäsenten lukumäärien suhteesta on voimassa, mitä hallituksen työnantajan ja toimintapiiriin kuuluvien henkilöiden edustajien lukumäärien suhteesta 17 §:n 4 momentissa säädetään.

Mitä 17 §:n 5 ja 6 momentissa sekä 19 ja 20 §:ssä säädetään hallituksen jäsenistä ja varajäsenistä, on vastaavasti sovellettava hallintoneuvoston jäseniin ja varajäseniin.

Hallintoneuvostosta ja sen jäsenistä on lisäksi soveltuvin kohdin voimassa, mitä hallituksesta ja sen jäsenistä 21—24 §:ssä säädetään.

30 §

Sen lisäksi, mitä muualla tässä laissa säädetään, hallintoneuvoston on valvottava hallituksen hoitamaa eläkesäätiön hallintoa, vahvistettava säätiön tilinpäätös ja valittava tilintarkastajat työnantajan ja toimintapiiriin kuuluvien henkilöiden esityksestä.

Hallituksen on annettava hallintoneuvostolle ja sen jäsenelle ne tiedot, joita nämä pitävät tarpeellisina tehtäviensä hoitamiseksi. Hallintoneuvoston jäsenen on pyydettävä tiedot hallintoneuvoston kokouksessa.

Hallintoneuvosto voi antaa hallitukselle ohjeita asioissa, jotka ovat laajakantoisia tai periaatteellisesti tärkeitä.

4 luku

Tilintarkastus

31 §

Eläkesäätiön tilintarkastukseen sovelletaan tilintarkastuslakia (936/94), jollei tästä laista muuta johdu.

Eläkesäätiössä on oltava vähintään kaksi tilintarkastajaa. Toimintapiiriin kuuluvat henkilöt valitsevat ainakin yhden tilintarkastajan ja hänelle varatilintarkastajan ja työnantaja nimeää muut tilintarkastajat ja heidän varatilintarkastajansa. Jos eläkesäätiössä on hallintoneuvosto, se nimeää tilintarkastajat ja varatilintarkastajat toimintapiiriin kuuluvien henkilöiden ja työnantajan esityksestä.

Sen estämättä, mitä 2 momentissa säädetään, työnantaja valitsee eläkesäätiötä perustettaessa väliaikaisesti kaikki tilintarkastajat ja heille varatilintarkastajat. Toimintapiiriä edustavia tilintarkastajia valitessaan työnantajan on kuultava toimintapiirin edustajia. Jos työnantajayhteisöön sovelletaan yhteistoiminnasta yrityksissä annettua lakia tai yhteistoiminnasta valtion virastoissa ja laitoksissa annettua lakia, työnantajan on toimintapiiriä edustavia tilintarkastajia valitessaan kuultava sanotuissa laeissa tarkoitettuja henkilöiden edustajia. Eläkesäätiön tultua rekisteröidyksi on sen toimintapiiriä edustavien tilintarkastajien ja heidän varatilintar-

kastajiensa valinta suoritettava niin pian kuin se 3 §:n 2 momentin säännökset huomioon ottaen on mahdollista.

Sen estämättä, mitä 2 ja 3 momentissa säädetään, varatilintarkastaja voidaan jättää valitsematta, jos tilintarkastajaksi on valittu tilintarkastuslain 5 tai 6 §:ssä tarkoitettu tilintarkastusyhteisö.

Mitä tässä laissa säädetään tilintarkastajasta, on vastaavasti sovellettava varatilintarkastajaan.

32 §

Tilintarkastajan toimikausi on määrättävä eläkesäätiön säännöissä. Tilintarkastajan tehtävä päättyy sen eläkesäätiön hallituksen tai hallintoneuvoston kokouksen lopussa, jossa tilintarkastuslain 19 §:ssä tarkoitettu tilintarkastuskertomus hänen toimikauteensa sisältyvältä viimeiseltä tilikaudelta käsitellään tai, jos hänet on valittu toistaiseksi, silloin kun uusi tilintarkastaja on valittu hänen tilalleen.

33 §

Eläkesäätiössä on oltava vähintään yksi Keskuskauppakamarin tai kauppakamarin hyväksymä tilintarkastaja.

Sosiaali- ja terveysministeriö voi erityisestä syystä hakemuksesta suostua siihen, että eläkesäätiö saa Keskuskauppakamarin tai kauppakamarin hyväksymän tilintarkastajan sijasta valita muun kelpoisuusehdot täyttävän tilintarkastajan.

34 §

Sen lisäksi, mitä tilintarkastuslain 23 ja 24 §:ssä säädetään, tilintarkastajana ei saa olla:

1) se, joka on eläkesäätiöön kuuluvan työnantajan tai työnantajan osakeyhtiölain (734/78) 1 luvun 2 §:ssä tarkoitettuun konserniin kuuluvan yhteisön palveluksessa tai muutoin alistus- tai riippuvuussuhteessa tähän työnantajaan, sen hallituksen tai hallintoneuvoston jäsenen taikka siihen, jonka tehtävänä on tämän työnantajan kirjanpidon tai varojen hoito taikka hoidon valvonta;

2) edellä 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden aviopuoliso tai hänen kanssaan yhteisessä taloudessa avioliitonomaisissa olosuhteissa elävä henkilö, veli tai sisar taikka se, joka on häneen suoraan ylenevässä tai alenevässä sukulaisuus- tai lankoussuhteessa taikka sel-

laisessa lankoussuhteessa, että toinen heistä on naimisissa toisen veljen tai sisaren kanssa; eikä

3) liiketoimintakieltoon määrätty henkilö.

35 §

Sosiaali- ja terveysministeriön on määrätävä eläkesäätiölle kelpoisuusehdot täyttävä tilintarkastaja tilintarkastuslain 27 §:n 1 momentissa säädetyissä tapauksissa tai jos tilintarkastaja on tämän lain 34 §:n mukaan esteellinen.

Ilmoituksen 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa saa tehdä kuka tahansa. Hallitus on velvollinen tekemään ilmoituksen, jolle se, jolle tilintarkastajan valitseminen kuuluu, viivytyksettä valitse kelpoisuusehdot täyttävää tilintarkastajaa.

Ennen kuin tässä pykälässä mainittu määräys annetaan, on eläkesäätiön hallitusta kuultava. Määräys on voimassa siihen asti, kun eläkesäätiölle on valittu tilintarkastaja ministeriön määräämän tilalle.

36 §

Sosiaali- ja terveysministeriö voi antaa tilintarkastuskertomuksesta tarkempia määräyksiä.

Eläkesäätiön on ilman erillistä pyyntöä toimitettava sosiaali- ja terveysministeriölle tilintarkastajien tilikauden aikana laatimat ja säätiön hallitukselle luovuttamat raportit ja tarkastusmuistiot välittömästi sen jälkeen, kun tilintarkastajat ovat ne säätiölle luovuttaneet.

5 luku

Tilinpäätös

37 §

Eläkesäätiön tilikausi on 12 kuukautta. Eläkesäätiön toiminnan alkaessa tai päättyessä taikka tilinpäätösajankohtaa muutettaessa saa tilikausi olla tätä lyhyempi tai pitempi, kuitenkin enintään 18 kuukautta. Työntekijäin eläkelain mukaista toimintaa harjoittavan eläkesäätiön tilikausi on kuitenkin kalenterivuosi.

Kultakin tilikaudelta on laadittava tilinpäätös, joka käsittää tuloslaskelman, taseen, ni-

den liitteet ja toimintakertomuksen. Eläkesäätiö ei ole velvollinen laatimaan konsernitilinpäätöstä. Eläkesäätiötä ei sisällytetä yhteisön konsernitilinpäätökseen.

Eläkesäätiön kirjanpidossa ja tilinpäätöksen laadinnassa on sen estämättä, mitä muualla laissa säädetään, noudatettava tämän luvun säännöksiä ja sosiaali- ja terveysministeriön antamia eläkesäätiötoiminnan erityisluonteesta johtuvia määräyksiä.

Sosiaali- ja terveysministeriö voi myöntää poikkeuksia 1 momentin säännöksistä, ei kuitenkaan siltä osin kuin on kyse työntekijäin eläkelain mukaista toimintaa harjoittavasta eläkesäätiöstä.

38 §

Hallituksen ja asiamiehen on päivättävä ja allekirjoitettava tilinpäätös. Jos hallituksen jäsen tai asiamies on esittänyt eriävän mieltä tilinpäätöksestä, on tätä koskeva lausuma liitettävä siihen hänen vaatimuksensa.

Tilinpäätökseen on sisällytettävä tuloslaskelma ja tase viimeistä edelliseltä tilikaudelta. Jos tilikauden aikana tuloslaskelman tai taseen erittelyä on muutettu, on aikaisempaan tilinpäätökseen sisällytettävä tietoja mahdollisuuksien mukaan oikaistava niin, että niitä voidaan verrata myöhempään tilinpäätökseen.

Tilinpäätös on annettava tilintarkastajille neljän kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä. Tilintarkastajien on annettava tilintarkastuskertomus kuukauden kuluessa hallitukselle.

39 §

Tuloslaskelmassa tai taseessa taikka niiden liitteenä on annettava seuraavat tiedot:

1) eläkesäätiön omistamat osakeyhtiöiden osakkeet ja osuudet eri yrityksissä eriteltyinä sosiaali- ja terveysministeriön määräämällä tavalla; sekä

2) selostus sellaisista tilikauden tulokseen sisällytyistä tuotto- ja kulueristä, jotka merkittävällä tavalla vaikuttavat tuloksen vertailukelpoisuuteen edellisen tilinpäätöksen kanssa tai jotka muulla tavoin ovat merkitykseltään huomattavia.

40 §

Jos eläkesäätiö on antanut rahalainoja eläkesäätiön hallituksen tai hallintoneuvoston jäsenille tai asiamiehelle, ne on, jos kysymyksessä olevien lainojen yhteismäärä ylittää sosiaali- ja terveysministeriön vahvistaman määrän, ilmoitettava taseen liitteenä sen mukaan kuin sosiaali- ja terveysministeriö määrää.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuihin henkilöihin rinnastetaan tällaisen henkilön avio puoliso, veli ja sisar sekä se, joka on häneen suoraan ylenevässä tai alenevassa sukulaisuus- tai lankoussuhteessa taikka sellaisessa lankoussuhteessa, että toinen heistä on naimissa toisen veljen tai sisaren kanssa.

41 §

Toimintakertomus on laadittava hyvän kirjanpitotavan mukaisesti ja siinä on annettava tietoja sellaisista eläkesäätiön tilan ja toiminnan arviointia varten tärkeistä seikoista, joista ei ole tehtävä selkoa tuloslaskelmassa tai taseessa, sekä eläkesäätiön kannalta olennaisista tapahtumista.

42 §

Sosiaali- ja terveysministeriö voi antaa määräyksiä ja lausuntoja tämän luvun säännösten soveltamisesta.

6 luku

Eläkevastuu ja sen kattaminen

43 §

Eläkesäätiön sääntöjen mukaisista sitoumuksista aiheutuva vastuu merkitään eläkesäätiön taseeseen vastattavien puolelle eläkevastuuna.

Eläkevastuu lasketaan sosiaali- ja terveysministeriön määräysten mukaisesti:

- 1) ennen tilinpäätöshetkeä alkaneista eläkkeistä ja muista etuuksista; sekä
- 2) eläkesäätiön toimintapiiriin kuuluvien henkilöiden vastaisista eläkkeistä ja muista etuuksista siltä osin kuin eläkkeen tai muun etuuden on katsottava karttuneen tilinpäätöshetkeen mennessä sekä eläkesäätiön toimintapiiriin kuuluneiden henkilöiden vastaisista eläkkeistä ja muista etuuksista.

Laskettaessa eläkevastuuta eläkesäätiön

toimintapiiriin kuuluvien henkilöiden osalta katsotaan muun kuin työntekijäin eläkelain mukaisen eläkkeen tai muun etuuden karttuvan suoraviivaisesti eläkkeeseen oikeuttavalla ajalla eläkeiän täyttämiseen mennessä. Eläkevastuun on kuitenkin oltava vähintään saman suuruinen kuin se olisi, jos henkilö olisi lakannut kuulumasta toimintapiiriin tilinpäätöshetkellä.

Milloin eläkesäätiön varat eivät riitä eläkevastuun ja muiden vastuiden kattamiseen, merkitään erotus taseeseen vastaavien puolelle vastuuvajauksena.

44 §

Jos eläkevastuun laskemisperusteita muutetaan muun kuin työntekijäin eläkelain mukaisen eläketurvan osalta siten, että uusien perusteiden mukainen eläkevastuu on vanhojen perusteiden mukaista suurempi, sosiaali- ja terveysministeriö voi myöntää eläkesäätiölle luvan pitää eläkevastuu tältä osin pienempänä määrätyn ajan, kuitenkin enintään kymmenen vuotta. Erotusta on vuosittain vähennettävä ministeriön hyväksymän suunnitelman mukaisesti.

45 §

Työnantajan on suoritettava vähintään kolmannesvuosittain B-eläkesäätiölle ja AB-eläkesäätiön B-osastolle kannatusmaksuja tai asetettava eläkevastuun katteeksi hyväksyttäviä vakuuksia vastuuvajauksen täyttämiseksi vähintään siten, että ne yhdessä B-eläkesäätiön tai AB-eläkesäätiön B-osaston muiden tuottojen kanssa riittävät kattamaan eläkkeistä aiheutuneet suoritukset, eläkesäätiön tai sen B-osaston muut kulut sekä eläkevastuun vuotuisen muutoksen.

Työnantajan on suoritettava A-eläkesäätiölle ja AB-eläkesäätiön A-osastolle kannatusmaksuja tai asetettava eläkevastuun katteeksi hyväksyttäviä vakuuksia vastuuvajauksen täyttämiseksi vuosittain vähintään siten, että ne yhdessä A-eläkesäätiön tai AB-eläkesäätiön A-osaston muiden varojen ja vakuuksien kanssa riittävät eläkevastuun kattamiseen 47 §:n tai 146 §:n mukaisesti.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja kannatusmaksuja on rahana suoritettava vähintään määrä, joka tarvitaan eläkesäätiön maksuvalmiuden ylläpitämiseen.

Mikäli A-eläkesäätiön 46 §:n ja sen nojalla annettujen säädösten ja määräysten mukaisen varojen arvioidaan tilinpäätöksen yhteydessä pysyvästi kattavan 47 §:n mukaisesti vastuun määrän ja varojen kokonaisuudessaan ylittävän eläkesäätiön eläkevastuun ja muiden velkojen määrän, erotusta vastaavat varat saadaan sosiaali- ja terveysministeriön suostumuksella palauttaa työnantajalle. Ylikatetta arvioitaessa ministeriö voi kuitenkin määrätä, että tiettyjen katteeseen kuuluvien varojen arvo lasketaan käyvästä arvosta poikkeavasti. Palautuksen seurauksena ei eläkesäätiölle saa jäädä vastuuvajausa.

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarkemat määräykset tämän pykälän soveltamisesta.

46 §

B- ja AB-eläkesäätiön on katettava työntekijäin eläkelain vähimmäisehtojen mukaisesti eläketurvasta ja mainitun lain 11 §:n mukaisesti rekisteröidyistä lisäetuksista aiheutuva tämän lain 43 §:n mukainen eläkevastuu, työntekijäin eläkeasetuksen (183/62) 16 §:n mukainen velka vastuunjakoon sekä sosiaali- ja terveysministeriön määräämät muut eläkevastuuseen rinnastettavat erät (*eläkevastuun bruttomäärä*).

Katettaessa eläkevastuun bruttomäärää on huolehdittava katteeseen kuuluvien varojen ja sitoumusten varmuudesta, tuotosta ja rahaksi muutettavuudesta sekä niiden asianmukaisesta monipuolisuudesta ja hajauttamisesta.

Eläkesäätiön on katettava jäljempänä tässä pykälässä säädettyihin omaisuuslajeihin kuuluvien varoin eläkevastuun bruttomäärä, josta ensin on vähennetty seuraavat erät:

1) jälleenvakuuttajan osuus enintään sosiaali- ja terveysministeriön hyväksymään määrään;

2) takautumisoikeuteen perustuvat saamiset; sekä

3) sosiaali- ja terveysministeriön erityisistä syistä vähennettäväksi hyväksymät muut erät.

Edellä 3 momentissa tarkoitettut eläkevastuun bruttomäärän katteena olevat varat arvostetaan käypään arvoon sosiaali- ja terveysministeriön määräämien perusteiden mukaisesti. Ministeriö voi erityisestä syystä

sallia tai määrätä, että tietyt katteeseen kuuluvat varat arvostetaan käyvästä arvosta poikkeavasti.

Eläkevastuun katteen on asetuksessa säädetyin rajoituksin oltava:

1) joukkovelkakirjalainoja ja muita rahaja pääomamarkkinavälineitä;

2) velkasitoumuksiin perustuvia laina- ja muita saamisia;

3) osakkeita ja muita tuotoltaan vaihtelevia omistussuosuuksia;

4) osuuksia sijoitusrahastoissa ja muissa niihin rinnastettavissa yhteissijoitusryhtyksissä;

5) kiinteistöjä, rakennuksia ja kiinteään omaisuuteen kohdistuvia oikeuksia, kuten nautinta- ja käyttöoikeuksia ja tontinvuokraoikeuksia, osakkeita ja osuuksia kiinteistöyhteisöissä, oikeuksia vesivoimalaitoksen käytössä olevaan vesivoimaan edellyttäen, että vesivoiman käyttöoikeuden vakuudeksi on vahvistettu kiinnitys, rakennusaikaisia saamisia sellaiselta kiinteistöyhteisöltä, joka omistaa tässä kohdassa tarkoitettuja varoja ja jossa eläkesäätiöllä on ehdoton määräämisvalta;

6) saamiset työnantajilta sekä muita saamisia jälleenvakuuttajalta kuin 3 momentin 1 kohdassa mainittu ja jälleenvakuuttajan osuuksia;

7) verosaamisia ja muita saamisia valtioilta ja muilta julkisyhteisöiltä;

8) työntekijäin eläkeasetuksen 16 §:n mukainen saaminen vastuunjaosta;

9) muita kuin 5 kohdassa tarkoitettuja ai-neellisiin hyödykkeisiin luettavia varoja;

10) rahaa ja pankkisaamisia, talletuksia luottolaitoksissa ja muissa laitoksissa, joilla on oikeus vastaanottaa talletuksia;

11) siirtosaamisia, kuten kertyneitä korkoja, kertyneitä vuokria ja muita tulojäämiä sekä menoennakoita; tai

12) vastuuvajaus, jonka täyttämiseksi on asetettu katekelpoinen vakuus.

Ministeriö voi eläkesäätiön hakemuksesta hyväksyä eläkevastuun bruttomäärän katteeksi määrääjäksi muitakin kuin 5 momentissa tarkoitettuja varoja ja sitoumuksia, jotka niiden laatuun ja varmuuteen nähden voidaan rinnastaa 5 momentissa tarkoitettuihin varoihin.

Katteeseen kuuluvat varat ja sitoumukset on luetteloitava ja säilytettävä erillään eläkesäätiön muista varoista ja sitoumuksista.

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarkemmat määräykset tämän pykälän soveltamisesta.

47 §

A- ja AB-eläkesäätiön on katettava vapaaehtoisista lisäeläkkeistä ja muista etuuksista aiheutuva eläkevastuunsa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua eläkevastuun katteeseen sovelletaan vastaavasti, mitä 46 §:n 2—6 momentissa säädetään eläkevastuun bruttomäärän kattamisesta. Mainittuun pykälän 5 momentin 8 kohdassa tarkoitettua saamista vastuunjaosta koskevaa säännöstä ei kuitenkaan sovelleta. Katteesta 75 prosenttia on oltava sellaisia varoja ja sitoumuksia, jotka hyväksytään 46 §:n 1 momentissa tarkoitettua eläkevastuun bruttomäärän katteeksi.

Kun tämän lain voimaantulon jälkeen rekisteröitävän eläkesäätiön sääntöjen mukaan ennen eläkesäätiön perustamista suoritettu palvelusaika otetaan huomioon eläkettä määrättäessä, mainittuun palvelusaikaan perustuva muu kuin työntekijäin eläkelain mukainen eläkevastuu voidaan sosiaali- ja terveysministeriön suostumuksella kattaa tämän pykälän mukaisesti enintään viiden vuoden kuluessa eläkesäätiön perustamisesta lukien.

Katteeseen kuuluvat varat ja sitoumukset on luetteloitava ja säilytettävä erillään eläkesäätiön muista varoista ja sitoumuksista.

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarkemmat määräykset tämän pykälän soveltamisesta.

48 §

B- ja AB-eläkesäätiön on työnantajan asettamalla vakuudella tai sosiaali- ja terveysministeriön hyväksymällä muulla tavalla järjestettävä työntekijäin eläkelain vähimmäisehtojen mukainen toimintansa siten, että syntyy vakuutettuja etuja turvaava suhde eläkesäätiön sitoumusten ja vastuukyvyn välille.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua vakuuden on oltava 46 §:ssä tarkoitettuja katekelpoisia varoja ja sitoumuksia. Vakuuden määrä on neljä kahdestoistaosaa eläkesäätiön vuoden vastuumenoista, kuitenkin vähintään 500 000 markkaa ja enintään 15 prosenttia eläkesäätiön eläkevastuun määrästä. Vuoden vastuu-

menoilla tarkoitetaan eläkkeistä tilivuonna aiheutuneiden suoritusten ja eläkevastuun muutoksen yhteismäärää.

Eläkesäätiön toiminnan alkaessa vakuutta on asteittain kartutettava 2 momentissa tarkoitettuun vähimmäismäärään saakka neljän vuoden kuluessa siten, että kunkin kalenterivuoden lopussa vakuuden arvo on vähintään eläkesäätiön toiminnan alkamisen jälkeen päättyneiden kalenterivuosien lukumäärän osoittama määrä neljäsosia vakuuden vähimmäismäärästä. Vakuuden arvon on kuitenkin aina oltava vähintään 500 000 markkaa.

Eläkesäätiön toiminnan aikana on edellä tässä pykälässä tarkoitettu vakuus sen asettajan vaatimuksesta palautettava siltä osin kuin se kulloinkin ylittää vakuudelle 2 tai 3 momentissa säädetyn vähimmäismäärän.

Edellä tässä pykälässä tarkoitettua vakuutta voidaan käyttää vain 46 §:n 1 momentissa tarkoitettua vähimmäisehtojen mukaisesta eläketurvasta aiheutuvien sitoumusten suorittamiseen, jolleivät kyseisen eläkevastuun katteena olevat varat siihen riitä.

Edellä 2 ja 3 momentissa säädettyä markkamäärää voidaan asetuksella muuttaa yleisessä hintatasossa tapahtunutta kehitystä vastaavasti.

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarkemmat määräykset tämän pykälän soveltamisesta.

7 luku

Etuuden maksaminen ja eläkesäätiön vastuun rajoittaminen

49 §

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan muihin kuin lakisääteisiin etuuksiin.

50 §

Etuutta on haettava kirjallisesti. Hakijan on annettava eläkesäätiölle sellaiset asiakirjat ja tiedot, jotka ovat tarpeen eläkesäätiön vastuun arvioimiseksi ja joita häneltä kohtuudella voidaan vaatia ottaen huomioon myös eläkesäätiön mahdollisuus hankkia selvitys.

Työnantaja on velvollinen antamaan eläkesäätiölle kaikki ne tiedot, jotka ovat tarpeen tämän lain täytäntöönpanemiselle.

Vakuutus- tai eläkelaitos on velvollinen pyynnöstä antamaan eläkkeiden yhteensovituksen suorittamista varten eläkesäätiölle maksutta kaikki hallussaan olevat käsiteltävänä olevan asian ratkaisuun vaikuttavat tiedot.

51 §

Jos eläkkeen hakija on alaikäinen taikka jos hän sairauden tai muun syyn takia ei kykene itse hakemaan eläkettä eikä hänellä ole holhoojaa tai uskottua miestä, eläkesäätiön hyväksymä muu hakijasta pääasiallisesti huolehtiva henkilö voi edunvalvojana käyttää hänen puhevaltaansa tämän luvun mukaista eläkettä koskevassa asiassa.

Edellä 1 momentissa säädetyn edellytyksin eläkesäätiö voi suorittaa eläkkeen sen saajan lähiomaiselle tai muulle henkilölle.

52 §

Eläkkeensaaja on velvollinen ilmoittamaan eläkesäätiölle sellaisista muutoksista, jotka vaikuttavat hänen oikeuteensa saada eläkettä tai eläkkeen määrään.

Eläkesäätiö voi vaatia eläkkeensaajalta selvityksen eläkkeen määrään vaikuttavista seikoista ja selvityksen siitä, että hän edelleen täyttää eläkkeen saamisen edellytykset. Jollei eläkkeensaaja ole toimittanut sanottua selvitystä eläkesäätiölle sen määräämässä kohtuullisessa ajassa, eläkesäätiö voi päättää, että eläkkeen suorittaminen keskeytetään, kunnes selvitys on toimitettu.

53 §

Eläkettä ei suoriteta takautuvasti pitemmältä ajalta kuin eläkkeen hakemista seuraavaa kuukautta edeltäneiden kuuden kuukauden ajalta tai eläkesäätiön säännöissä määrätyltä tätä pitemmältä ajalta.

Muuta etuutta kuin eläkettä on oikeuden menettämisen uhalla haettava kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun oikeus etuuteen on syntynyt, jollei eläkesäätiön säännöissä ole määrätty pitempää aikaa. Myöhästymisestä huolimatta etuus voidaan kuitenkin myöntää joko kokonaan tai osaksi, jos sen epäämistä on pidettävä kohtuuttomana.

54 §

Eläkesäätiöllä on oikeus maksaa kertosuorituksena vanhuus- tai perhe-eläke taikka

vapaaakirjaan perustuva työkyvyttömyyseläke, joka on pienempi kuin 100 markkaa kuukaudessa tai eläkkeensaajan suostumuksella 200 markkaa kuukaudessa. Kertasuoritus lasketaan sosiaali- ja terveysministeriön määräysten mukaisesti.

55 §

Eläkkeen ja muun etuuden suorituksen viivästyessä eläkesäätiön on maksettava viivästynyt eläke tai muu etuus viivästysajalta korotettuna. Etuuden korotus vuotta kohden laskettuna on korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukainen ja se lasketaan viivästysajan jokaiselta päivältä. Viivästysajan katsotaan alkavan, kun kolme kuukautta on kulunut sen kalenterikuukauden päättymisestä, jona etuuden hakija on jättänyt eläkesäätiölle hakemuksensa ja 50 §:ssä tarkoitetut asiakirjat ja tiedot. Saman päätöksen perusteella myöhemmin suoritettavalle etuuserälle korotus kuitenkin lasketaan eräpäivästä.

Milloin 1 momentissa tarkoitettua etuutta ei ole voitu etuudensaajasta johtuvasta syystä maksaa oikeassa ajassa, eläkesäätiö ei ole velvollinen maksamaan etuutta korotettuna pitemmältä ajalta kuin siitä päivästä, jona este eläkesäätiön tieton on lakannut. Jos etuuden suorittaminen viivästyy lain säännöksen johdosta taikka yleisen liikenteen tai maksuliikenteen keskeytymisen taikka muun sen kaltaisen ylivoimaisen esteen vuoksi, eläkesäätiö ei ole velvollinen maksamaan etuutta korotettuna tällaisen esteen aiheuttamalta viivästysajalta. Etuuden korotusta, jonka määrä on pienempi kuin 25 markkaa, ei ole maksettava.

Sosiaali- ja terveysministeriö voi antaa määräyksiä tämän pykälän soveltamisesta.

56 §

Mikäli eläkesäätiön säännöissä ei toisin määrätä, oikeutta työkyvyttömyyseläkkeeseen ei eläkesäätiön toimintapiiriin kuuluvalta henkilöllä ole sellaisen sairauden vuoksi, joka on selvästi ilmennyt ennen työsuhteen alkamista, taikka sellaisen vian tai vamman vuoksi, joka on saatu ennen sanottua ajan-kohtaa. Tätä rajoitusta ei kuitenkaan sovelleta, jos työsuhde on yhtäjaksoisesti jatkunut vähintään kaksi vuotta.

57 §

Jos etuuden hakija tai hänen edustajansa on vilpillisesti antanut eläkesäätiölle väärää tai puutteellisia tietoja, joilla on merkitystä eläkesäätiön sääntöjen mukaisen etuuden saamiseen tai suuruuteen, voidaan hakijalle kuuluva etuus evätä tai sitä alentaa sen mukaan kuin olosuhteet huomioon ottaen on kohtuullista.

58 §

Eläkesäätiö on vastuusta vapaa sellaista toimintapiiriin kuuluvaa henkilöä tai muuta etuudensaajaa kohtaan, joka on tahallisesti aiheuttanut vakuutustapahtuman.

Jos toimintapiiriin kuuluva henkilö tai muu etuudensaaja on aiheuttanut vakuutustapahtuman törkeästä tuottamuksesta, voidaan hänelle kuuluva etuus evätä tai jo myönnetyn etuuden suorittaminen keskeyttää taikka niitä alentaa sen mukaan kuin olosuhteet huomioon ottaen on kohtuullista.

Mitä 2 momentissa säädetään, sovelletaan myös, jos toimintapiiriin kuuluva henkilö ilman hyväksyttävää syytä ei ole suostunut eläkesäätiön osoittaman lääkärin määräämään tutkimukseen tai hoitoon, vakavaa terveydellistä vahingonvaaraa aiheuttavaa toimenpidettä lukuun ottamatta.

59 §

Eläkesäätiö ei saa vastuusta vapautuakseen vedota 58 §:n 1 momentin säännökseen, jos toimintapiiriin kuuluva tai muu etuudensaaja oli sellaisessa iässä tai mielentilassa, ettei häntä olisi voitu tuomita rangaistukseen rikoksesta, tai jos toimintapiiriin kuuluva tai muu etuudensaaja oli toiminut henkilön tai omaisuuden vahingoittumisen estämiseksi sellaisissa olosuhteissa, että toimenpide on puolustettavissa.

60 §

Jos eläkkeensaaja joutuu rangaistuslaitokseen vapausrangaistusta kärsimään tai pakolaitokseen, voidaan eläke siltä ajalta, jonka laitoksessaolo kestää, jättää joko kokonaan tai osittain maksamatta taikka se voidaan asianomaisen sosiaalilautakunnan esityksestä maksaa lautakunnalle käytettäväksi eläkkeensaajan huollettavina olevien niiden omaisten vastaiseen huoltoon, joista hän lain mukaan on velvollinen pitämään huolta.

61 §

Vapaaehtoinen lisäeläke ja muu etuus voi-

daan maksaa Euroopan talousalueen ulkopuolelle, mikäli eläkesäätiön säännöissä ei toisin määrätä.

62 §

Jos toimintapiiriin kuuluva henkilö tai muu etuudensaaja on saanut etuutta enemmän kuin mihin hänellä on ollut oikeus, on aiheettomasti maksettu etuus perittävä takaisin.

Aiheettomasti maksettu etuus voidaan jättää osittain tai kokonaan takaisin perimättä, jos tämä katsotaan kohtuulliseksi ja etuuden maksamisen ei ole katsottava johtuneen toimintapiiriin kuuluvan henkilön tai etuudensaajan tai hänen edustajansa vilpillisestä menettelystä tai jos takaisin perittävä määrä on vähäinen.

Aiheettomasti maksettu etuus saadaan periä takaisin myös kuittaamalla se vastaisuudessa suoritettavista etuuksista. Kulloinkin suoritettavasta etuudesta ei saa toimintapiiriin kuuluvan henkilön tai edunsaajan suostumuksetta kuitenkaan vähentää enempää kuin kuudesosan siitä etuuden osasta, joka jää jäljelle sen jälkeen, kun etuudesta on ennakkoperintälain (418/59) nojalla toimitettu ennakonpidätys tai rajoitetusti verovelvollisen tulo ja varallisuuden verottamisesta annetun lain (627/78) nojalla peritty lähdevero.

63 §

Edellä 54 §:ssä ja 55 §:n 2 momentissa säädettyjä markkamääriä tarkistetaan kalenterivuositain sen palkkaindeksin mukaan, joka vuosittain vahvistetaan työntekijäin eläkelain 9 §:n soveltamista varten.

8 luku

Eläkesäätiöiden valvonta

64 §

Eläkesäätiöiden toimintaa valvoo sosiaali- ja terveysministeriö. Ministeriöllä on oikeus antaa eläkesäätiöiden toimintaa koskevia määräyksiä.

Sosiaali- ja terveysministeriö voi määrätä, että työntekijäin eläkelain mukaista toimintaa harjoittavien eläkesäätiöiden valvontatehtäviä siirretään eläketurvakeskukselle.

65 §

Eläkesäätiön on vuosittain viiden kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä tai sosiaali- ja terveysministeriön määräämänä myöhempanä ajankohtana toimitettava ministeriölle tilinpäätös, tilintarkastajien lausunto sekä vahvistetun kaavan mukainen tilastokertomus toiminnastaan.

Eläkesäätiön on ministeriön määräämässä kohtuullisessa ajassa annettava sille toiminnastaan muitakin kuin 1 momentissa tarkoitettuja tietoja, jotka ovat tarpeellisia tässä laissa säädettyä valvontaa varten.

Eläkesäätiön on toimitettava myös eläketurvakeskukselle 1 ja 2 momentissa tarkoitettut asiakirjat ja tiedot, jos ministeriö on siirtänyt tälle valvontaan liittyviä tehtäviä.

66 §

Sosiaali- ja terveysministeriöllä on oikeus milloin tahansa tarkastaa eläkesäätiön toimintaa ja osallistua niihin kokouksiin, joissa päätösvaltaa eläkesäätiön asioissa käytetään, ei kuitenkaan päätöksentekoon.

Ministeriö voi määrätä erityisen tarkastuksen toimitettavaksi eläkesäätiön toiminnasta tietyltä päättyneeltä ajanjaksolta taikka tietyistä toimenpiteistä tai seikoista. Erityinen tarkastus suoritetaan eläkesäätiön kustannuksella. Ennen määräyksen antamista ministeriön on kuultava eläkesäätiön hallitusta ja, jos tarkastus koskee tietyn henkilön toimenpiteitä, tätä henkilöä. Erityinen tarkastus on toimitettava, jos siihen katsotaan olevan painavia syitä. Ministeriö voi määrätä yhden tai useamman tarkastajan.

Mitä tilintarkastajasta säädetään 34, 112, 113 ja 128 §:ssä sekä tilintarkastuslain 10, 15, 21—25 ja 44 §:ssä, sovelletaan vastaavasti 3 momentissa tarkoitettuun tarkastajaan.

Ministeriö voi erityisestä syystä ottaa haltuunsa eläkesäätiön asiakirjoja. Eläkesäätiön pyynnöstä on niistä maksutta annettava eläkesäätiölle jäljennös.

67 §

Jollei eläkesäätiö noudata lakia, sääntöjään tai sosiaali- ja terveysministeriön tämän lain nojalla antamia määräyksiä, ministeriön on kehotettava eläkesäätiötä korjaamaan asia määrääjässä.

Ministeriöllä on oikeus kieltää hallituksen tai muun hallintoelimen 1 momentissa tar-

koitettua asiaa koskevan päätöksen toimeenpano. Jos päätös jo on pantu täytäntöön, ministeriö voi velvoittaa eläkesäätiön ryhtymään toimenpiteisiin oikaisun aikaansaamiseksi.

Tässä pykälässä mainitun kehotuksen tai kiellon tehosteeksi ministeriö voi asettaa uhkasakon. Päätökseen, jolla uhkasakko on asetettu, ei voida hakea muutosta valittamalla. Uhkasakon tuomitsee maksettavaksi Uudenmaan lääninhallitus.

Jollei tässä pykälässä mainittua kehotusta tai kieltoa noudateta, ministeriö voi määrätä eläkesäätiön toiminnan osittain lopetettavaksi tai eläkesäätiön purettavaksi. Eläkesäätiötä purettaessa on soveltuvin osin noudatettava, mitä 10 luvussa säädetään.

68 §

Jollei eläkesäätiön hallitus hoida tehtäviään, sosiaali- ja terveysministeriö voi määrätä yhden tai useamman toimitsijan hoitamaan eläkesäätiön asioita, kunnes hallitus ryhtyy uudelleen hoitamaan tehtäviään.

Toimitsijoille maksetaan ministeriön hyväksymä palkkio ja kustannusten korvaus eläkesäätiön varoista. Jolleivät eläkesäätiön varat riitä palkkion ja korvauksen maksamiseen, puuttuva osa maksetaan niistä varoista, jotka eläkesäätiöiltä peritään vakuutustarkastuksen kustannusten korvaamiseksi.

69 §

Milloin sosiaali- ja terveysministeriö katsoo eläkesäätiön joutuneen tai olevan joutumassa sellaiseen tilaan, että eläkesäätiö on purettava, ministeriö voi kieltää eläkesäätiötä luovuttamasta tai panttaamasta eläkesäätiön hallinnassa olevaa omaisuutta.

9 luku

Eläkesäätiörekisteri

70 §

Sosiaali- ja terveysministeriössä pidettävään eläkesäätiörekisteriin merkitään eläkesäätiöitä koskevat ilmoitukset sekä viranomaisten päätökset ja tiedonannot sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Ilmoitukset rekisteriin tehdään ministeriölle sen määräämällä tavalla.

Rekisteriin tehdyistä merkinnöistä ja niihin kuuluvista asiakirjoista on jokaisella oikeus saada tieto.

71 §

Eläkesäätiön perustamisesta on eläkesäätiörekisteriin merkitsemistä varten tehtävä ilmoitus (*perusilmoitus*), jossa on mainittava:

- 1) eläkesäätiön nimi ja nimen erikieliset ilmaiset;
- 2) eläkesäätiön kotipaikkana oleva Suomen kunta;
- 3) eläkesäätiön postiosoite;
- 4) eläkesäätiön toimintapiiri;
- 5) eläkesäätiön tarkoitus;
- 6) eläkesäätiöön kuuluva työnantaja;
- 7) päivä, jona eläkesäätiön säännöt on vahvistettu;
- 8) hallituksen jäsenen ja varajäsenen sekä asiamiehen henkilötiedot;
- 9) jos eläkesäätiöllä on hallintoneuvosto, sen jäsenen ja varajäsenen henkilötiedot; sekä
- 10) sääntöjen määräys eläkesäätiön nimen kirjoittamisesta ja niiden henkilöiden henkilötiedot, joilla on oikeus eläkesäätiön nimen kirjoittamiseen.

Eläkesäätiörekisteriin merkittävistä luonnollisista henkilöistä rekisteriin merkitään henkilötietoina täydellinen nimi, henkilötunnus, osoite ja kansalaisuus. Jos henkilöllä ei ole suomalaista henkilötunnusta, merkitään rekisteriin syntymäaika.

Jos rekisteriin merkittävä eläkesäätiöön kuuluva työnantaja on oikeushenkilö, rekisteriin merkitään oikeushenkilön toiminimi, rekisterinnumero ja rekisteri, johon se on merkitty.

Tässä pykälässä tarkoitettu ilmoitus on hallituksen jokaisen jäsenen allekirjoitettava.

72 §

Jos asiantilassa, josta on tehty merkintä eläkesäätiörekisteriin, tapahtuu muutos, on siitä viivytyksettä tehtävä ilmoitus rekisteriin (*muutosilmoitus*). Ilmoitus on vähintään yhden hallituksen jäsenen tai asiamiehen allekirjoitettava.

Sosiaali- ja terveysministeriön eläkesäätiön sääntöihin vahvistama muutos, ministeriön 20 §:n 3 momentin, 67 §:n 4 momentin ja 68 §:n 1 momentin perusteella antama mää-

räys sekä 69 §:n mukainen kielto on merkittävä rekisteriin ilman erillistä ilmoitusta.

73 §

Eläkesäätiön merkitsemisestä eläkesäätiörekisteriin ja rekisteriin tehdyistä muutoksista on sosiaali- ja terveysministeriön viivytyksettä ilmoitettava eläkesäätiölle.

74 §

Kun eläkesäätiörekisteriin merkityn eläkesäätiön velkojille on annettu julkinen haaste taikka kun eläkesäätiö on luovuttanut omaisuutensa konkurssiin tai sen omaisuus on määrätty luovutettavaksi konkurssiin taikka kun tuomioistuimien on päättänyt eläkesäätiön varojen vähyden vuoksi jättää konkurssin sillensä tai kun päätös konkurssiin asetamisesta on kumottu, tuomioistuimen on viivytyksettä toimitettava siitä tieto sosiaali- ja terveysministeriölle rekisteriin merkittäväksi.

75 §

Jos sosiaali- ja terveysministeriö katsoo, ettei rekisteröimistä lain mukaan voida suorittaa, on asiasta annettava päätös. Päätöksen ohella asiakirjat on palautettava eläkesäätiön hallitukselle.

76 §

Kun tuomioistuimen lainvoiman saaneella ratkaisulla on todettu, että rekisteröity päätös on pätemätön tai ettei eläkesäätiörekisteriin merkitty tieto ole oikea, sosiaali- ja terveysministeriön on poistettava merkintä rekisteristä. Tuomioistuimen on lähetettävä ministeriölle jäljennös lainvoiman saaneesta ratkaisustaan tässä tarkoitetussa asiassa.

77 §

Tarkemmat määräykset eläkesäätiörekisteristä ja sen pitämisestä antaa tarvittaessa sosiaali- ja terveysministeriö.

10 luku

Selvitystila ja purkaminen

78 §

Eläkesäätiö on asetettava selvitystilaan ja purettava:

- 1) jollei toimintapiiriin kuuluvien henkilöiden lukumäärä kahden viimeksi kuluneen

kalenterivuoden päättyessä ole täyttänyt 3 §:ssä säädettyä tai eläkesäätiön säännöissä määrättyä vähimmäismäärää eikä voida pitää todennäköisenä, että lukumäärä lähinnä seuraavan neljän kuukauden aikana nousee vähintään säädettyyn määrään;

2) jos käy ilmeiseksi, ettei eläkesäätiö enää täytä 6 luvussa säädettyjä vaatimuksia; tai

3) jos työnantaja lopettaa sen toimintansa, jonka piirissä eläkesäätiössä vakuutetut henkilöt toimivat.

Sosiaali- ja terveysministeriö voi pidentää 1 momentin 1 kohdassa mainittua neljän kuukauden määräaikaan enintään vuodeksi, jollei vakuutettuja etuuksia näin vaaranneta.

Sosiaali- ja terveysministeriö voi 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa hakemuksesta antaa päätöksessä määräämnsä ehdoin enintään kymmeneksi vuodeksi kerrallaan suostumuksen eläkesäätiön toiminnan jatkamiseen. Jos eläkesäätiö on saanut tässä momentissa mainitun luvan, säilyttävät toimintapiiriin kuuluvat ja kuuluneet henkilöt, eläkkeen ja muiden etuuksien saajat sekä ne henkilöt, joiden vakuutussuhde on päättynyt 88 §:n 2 momentissa mainitulla tavalla siinä säädetyn ajan kuluessa, eläkesäätiön sääntöjen mukaisen oikeutensa eläkkeen ja muiden etuuksien saamiseen. Mainitun luvan saatuaan eläkesäätiön on muutettava sääntönsä muuttuneita olosuhteita vastaaviksi.

Eläkesäätiö voi sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, päättää eläkesäätiön asettamisesta selvitystilaan ja sen purkamisesta.

79 §

Eläkesäätiön asettamisesta selvitystilaan päättää eläkesäätiön hallitus tai hallintoneuvosto, jos eläkesäätiön säännöissä on niin määrätty. Selvitystila alkaa, kun sitä koskeva päätös on tehty. Eläkesäätiön hallitus tai hallintoneuvosto voi kuitenkin 78 §:n 4 momentissa tarkoitettussa tapauksessa määrätä selvitystilan alkamaan muusta myöhemmästä ajankohdasta.

Jollei hallitus tai hallintoneuvosto tee päätöstä eläkesäätiön asettamisesta selvitystilaan 78 §:n 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa, hallituksen tai hallintoneuvoston jäsenen tai asiamiehen on haettava sellaista päätöstä sosiaali- ja terveysministeriöltä. Hakemuksen

voi tehdä myös tilintarkastaja. Ministeriön on viipymättä ryhdyttävä toimenpiteisiin päätöksen antamiseksi.

Ministeriön on ryhdyttävä toimenpiteisiin eläkesäätiön asettamiseksi selvitystilaan myös, jos se havaitsee, että 78 §:n 1 momentin edellytykset ovat olemassa, eikä eläkesäätiössä ole tehty päätöstä selvitystilaan asettamisesta tai sitä koskevaa tämän pykälän 2 momentissa tarkoitettua hakemusta ole tehty ministeriöön.

80 §

Kun eläkesäätiön hallitus tai hallintoneuvosto tekee päätöksen selvitystilasta, on samalla valittava vähintään yksi selvitysmies hallituksen, hallintoneuvoston ja asiamiehen tilalle. Sosiaali- ja terveysministeriöllä on lisäksi oikeus määrätä yksi selvitysmies. Jollei selvitystilassa olevalla eläkesäätiöllä ole rekisteriin merkittyjä toimikelpoisia selvitysmiehiä, ministeriön on määrättävä selvitysmies joko omasta aloitteestaan tai toimintapiiriin kuuluvan henkilön, työnantajan, velkojan tai muun henkilön hakemuksesta, jonka oikeus voi riippua siitä, että eläkesäätiöllä on joku, joka voi sitä edustaa.

Kun ministeriö määrää eläkesäätiön selvitystilaan, sen on samalla määrättävä vähintään yksi selvitysmies.

Mitä tässä laissa säädetään hallituksesta, hallituksen jäsenistä ja asiamiehistä, on soveltuvin osin voimassa selvitysmiehistä, mikäli tämän luvun säännöksistä ei muuta johdu.

Selvitysmiehille maksetaan sosiaali- ja terveysministeriön hyväksymä palkkio ja kustannusten korvaus eläkesäätiön varoista. Jolleivät eläkesäätiön varat riitä palkkion ja korvauksen maksamiseen, puuttuva osa maksetaan niistä varoista, jotka eläkesäätiöiltä peritään vakuutustarkastuksen kustannusten korvaamiseksi.

Sen estämättä, mitä 32 §:ssä säädetään, tilintarkastajien tehtävä jatkuu selvitystilan ajan. Jollei selvitystilassa olevalla eläkesäätiöllä ole kelpoisuusehtoja täyttävää tilintarkastajaa, sosiaali- ja terveysministeriön on määrättävä tilintarkastaja joko omasta aloitteestaan tai saamansa ilmoituksen perusteella. Selvitysmiehet ovat velvollisia tekemään ministeriölle ilmoituksen tilintarkastajan puuttumisesta. Ilmoituksen voi tehdä muukin henkilö.

Mitä 4 luvussa säädetään tilintarkastuksesta, on soveltuvin osin noudatettava selvitystilan aikana. Tilintarkastuskertomuksessa on lisäksi oltava lausuma siitä, onko selvitystilaa tilintarkastajien mielestä tarpeettomasti pitkitetty.

81 §

Kun eläkesäätiö on asetettu selvitystilaan, selvitysmiesten on viivytyksettä laadittava tilinpäätös siltä selvitystilaa edeltävältä ajalta, jolta sitä ei ole vielä tehty. Soveltuvin osin on noudatettava, mitä tilinpäätöksestä ja tilintarkastuksesta säädetään.

Jos 1 momentissa tarkoitettu aika käsittää myös edellisen tilikauden, on tältä tilikaudelta annettava erillinen tilinpäätös.

Huolimatta siitä, mitä edellä tässä pykälässä säädetään, kukin hallitus on toimikaudeltaan tämän lain ja eläkesäätiön sääntöjen mukaisessa vastuussa eläkesäätiön toiminnasta 1 ja 2 momentissa tarkoitetuilta tilikausilta.

82 §

Selvitysmiesten on viivytyksettä tehtävä selvitystilaa koskevasta päätöksestä ja eläkesäätiön nimen kirjoittamista koskevasta mahdollisesta päätöksestä ilmoitus sosiaali- ja terveysministeriölle eläkesäätiörekisteriin merkittäväksi. Ilmoituksessa on mainittava jokaisen selvitysmiehen nimi, postiosoite sekä hänen asuinpaikkansa. Ilmoitus on jokaisen selvitysmiehen allekirjoitettava.

Jos sosiaali- ja terveysministeriö on määrännyt eläkesäätiön asetettavaksi selvitystilaan tai määrännyt selvitysmiehiä, ministeriön on tehtävä tästä merkintä rekisteriin.

83 §

Selvitysmiehet hoitavat eläkesäätiön asioita selvitystilan aikana.

Eläkesäätiön nimen selvitystilan aikana kirjoittaa selvitysmies, tai mikäli heitä on useita, selvitysmiehet yhdessä, jollei selvitysmiehiä asetettaessa ole toisin päätetty.

84 §

Selvitysmiesten on viipymättä haettava julkinen haaste eläkesäätiön velkojille.

85 §

Eläke tai muu etuus, joka on erääntynyt maksettavaksi selvitystilan aikana tai sitä

ennen, on suoritettava, jollei 88 §:n 1 momentissa tarkoitettua sopimusta vakuutustoiminnan luovuttamisesta ole tehty. Konkursin alkamispäivänä tai sen jälkeen maksettavaksi erääntynyt eläke tai muu etuus suoritetaan, jos eläke- tai muu vakuutustapahtuma on sattunut ennen konkurssin alkamispäivää, alkaneista eläkkeistä aiheutuvan eläkevastuun katteena olevilla varoilla.

86 §

Jos eläkesäätiöltä puuttuu käteisiä varoja eläkesäätiön hoitokuluja ja niitä eläkkeitä sekä muita etuuksia varten, jotka 85 §:n mukaan on eläkesäätiön suoritettava, voidaan selvitystilassa olevan eläkesäätiön saatava työnantajalta irtisanoa maksettavaksi välittömästi irtisanomisen jälkeen. Irtisanottava määrä ei tällöin saa ylittää edellä mainittuihin suorituksiin tarvittavaa määrää.

Kun 88 §:n 1 momentissa tarkoitettu sopimus vakuutustoiminnan luovuttamisesta on tehty, voidaan sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, selvitystilassa olevan eläkesäätiön saatava irtisanoa maksettavaksi kuuden kuukauden kuluttua irtisanomisesta, vaikka pitemmästä irtisanomisajasta olisi sovittu.

87 §

Selvitysmiesten on laadittava kultakin tilikaudelta tilinpäätös neljän kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä. Jollei selvitystilaa ole kahden vuoden kuluessa saatettu loppuun, heidän on samalla ilmoitettava, mistä syystä se on viivästynyt.

88 §

Jo alkaneet eläkkeet sekä eläkesäätiön sääntöjen mukaan määrättävät vastaiset eläkkeet ja muut etuudet, jotka perustuvat ennen selvitystilan alkamista jatkuneisiin vakuutus-suhteisiin, on turvattava ostamalla niitä vastaava etuus toisesta vakuutuslaitoksesta. Jos toimintapiiriin kuuluvan tai kuuluneen henkilön, eläkkeen tai muun etuuden saajan osuus eläkevastuuta vastaavista varoista on sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamaa enimmäismäärää pienempi, voidaan se mak-
saa hänelle kertasuorituksena.

Jos eläkesäätiön purkamisen syynä on ollut työnantajan toiminnan lopettaminen ja vakuutussuhde on päättynyt vuoden kuluessa ennen toiminnan lopettamista, on myös täl-

laiseen vakuutussuhteeseen perustuvat oikeudet turvattava 1 momentin mukaisesti.

Jos 1 momentissa tarkoitettua sopimusta etuuksien ostosta ei kohtuullisin ehdoin saada aikaan, on varat eläkevastuuosuuksien mukaisessa suhteessa jaettava niille, joilla eläkesäätiön sääntöjen perusteella on niihin oikeus. Varojen jakoon on haettava sosiaali- ja terveysministeriön hyväksyminen.

Jos eläkesäätiön varat eivät riitä etuuksien täysimääräiseen turvaamiseen, on varat ensisijaisesti käytettävä jo eläkkeellä olevien henkilöiden alkaneiden eläkkeiden sekä heidän ja heidän edunsaajiensa vastaisten eläkkeiden ja muiden etuuksien turvaamiseen. Se määrä eläkesäätiön varoista, jolla säätiön toimintapiiriin kuuluvien ja kuuluneiden henkilöiden etuuksista aiheutuva eläkevastuu on katettu 47 tai 146 §:n säännösten vähimmäisvaatimusten mukaisesti, on kuitenkin käytettävä sanottujen henkilöiden etuuksien turvaamiseen. Jos eläkesäätiön varat eivät riitä etuuksien turvaamiseen 47 tai 146 §:n mukaisesti, varat käytetään sanottujen etuuksien turvaamiseen mainituissa lainkohdissa säädettyjen kattamisvaatimusten mukaisessa suhteessa.

Jos eläkesäätiölle jää varoja sen jälkeen kun se on suorittanut velkansa ja täyttänyt kaikki muutkin sitoumuksensa, käytetään varat eläkkeen ja muiden etuuksien saajien sekä toimintapiiriin kuuluvien ja kuuluneiden henkilöiden etuuksien turvaamiseen säätiön säännöissä määrättyllä tavalla.

Mitä 1 momentin toisessa virkkeessä ja 2—5 momentissa säädetään, ei sovelleta työntekijäin eläkelain mukaiseen toimintaan.

89 §

Jos eläkesäätiö ei ole kahden vuoden kuluessa selvitystilan alkamisesta tehnyt 88 §:n 1 momentissa tarkoitettua sopimusta vakuustoittoiminnan luovuttamisesta, sosiaali- ja terveysministeriön on määrättävä ajankohta, johon mennessä sopimus on tehtävä uhalla, että muutoin eläkesäätiön omaisuus muutetaan rahaksi ja jaetaan niille, joilla eläkesäätiön sääntöjen perusteella on siihen oikeus.

Selvitysmiesten on viipymättä laadittava luettelo 88 §:n 3 momentissa tarkoitettua jaossa noudatettavista suhdeluista ja toimitettava se sosiaali- ja terveysministeriölle. Ministeriön on pidettävä luettelo nähtävänä 30 päivän ajan ja ilmoitettava siitä 102 §:n 2

momentissa säädetyllä tavalla. Suhdelukuihin saa hakea oikaisua ministeriöltä 30 päivän kuluessa nähtävillöoloajan päättymisestä.

Mitä tässä pykälässä säädetään, ei sovelleta työntekijäin eläkelain mukaiseen toimintaan.

90 §

Eläkesäätiön velkojille haetun julkisen haasteen paikalletulopäivän jälkeen selvitysmiesten on maksettava kaikki tiedossa oleva velka niillä eläkesäätiön varoilla, joita ei tarvita 88 §:n 1 momentissa tarkoitettuun etuuden ostamiseen tai kertasuoritukseen. Jos velka on riitainen tai erääntymätön taikka jos sitä ei muusta syystä voida maksaa, on tarpeelliset varat pantava erilleen.

Edellä 48 §:ssä tarkoitettu vakuus on eläkesäätiön toiminnan päättyessä palautettava vakuuden asettajalle siltä osin kuin sitä ei ole käytetty 46 §:n 1 momentissa tarkoitettua eläketurvasta aiheutuvien sitoumusten suorittamiseen.

Jos eläkesäätiölle jää varoja sen jälkeen, kun se on suorittanut velkansa ja täyttänyt kaikki muutkin sitoumuksensa, käytetään ne eläkesäätiön säännöissä määrättyllä tavalla.

91 §

Kun eläkesäätiö on selvitystilassa, on toimintapiiriin kuuluvilla ja kuuluneilla henkilöillä sekä eläkkeen ja muiden etuuksien saajilla osuudestaan eläkevastuuseen keskenään samanlainen etuoikeus eläkesäätiön omaisuuteen kuin irtaimen pantin haltijalla. Tässä pykälässä säädetty etuoikeus ei huononna käteispannin eikä omaisuuden myönnetyn kiinnityksen haltijan oikeutta.

92 §

Suoritettuaan tehtävänsä selvitysmiesten on mahdollisimman pian annettava tilintarkastajille lopputilitys hallinnostaan laatimalla koko selvitysmenettelyä koskeva kertomus. Kertomuksessa on oltava myös selostus eläkesäätiön omaisuuden jaosta. Kertomukseen on liitettävä tilinpäätöksiä koskevat asiakirjat koko selvitystilän ajalta. Tilintarkastajien on kuukauden kuluessa annettava selvitysmiehille lopputilitystä ja selvitystilän aikaista hallintoa koskeva tilintarkastuskertomus. Selvitysmiesten on viivytyksettä toimitettava lopputilitys liitteineen ja tilintarkastuskertomus sosiaali- ja terveysministeriölle.

Selvitysmiesten on viivytyksettä ilmoitettava lopputilityksestä toimintapiiriin kuuluville ja kuuluneille henkilöille sekä eläkkeen ja muiden etuuksien saajille kuuluttamalla siitä eläkesäätiön kotipaikkakunnalla ilmesyvässä sanomalehdessä.

93 §

Jos joku tahtoo moittia selvitysmiesten lopputilitystä, kanne eläkesäätiötä vastaan on pantava vireille eläkesäätiön kotipaikan käräjäoikeudessa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun lopputilityksestä on 92 §:n 2 momentin mukaisesti kuulutettu.

94 §

Eläkesäätiö katsotaan puretuksi, kun lopputilitys on annettu sosiaali- ja terveysministeriölle ja 93 §:ssä tarkoitettu kolmen kuukauden aika on kulunut eikä eläkesäätiötä vastaan ole nostettu kannetta. Jos kanne eläkesäätiötä vastaan on nostettu, eläkesäätiö katsotaan puretuksi vasta, kun asia on lainvoimaisesti ratkaistu. Ministeriön on tehtävä eläkesäätiön purkamisesta merkintä eläkesäätiörekisteriin sekä ilmoitettava asiasta patentti- ja rekisterihallitukselle kaupparekisteriin tehtävää merkintää varten sen jälkeen, kun selvitysmiehet ovat tehneet ministeriölle ilmoituksen siitä, ettei kannetta ole määrääjässä nostettu tai että kanne on lainvoimaisesti ratkaistu.

Lopputilitys ja tilikirjat sekä eläkesäätiön hallintoelimiä kokouspöytäkirjat, eläkepäättöksiin liittyvät asiakirjat sekä muut eläkesäätiön toimintaan olennaisesti liittyvät asiakirjat on säilytettävä sosiaali- ja terveysministeriön hyväksymällä tavalla kymmenen vuotta laskettuna siitä, kun merkintä eläkesäätiön purkamisesta on tehty eläkesäätiörekisteriin.

95 §

Jos selvitystilassa olevan eläkesäätiön varat eivät riitä selvityskulujen suorittamiseen, sosiaali- ja terveysministeriön on selvitysmiesten ilmoituksesta määrättävä selvitystila lopetettavaksi ja julistettava eläkesäätiö puretuksi. Tällöin ei noudateta 81 §:n 1 ja 2 momentin, 84, 87, 90, 92 ja 93 §:n eikä 94 §:n 1 momentin säännöksiä. Puuttuva osa selvityskuluista maksetaan niistä varoista, jotka eläkesäätiöiltä peritään vakuustarkastuksen kustannusten korvaamiseksi. Ministe-

riön on tämän jälkeen tehtävä eläkesäätiörekisteriin merkintä eläkesäätiön purkamisesta.

96 §

Jos eläkesäätiön purkamisen jälkeen ilmaantuu uusia varoja tai muutoin tarvitaan selvitystoimenpiteitä, sosiaali- ja terveysministeriön on määrättävä vähintään yksi selvitysmies jatkamaan selvitystä.

Mikäli eläkesäätiölle tulevien uusien varojen määrä on vähäinen, ministeriö voi määrätä ne valtiolle tai käytettäväksi johonkin eläkesäätiön toimintaan läheisesti liittyvään käyttötarkoitukseen ilman selvitysmenettelyä.

97 §

Jos eläkesäätiö on asetettu selvitystilaan 78 §:n 4 momentissa tarkoitettussa tapauksessa, työnantaja voi tilintarkastajien annettua asiasta lausuntonsa päättää, että selvitystila lopetetaan ja eläkesäätiön toimintaa jatketaan. Päätöstä ei kuitenkaan saa tehdä, jos selvitystilaan on 78 §:n 1 momentin mukainen peruste tai jos eläkesäätiön omaisuutta on jaettu taikka jos vakuutustoiminta on jo luovutettu.

Kun päätös selvitystilan lopettamisesta ja eläkesäätiön toiminnan jatkamisesta on tehty, eläkesäätiölle on sen sääntöjen mukaisesti valittava hallitus ja mahdollinen hallintoneuvosto.

Kun hallitus on valittu, selvitysmiesten on viivytyksettä tehtävä selvitystilan lopettamista koskevasta päätöksestä ja hallituksen sekä hallintoneuvoston vaalista ilmoitus sosiaali- ja terveysministeriölle eläkesäätiörekisteriin merkittäväksi. Päätöstä ei saa panna täytäntöön ennen rekisteröintiä. Eläkesäätiön velkojille haettu julkinen haaste jää vaikutuksetta, kun selvitystila on lopetettu tämän pykälän säännösten mukaisesti.

98 §

Eläkesäätiön omaisuus voidaan luovuttaa konkurssiin vain hallituksen tai, kun eläkesäätiö on selvitystilassa, selvitysmiesten päätöksen perusteella. Konkurssin aikana edustaa eläkesäätiötä konkurssivelallisena hallitus ja asiamies tai ennen konkurssin alkamista valitut selvitysmiehet. Konkurssin

aikana voidaan kuitenkin valita uusia hallituksen jäseniä tai uusia selvitysmiehiä.

Tuomioistuimen on, jos sosiaali- ja terveysministeriö tekee siitä esityksen, määrätävä uskotuksi mieheksi myös yksi ministeriön ehdottama henkilö.

Mitä 88, 89 ja 91 §:ssä eläkesäätiön selvitystilan varalta säädetään saamista etuudesta, on noudatettava sen estämättä, että eläkesäätiön omaisuus on luovutettu konkurssiin.

Jollei konkurssin päättyessä omaisuutta ole jäljellä, eläkesäätiö on katsottava puretuksi, kun konkurssihallinto on antanut lopputilityksen. Purkamisesta konkurssihallinnon on viivytyksettä tehtävä ilmoitus sosiaali- ja terveysministeriölle eläkesäätiörekisteriin merkittäväksi. Ilmoitus on vähintään yhden konkurssihallinnon jäsenen allekirjoitettava.

Jos omaisuutta on jäljellä eikä eläkesäätiö ollut selvitystilassa, kun sen omaisuus luovutettiin konkurssiin, on hallituksen mahdollisimman pian päätettävä eläkesäätiön asettamisesta selvitystilaan. Jos eläkesäätiö on selvitystilassa, kun se asetetaan konkurssiin, on noudatettava, mitä 96 §:ssä säädetään.

99 §

Selvitystilassa tai konkurssissa olevan eläkesäätiön nimeen on lisättävä sana ”selvitystilassa” tai ”konkurssitilassa”.

11 luku

Eläkesäätiön sulautuminen javakuutustoiminnan luovuttaminen

100 §

Eläkesäätiö (*sulautuva eläkesäätiö*) voi sosiaali- ja terveysministeriön suostumuksella tehdä sopimuksen sulautumisesta toiseen eläkesäätiöön (*vastaanottava eläkesäätiö*) siten, että sulautuvan eläkesäätiön vakuutus toiminta, joka käsittää eläkevastuun, muut velat ja varat, siirtyvät ilman selvitysmenettelyä vastaanottavalle eläkesäätiölle. Eläkesäätiö (*luovuttava eläkesäätiö*) voi niin ikään luovuttaa ministeriön suostumuksella vakuutus toimintansa toiselle eläkesäätiölle, vakuutus kassalain (1164/92) mukaiselle eläkekassalle tai vakuutusyhtiölle (*vastaanottava vakuutuslaitos*).

Sulautumista koskeva sopimus on eläkesäätiöihin kuuluvien työnantajien ja eläkesäätiöiden hallitusten tai, jos eläkesäätiöillä on hallintoneuvosto, hallintoneuvoston hyväksyttävä. Vakuutustoiminnan luovuttamista koskeva sopimus on luovuttavaan eläkesäätiöön kuuluvan työnantajan ja luovuttavan eläkesäätiön hallituksen tai, jos eläkesäätiöllä on hallintoneuvosto, hallintoneuvoston hyväksyttävä. Jos vakuutustoiminnan luovuttaminen tapahtuu toiselle eläkesäätiölle, on vastaanottavaan eläkesäätiöön kuuluvan työnantajan ja vastaanottavan eläkesäätiön hallituksen tai, jos eläkesäätiöllä on hallintoneuvosto, hallintoneuvoston myös hyväksyttävä sopimus. Sulautumisesta ja vakuutustoiminnan luovuttamisesta voidaan päättää, vaikka sulautuva tai luovuttava eläkesäätiö on asetettu selvitystilaan.

Luovutettaessa vakuutustoiminnan osa on vastaavasti noudatettava, mitä vakuutustoiminnan luovuttamisesta säädetään.

101 §

Mitä 100 §:ssä säädetään sulautumisesta, on soveltuvin osin noudatettava myös sellaisessa sulautumisessa, jossa kaksi tai useampia eläkesäätiöitä yhtyy perustamalla uuden eläkesäätiön.

Vastaanottavan eläkesäätiön perustamisessa sulautumissopimus korvaa perustamiskirjan. Sopimuksen on sisällettävä ehdotus vastaanottavan eläkesäätiön säännöiksi. Sopimuksessa on myös mainittava, miten vastaanottavan eläkesäätiön johto ja tilintarkastajat valitaan. Nämä valinnat on suoritettava, kun sulautumissopimus on hyväksytty sekä sosiaali- ja terveysministeriö on antanut suostumuksen sulautumiseen ja vahvistanut uuden eläkesäätiön säännöt.

102 §

Neljän kuukauden kuluessa siitä, kun sulautuva tai luovuttava eläkesäätiö ja vastaanottava vakuutuslaitos ovat hyväksyneet sulautumista tai vakuutustoiminnan luovuttamista koskevan sopimuksen, niiden on haettava sosiaali- ja terveysministeriön suostumus sopimukseen ja vahvistus sulautumisen tai vakuutustoiminnan luovuttamisen vaatimalle eläkesäätiön sääntöjen muutokselle sekä, jos on kysymys 101 §:ssä tarkoitettua sulautumisesta, uuden eläkesäätiön säännöille.

Sulautumista tai vakuutustoiminnan luovuttamista koskevasta hakemuksesta on ministeriön, jollei se katso, että hakemus on ilman enempiä selvityksiä hylättävä, kuuluttettava vastaanottavan vakuutuslaitoksen kustannuksella virallisessa lehdessä. Kuulutuksessa on kehoitettava niitä, jotka tahtovat tehdä muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään ne ministeriölle sen määräämässä ajassa, joka saa olla enintään kaksi kuukautta. Ministeriön on velvoitettava sulautuva tai luovuttava eläkesäätiö viipymättä antamaan tieto kuulutuksesta sulautuvan tai luovuttavan eläkesäätiön toimintapiiriin kuuluville henkilöille, eläkkeen ja muiden etuuksien saajille sekä työnantajalle eläkesäätiön säännöissä määrättyllä tavalla.

Mitä 2 momentissa säädetään, ei sovelleta, milloin vakuutustoiminnan osan luovuttaminen koskee vain yksittäistä eläkesäätiön toimintapiiriin kuuluvaa henkilöä, edellyttäen, että ministeriö on antanut siihen suostumuksensa.

Ministeriön on annettava suostumuksensa 1 momentissa mainittuun toimenpiteeseen, jollei toimenpide loukkaa eläkesäätiön toimintapiiriin kuuluvien tai kuuluneiden henkilöiden tai eläkkeen ja muiden etuuksien saajien etuja.

Vakuutustoiminta siirtyy vastaanottavalle vakuutuslaitokselle luovutussopimuksessa mainittuna ajankohtana, kun ministeriö on antanut suostumuksensa toimenpiteeseen, jollei ministeriö päätöksessään määrää jotain myöhempiä ajankohtaa.

Jollei suostumusta ole määrääjässä haettu tai jos se on evätty, on sulautuminen tai vakuutustoiminnan luovuttaminen rauennut.

103 §

Sosiaali- ja terveysministeriön on merkittävä antamansa suostumus eläkesäätiöiden sulautumiseen ja vakuutustoiminnan luovuttamiseen eläkesäätiörekisteriin.

104 §

Neljän kuukauden kuluessa siitä, kun 102 §:ssä tarkoitettu suostumus on annettu, eläkesäätiöiden on haettava sulautuvan eläkesäätiön kotipaikan käräjäoikeuden tai 101 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa vastaanottavalle eläkesäätiölle eläkesäätiön sää-

nöissä määrätyn kotipaikan käräjäoikeuden lupa sulautumissopimuksen täytäntöönpanoon uhalla, että sulautuminen muutoin raukeaa. Hakemukseen on liitettävä selvitys 103 §:ssä tarkoitettusta rekisteröimisestä sekä luettelo sulautuvan eläkesäätiön tunnetuista velkojista ja heidän postiosoitteistaan.

Tuomioistuimen on annettava kuulutus eläkesäätiön tunnetuille ja tuntemattomille velkojille kehottaen sitä, joka haluaa vastustaa hakemusta, ilmoittamaan siitä kirjallisesti viimeistään kaksi viikkoa ennen paikalletulopäivää uhalla, että hänen muussa tapauksessa katsotaan suostuneen hakemukseen. Kuulutus on pantava tuomioistuimen ilmoitustaululle kolme kuukautta ennen paikalletulopäivää sekä julkaistava tuomioistuimen toimesta virallisessa lehdessä kaksi kertaa, ensimmäisen kerran viimeistään kahtakin kuukautta ja toisen kerran viimeistään kuukausi ennen paikalletulopäivää. Hakemuksesta tuomioistuimen on erikseen annettava tieto sosiaali- ja terveysministeriölle ja kaikille tunnetuille velkojille.

Hakemukseen on suostuttava, jollei kukaan velkojista sitä vastusta tai jos paikalletulopäivänä osoitetaan, että hakemusta vastustaneet velkojat ovat saaneet täyden maksun saamisistaan tai että heidän saamisistaan on asetettu tuomioistuimen hyväksymä vakuus. Luvan myöntämistä tai epäämistä koskevasta päätöksestä on tuomioistuimen viivytyksettä toimitettava tieto sosiaali- ja terveysministeriölle.

105 §

Eläkesäätiöiden on tehtävä 104 §:ssä tarkoitettua tuomioistuimen luvasta ilmoitus sosiaali- ja terveysministeriölle eläkesäätiörekisteriin merkittäväksi neljän kuukauden kuluessa siitä, kun lupaa koskeva päätös on saanut lainvoiman. Kun tuomioistuimen luvasta ilmoitetaan 101 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa, on samalla tehtävä 71 §:ssä tarkoitettu perusilmoitus.

Jos sulautuminen on 104 §:n 1 momentin mukaan rauennut, sulautuvan säätiön on viivytyksettä tehtävä siitä ilmoitus sosiaali- ja terveysministeriölle rekisteriin merkittäväksi. Jollei 1 momentissa tarkoitettua rekisteri-ilmoitusta ole säädetyssä ajassa tehty tai jos tuomioistuin on hylännyt hakemuksen, mi-

nisteriön tulee tehdä rekisteriin merkintä sulautumisen raukeamisesta.

106 §

Sulautuminen katsotaan tapahtuneeksi, kun tuomioistuimen lupa sulautumiseen on merkitty eläkesäätiörekisteriin. Lisäksi vaaditaan 101 §:ssä tarkoitetussa sulautumisessa, että vastaanottavan eläkesäätiön perustaminen on merkitty sanottuun rekisteriin.

Sulautuvan eläkesäätiön varat, eläkevastuu ja velat, lukuun ottamatta 109 ja 110 §:ssä tarkoitettua korvausvaatimusta, siirtyvät vastaanottavalle eläkesäätiölle sekä sulautuvan eläkesäätiön toimintapiiriin kuuluvat henkilöt ja eläkkeen ja muiden etuuksien saajat tulevat vastaanottavan eläkesäätiön toimintapiiriin kuuluviksi henkilöiksi ja eläkkeen ja muiden etuuksien saajiksi sulautumishetkellä. Samalla sulautuvaan eläkesäätiöön kuuluva työnantaja tulee vastaanottavaan eläkesäätiöön kuuluvaksi työnantajaksi.

107 §

Jos eläkesäätiö yksin tai sellaisen yhteisön kanssa, jossa eläkesäätiöllä on enemmän kuin puolet osakepääomasta tai osakkeiden tuottamasta äänimäärästä taikka vastaava määräamisvalta, omistaa enemmän kuin yhdeksän kymmenesosaa osakeyhtiön osakkeista, on eläkesäätiöllä oikeus käypään hintaan lunastaa jäljellä olevat osakkeet osakeyhtiön muilta osakkeenomistajilta. Sillä, jonka osakkeet voidaan lunastaa, on oikeus vaatia eläkesäätiötä lunastamaan hänen osakkeensa.

Jollei lunastamisesta voida sopia, eläkesäätiön tulee kirjallisesti ilmoittaa asiasta osakeyhtiön hallitukselle, jonka on käräjäoikeudelta haettava uskotun miehen määräämistä valvomaan yhtiön tuntemattomien osakkeenomistajien etuja riidan aikana.

Mitä osakeyhtiölain 14 luvun 9 §:ssä säädetään emoyhtiön ja tytäryhtiön välisestä lunastusmenettelystä, on soveltuvin osin noudatettava eläkesäätiön ja 1 momentissa tarkoitettun osakeyhtiön välisessä lunastusmenettelyssä. Mainitun pykälän 1 momentissa tarkoitettun vakuuden hyväksyy kuitenkin sosiaali- ja terveysministeriö.

Tämän pykälän säännöksiä ei sovelleta

asunto-osakeyhtiölaissa (809/91) tarkoitettujen asunto-osakeyhtiöiden osakkeisiin eikä muidenkaan osakeyhtiöiden osakkeisiin, jotka yksin tai yhdessä toisten osakkeiden kanssa tuottavat oikeuden hallita asuinhuoneistoa.

108 §

Jos eläkesäätiö omistaa kaikki osakeyhtiön osakkeet, voivat eläkesäätiön ja yhtiön hallitukset, tai milloin eläkesäätiössä on hallintoneuvosto, hallintoneuvosto ja yhtiön hallitus, tehdä sopimuksen yhtiön sulautumisesta eläkesäätiöön. Sopimuksesta on eläkesäätiön tehtävä ilmoitus sosiaali- ja terveysministeriölle eläkesäätiörekisteriin merkittäväksi sekä yhtiön patentti- ja rekisterihallitukselle kaupparekisteriin merkittäväksi.

Neljän kuukauden kuluessa siitä, kun sopimus on tehty, eläkesäätiön on haettava osakeyhtiön kotipaikan käräjäoikeuden lupa sulautumissopimuksen täytäntöönpanoon uhalla, että sulautuminen muuten raukeaa. Hakemukseen on liitettävä selvitys 1 momentissa tarkoitetuista rekisteröimisistä sekä luettelo sulautuvan yhtiön tunnetuista velkojista ja heidän postiosoitteistaan. Tuomioistuimen käsitellessä lupahakemusta on noudatettava, mitä 104 §:n 2 ja 3 momentissa säädetään.

Neljän kuukauden kuluessa siitä, kun 2 momentissa tarkoitettua tuomioistuimen lupaa koskeva päätös on saanut lainvoiman, eläkesäätiön on tehtävä luvasta ilmoitus sosiaali- ja terveysministeriölle eläkesäätiörekisteriin merkittäväksi sekä yhtiön patentti- ja rekisterihallitukselle kaupparekisteriin merkittäväksi. Ilmoitus on tehtävä myös silloin, kun sulautuminen on 2 momentin mukaisesti rauennut. Tuomioistuimen lupaa koskevan päätöksen rekisteröimisestä patentti- ja rekisterihallituksen on ilmoitettava sosiaali- ja terveysministeriölle.

Jollei 3 momentissa tarkoitettuja rekisteri-ilmoituksia ole tehty säädettyssä ajassa tai jos tuomioistuin on hylännyt hakemuksen, sosiaali- ja terveysministeriön tulee tehdä rekisteriin merkintä sulautumisen raukeamisesta.

12 luku

Vahingonkorvausvelvollisuus

109 §

Hallituksen jäsen, hallintoneuvoston jäsen ja asiamies on velvollinen korvaamaan vahingon, jonka hän on toimessaan tahallisesti tai tuottamuksesta aiheuttanut eläkesäätiölle. Sama koskee vahinkoa, jonka edellä mainitut henkilöt tätä lakia, eläkesäätiön sääntöjä tai sosiaali- ja terveysministeriön määräyksiä rikkomalla ovat aiheuttaneet eläkesäätiön toimintapiiriin kuuluvalla tai kuuluneella henkilölle, eläkkeen tai muun etuuden saajalle, työnantajalle tai muulle henkilölle.

110 §

Eläkesäätiön nimenkirjoittaja, joka ei ole työsuhteessa eläkesäätiöön ja joka ei ole hallituksen tai hallintoneuvoston jäsen tai asiamies, on velvollinen korvaamaan vahingon, jonka hän myötävaikuttamalla tämän lain, eläkesäätiön sääntöjen tai sosiaali- ja terveysministeriön määräysten rikkomiseen tahallisesti tai törkeästi tuottamuksesta on aiheuttanut eläkesäätiölle, toimintapiiriin kuuluvalla tai kuuluneella henkilölle, eläkkeen tai muun etuuden saajalle tai muulle henkilölle.

111 §

Vahingonkorvauksen sovittelusta sekä korvausvastuun jakaantumisesta kahden tai useamman korvausvelvollisen kesken on voimassa, mitä vahingonkorvauslain (412/74) 2 ja 6 luvussa säädetään.

Mitä 1 momentissa säädetään vahingonkorvauksen sovittelusta, on hallituksen jäsenen, hallintoneuvoston jäsenen ja asiamiehen osalta noudatettava vain, jos hänen syykseen jää lievä tuottamus.

112 §

Vahingonkorvauskanteen nostamisesta eläkesäätiön lukuun 109 ja 110 §:n sekä tilintarkastajan osalta tilintarkastuslain 44 §:n nojalla päättää eläkesäätiön hallitus tai hallintoneuvosto. Jos teko on rangaistava eikä hallitus tai hallintoneuvosto tee päätöstä kanteen nostamisesta, sosiaali- ja terveysministeriö voi määrätä erityisen asiamiehen ajamaan kannetta eläkesäätiön lukuun. Asiamiehelle maksetaan palkkio ja kustannusten korvaus eläkesäätiön varoista. Jolleivät elä-

kesäätiön varat riitä palkkion ja korvausten maksuun, puuttuva osa maksetaan niistä varoista, jotka eläkesäätiöiltä peritään vakuustarkastuksen kustannusten korvaamiseksi.

Jos eläkesäätiö asetetaan konkurssiin hakemuksesta, joka on tehty kahden vuoden kuluessa siitä, kun hallitus tai hallintoneuvosto päätti olla nostamatta kannetta, konkurssipesä saa tämän päätöksen estämättä ajaa kannetta.

113 §

Eläkesäätiön lukuun 109 ja 110 §:n sekä tilintarkastajan osalta tilintarkastuslain 44 §:n nojalla ajettavaa kannetta ei voida nostaa, ellei kanne perustu rangaistavaan tekkoon,

1) hallituksen jäsentä, hallintoneuvoston jäsentä tai asiamiestä vastaan kolmen vuoden kuluttua sen tilikauden päättymisestä, jona se päätös, johon kanne perustuu, tehtiin tai sitä koskevaan toimenpiteeseen ryhdyttiin;

2) tilintarkastajaa vastaan kolmen vuoden kuluttua siitä, kun se tilintarkastuskertomus, lausunto tai todistus, johon kanne perustuu, esitettiin eläkesäätiön hallituksen tai hallintoneuvoston kokouksessa; eikä

3) sellaista eläkesäätiön nimenkirjoittajaa vastaan, joka ei ole työsuhteessa eläkesäätiöön ja joka ei ole hallituksen tai hallintoneuvoston jäsen eikä asiamies, kahden vuoden kuluttua päätöksestä tai toimenpiteestä, johon kanne perustuu.

Jos eläkesäätiön lukuun ajettavan kanteen nostamisen määräaika on kulunut loppuun, ei 112 §:n 2 momentissa tarkoitettua kannetta voida nostaa sen jälkeen, kun kuukausi on kulunut konkurssissa toimitetusta valvonnasta.

13 luku

Yhteiseläkesäätiöt

114 §

Yhteiseläkesäätiöön sovelletaan tämän lain muiden lukujen säännöksiä, jollei tässä luvussa toisin säädetä.

115 §

Yhteiseläkesäätiön voivat perustaa:

1) työnantaja ja sen tämän lain mukaisesti

perustama eläkesäätiö tai tämän lain mukaan perustetut eläkesäätiöt;

2) osakeyhtiölain 1 luvun 2 §:ssä tarkoitettuun konserniin kuuluvat suomalaiset työnantajat; tai

3) muu kuin kohdassa 2 tarkoitettu työnantaja ja sen määräysvallassa oleva työnantaja tai määräysvallassa olevat työnantajat.

Yhteiseläkesäätiön voivat lisäksi perustaa kaksi tai useampi työnantaja edellyttäen, että niillä on:

1) yhteinen omistaja, joka omistaa vähintään 50 prosenttia kustakin työnantajayhteisöstä tai omistajalla on niissä tätä vastaava määräämisvalta; tai

2) taloudellinen tai toiminnallinen yhteys keskenään siten, että yhteiseläkesäätiön perustamista voidaan pitää tarkoituksenmukaisena.

Sen estämättä, mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, yksi työnantaja voi perustaa yhteiseläkesäätiön, milloin voidaan pitää todennäköisenä, että eläkesäätiöön tulee myöhemmin kuulumaan useampia työnantajia. Mikäli eläkesäätiöön ei viiden vuoden kuluessa sääntöjen vahvistamisesta lukien ole liittynyt toista työnantajaa, eläkesäätiön on viipymättä ryhdyttävä toimenpiteisiin eläkesäätiön sääntöjen muuttamiseksi yhden työnantajan eläkesäätiön säännöiksi.

Yhden työnantajan eläkesäätiö voidaan muuttaa yhteiseläkesäätiöksi, mikäli se täyttää 1 tai 2 momentin mukaiset edellytykset. Yhteiseläkesäätiö voidaan muuttaa yhden työnantajan eläkesäätiöksi, jos eläkesäätiössä on jäljellä vain yksi työnantaja.

116 §

Sen lisäksi, mitä 9 §:ssä säädetään, on yhteiseläkesäätiön säännöissä mainittava:

1) noudatetaanko eläkesäätiön kirjanpidossa 117 §:ssä tarkoitettua työnantajakohtaista vai tasaavaa järjestelmää;

2) miten kannatusmaksut määrätään, jos eläkesäätiön kirjanpidossa noudatetaan tasaavaa järjestelmää;

3) miten vapaaehtoisia lisäetuuksia myöntävän eläkesäätiön kirjanpidossa kirjataan eläkevastuu sellaisen toimintapiiriin kuuluvan henkilön osalta, joka on ollut useamman eläkesäätiöön kuuluvan työnantajan palveluksessa; sekä

4) milloin työnantajan on erottava tai tul-

tava erotetuksi eläkesäätiöstä sekä eroavan tai erotetun työnantajan velvollisuudet eläkesäätiötä kohtaan.

117 §

Työntekijäin eläkelain mukaista toimintaa harjoittava eläkesäätiö voi pitää kirjanpitonsa tämän toiminnan osalta joko tasaavaa tai työnantajakohtaista järjestelmää noudattaen. Vapaaehtoisia lisäeläkkeitä ja muita etuuksia myöntävän yhteiseläkesäätiön on pidettävä kirjanpitonsa työnantajakohtaisesti tämän toimintansa osalta, jollei sosiaali- ja terveystieteiden ministeriö ole myöntänyt eläkesäätiölle lupaa noudattaa kirjanpidossaan tasaavaa järjestelmää.

Työnantajakohtaisessa järjestelmässä eläkesäätiön kirjanpito on laadittava siten, että siitä käyvät selville kunkin eläkesäätiöön kuuluvan työnantajan osalta erikseen tuloslaskelmaan ja taseeseen päättyvät erät. Työnantajan eläkesäätiöön antamat varat on käytettävä kyseisen työnantajan eläkevastuun katteeksi.

Tasaavassa järjestelmässä eläkesäätiölle suoritettava kannatusmaksu jaetaan kunkin työnantajan osalle eläkesäätiön säännöissä määrättyllä tavalla. Työnantajan eläkevastuun katteena on eläkevastuun mukainen suhteellinen osuus eläkesäätiön varoista.

118 §

Mitä 5 §:n 3 momentissa säädetään työnantajayhtiön osakkeiden omistuksen enimmäismäärästä, sovelletaan kirjanpidossaan työnantajakohtaista järjestelmää noudattavassa yhteiseläkesäätiössä lisäksi kuhunkin työnantajaan erikseen.

119 §

Eläkevastuun kattamista koskevia 46 ja 47 §:n säännöksiä on sovellettava työnantajakohtaisesti sellaisessa yhteiseläkesäätiössä, joka noudattaa kirjanpidossaan työnantajakohtaista järjestelmää.

120 §

Mitä 6 §:n 3 momentissa säädetään ylikatteen tai sen osan siirrosta, sovelletaan yhteiseläkesäätiössä työnantajakohtaisesti. Jos kuitenkin yhteiseläkesäätiö noudattaa kirjan-

pidossaan tasaavaa järjestelmää A- tai B-osaston osalta, ylikatetta ei saa siirtää kyseiseltä tasaavaa järjestelmää noudattavalta osastolta toiselle osastolle.

Mitä eläkesäätiön varojen palauttamisesta työnantajalle säädetään 45 §:n 4 momentissa, sovelletaan yhteiseläkesäätiössä työnantajakohteisesti.

121 §

Mikäli yhteiseläkesäätiössä jonkin työnantajan 46 §:n ja sen nojalla annettujen säädösten ja määräysten mukaisten varojen arvioidaan tilinpäätöksen yhteydessä kattavan 46 ja 47 §:n mukaisesti vastuun määrän ja varojen kokonaisuudessaan ylittävän kyseisen työnantajan eläkevastuun ja muiden velkojen määrän, erotusta vastaavat varat saadaan mainitun työnantajan suostumuksella siirtää eläkesäätiössä olevan toisen työnantajan eläkevastuun katteeksi. Siirron seurauksena siirtävälle työnantajalle ei saa jäädä vastuuvajasta.

122 §

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarkemmat määräykset siitä, miten kunkin työnantajan osuus 48 §:ssä tarkoitettusta vakuudesta lasketaan.

123 §

Jos työnantajayhteisö jakautuu useaksi työnantajayhteisöksi, voidaan eläkevastuu ja sitä vastaavat varat jakaa työnantajan ja sen jakautuessa syntyneiden uusien työntekijien vastattavaksi sosiaali- ja terveysministeriön suostumuksella. Ministeriön suostumusta on haettava edellä mainittuun toimenpiteeseen liittyvän eläkesäätiön sääntömuutoshakemuksen yhteydessä.

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarkemmat määräykset tämän pykälän soveltamisesta.

124 §

Mitä 78 §:n 1 momentin 3 kohdassa säädetään eläkesäätiön purkamisesta, sovelletaan yhteiseläkesäätiöön silloin, kun kaikki kyseisen eläkesäätiön työnantajat lopettavat sen toimintansa, jonka piirissä eläkesäätiön toimintapiiriin kuuluvat henkilöt toimivat.

125 §

Jos työnantaja eroaa tai erotetaan yh-

teiseläkesäätiöstä, on kyseisen työnantajan eläkevastuu ja sen katteena olevat varat luovutettava toiselle eläkesäätiölle, eläkekassalle tai vakuutusyhtiölle noudattaen soveltuvin osin 11 luvun säännöksiä. Sama koskee työnantajaa, joka lopettaa sen toimintansa, jonka piirissä eläkesäätiön toimintapiiriin kuuluvat henkilöt toimivat, jollei sosiaali- ja terveysministeriö ole antanut 78 §:n 3 momentissa tarkoitettua suostumusta eläkesäätiön toiminnan jatkamiseen kyseisen työnantajan osalta.

Eläkesäätiön vastuuta luovutettaessa 1 momentissa tarkoitettulla tavalla taikka eläkesäätiötä purettaessa on kunkin työnantajan eläkevastuun katteena olevilla varoilla turvattava kyseisen työnantajan osalta jo alkaneet sekä ne eläkesäätiön sääntöjen mukaan määrättävät vastaiset eläkkeet ja muut etuudet, jotka perustuvat ennen vastuunsiirtohetkeä tai selvitystilan alkamista jatkuneeseen vakuutus-suhteeseen, sopimalla vastaanottavan eläkesäätiön, eläkekassan tai vakuutusyhtiön kanssa varoja vastaavien eläke- ja muiden etuuksien järjestämisestä.

14 luku

Erinäiset säännökset

126 §

Sen estämättä, mitä oikeudenkäymiskäärässa säädetään riita-asiaain oikeuspaikasta, saa 112 §:ssä tarkoitettua korvauskannetta ajaa eläkesäätiön kotipaikan käräjäoikeudessa. Sama tuomioistuim voi käsitellä myös rikokseen perustuvan korvausvaatimuksen.

127 §

Haaste tai muu tiedoksianto katsotaan toimitetuksi eläkesäätiölle, kun se on annettu tiedoksi hallituksen jäsenelle tai muulle henkilölle, jolla 26 §:n mukaan on oikeus yksin tai yhdessä toisen kanssa kirjoittaa eläkesäätiön nimi.

128 §

Eläkesäätiön säännöissä voi olla määräys, jonka mukaan riita 12 luvun mukaisesta vahingonkorvausvelvollisuudesta toisaalta eläkesäätiön ja toisaalta hallituksen tai hallintoneuvoston, hallituksen tai hallintoneuvoston jäsenen, asiamiehen, tilintarkastajan, toimin-

tapiiriin kuuluvan tai kuuluneen henkilön tai työnantajan välillä on välimiesten ratkaistava. Tällaisella määräyksellä on sama vaikutus kuin välityssopimuksella.

129 §

Joka

1) olematta siihen oikeutettu harjoittaa tämän lain alaista vakuutustoimintaa tai harjoittaa sitä 78 §:n 1 momentin säännösten vastaisesti tai

2) toimii sosiaali- ja terveysministeriön 67 §:n nojalla antaman kiellon vastaisesti, on tuomittava, jollei teko ole vähäinen, *eläkesäätiötoiminnan luvattomasta harjoittamisesta* sakkoon tai vankeuteen enintään yhdeksi vuodeksi.

130 §

Joka

1) antaa sosiaali- ja terveysministeriölle asiakirjassa, joka on annettava tämän lain nojalla, vääriä tietoja;

2) rikkoo tämän lain säännöksiä tilinpäätöksen tai tilintarkastuskertomuksen laatimisesta tai eläkesäätiön selvitystilaa koskevan lopputilityksen antamisesta tai

3) ministeriön 69 §:n nojalla määräämän kiellon vastaisesti luovuttaa tai panttaa eläkesäätiön hallinnassa olevaa omaisuutta, on tuomittava, jollei teko ole vähäinen tai siitä muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *eläkesäätiörikoksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään yhdeksi vuodeksi.

131 §

Joka

1) jakaa vilpillisesti eläkesäätiön varoja tämän lain säännösten tai eläkesäätiön sääntöjen vastaisesti;

2) laiminlyö 4 §:n 4 momentissa tarkoitussa tapauksessa hakea sosiaali- ja terveysministeriön lupaa tai

3) jättää toimittamatta tämän lain mukaan viranomaiselle annettavan ilmoituksen tai muun tiedon,

on tuomittava, jollei teko ole vähäinen tai siitä muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *eläkesäätiörikkomuksesta* sakkoon.

132 §

Joka tämän lain tai sen nojalla annettujen

määräysten mukaisia tehtäviä täyttäessään on saanut tiedon eläkesäätiöön kuuluvan työnantajan tai jonkun muun taloudellisesta asemasta tai liike- tai ammattisalaisuudesta, taikka jonkun henkilön terveydentilasta, ei saa sitä luvattomasti ilmaista.

Eläkesäätiön on 1 momentin säännösten estämättä ilmoitettava ulosottomiehen pyynnöstä maksamansa eläkkeen tai muun toimeentuloetuuden määrä sekä tiedossaan olevat muut laitokset, jotka maksavat edunsaajalle toimeentuloetuuksia.

Rangaistus 1 momentissa säädetyn salassapitovelvollisuuden rikkomisesta tuomitaan rikoslain 38 luvun 2 §:n 2 momentin mukaan, jollei teko ole rangaistava rikoslain 40 luvun 5 §:n mukaan tai jollei siitä muualla kuin rikoslain 38 luvun 1 §:ssä säädetä ankarampaa rangaistusta.

133 §

Sosiaali- ja terveysministeriön päätös tai määräys, joka on annettu 20, 67—69, 79 tai 80 §:ssä olevan säännöksen nojalla, voidaan panna täytäntöön valituksesta huolimatta.

134 §

Viranomaisen hallussa olevan tässä laissa tarkoitetun asiakirjan julkisuudesta on voimassa, mitä yleisten asiakirjain julkisuudesta säädetään. Sen estämättä, mitä asiakirjojen salassa pitämisestä säädetään, sosiaali- ja terveysministeriö voi julkaista eläkesäätiöiden toimintaa, asemaa ja kehitystä valaisevia tilastoja ja niihin verrattavia tietoja, jotka on laadittu yhtäläisen perusteen mukaan kaikista eläkesäätiöistä.

Sosiaali- ja terveysministeriön hallussa olevista eläkesäätiöiden tilinpäätöksistä on jokaisella oikeus saada tieto.

135 §

Vakuutusmatemaatikoiden laskelmien ja selvitysten laatimista varten eläkesäätiöllä on oltava vakuutusmatemaatikko. Vakuutusmatemaatikon kelpoisuusehdot määräytyvät vakuutusyhtiölain 18 luvun 8 §:n mukaisesti. Vakuutusmatemaatikon tehtävistä on soveltuvin osin voimassa, mitä vakuutusyhtiön vakuutusmatemaatikosta annetun asetuksen (464/95) 1 ja 2 §:ssä säädetään.

Vakuutusmatemaatikon ottamisesta ja eroamisesta on eläkesäätiön tehtävä ilmoitus sosiaali- ja terveystieteiden ministeriölle. Ministeriö voi antaa määräyksiä tämän pykälän soveltamisesta.

136 §

Eläkesäätiön vakuutusmatemaatikon on suoritettava eläkesäätiön tilasta vakuutustekninen tutkimus vähintään joka toinen vuosi sekä muulloinkin, jos ministeriö pitää sitä tarpeellisena.

137 §

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

15 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

138 §

Tämä laki, jäljempänä uusi laki, tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996. Lain 45 §:n 4 momentti, 46, 47 sekä 120 ja 147 § tulevat voimaan kuitenkin 31 päivänä joulukuuta 1995.

Uudella lailla kumotaan jäljempänä mainitun poikkeuksen 2 päivänä joulukuuta 1955 annettu eläkesäätiölaki (469/55), jäljempänä vanha laki, siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen uuden lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

139 §

Jos ennen uuden lain voimaantuloa rekisteröidyn eläkesäätiön sääntöihin sisältyy uuden lain vastaisia määräyksiä, niiden sijasta on noudatettava uuden lain säännöksiä.

Jos ennen uuden lain voimaantuloa rekisteröidyn eläkesäätiön säännöt ovat uuden lain mukaan puutteelliset tai sisältävät uuden lain vastaisia määräyksiä, eläkesäätiön säännöt on muutettava uuden lain mukaisiksi. Sääntöjen muutoksille on kahden vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta haettava sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön vahvistus.

140 §

Ennen uuden lain voimaantuloa rekisteröitäväksi ilmoitettu eläkesäätiö sekä sellainen sääntöjen muutos, jolle on haettu vahvistusta ennen uuden lain voimaantuloa, saadaan rekisteröidä vanhan lain säännösten mukaisesti.

141 §

Eläkesäätiö voi uuden lain vahvistamisen jälkeen 139 §:n säännösten estämättä tehdä päätöksen sääntöjen muuttamisesta uuden lain mukaisiksi. Päätös tehdään vanhan lain mukaisessa järjestyksessä. Hakemus sääntömuutoksen vahvistamisesta voidaan tehdä ja sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön hakemuksen johdosta antama päätös rekisteröidä ennen uuden lain voimaantuloa merkinnällä, että vahvistetut säännöt tulevat voimaan aikaisintaan uuden lain voimaantulosta.

142 §

Sen estämättä, mitä 3 §:ssä säädetään eläkesäätiön toimintapiiriin kuuluvien henkilöiden vähimmäislukumäärästä, ennen uuden lain voimaantuloa rekisteröity A-eläkesäätiö voi jatkaa toimintaansa, jos se jatkaa vanhan lain aikana harjoitettua vakuutustoimintaa. Jos eläkesäätiön harjoittama vakuutustoiminta laajenee siitä, mitä se oli ennen uuden lain voimaantuloa siten, että eläkesäätiön toimintapiiri laajenee tai etuuksia lisätään, eläkesäätiön on täytettävä 3 §:n vaatimukset 78 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisessa määräajassa siitä lukien, kun vakuutustoiminnan laajenemisesta johtuva sääntömuutos on hyväksytty eläkesäätiön hallituksen tai hallintoneuvoston kokouksessa.

Sen estämättä, mitä 3 §:ssä säädetään eläkesäätiön toimintapiiriin kuuluvien henkilöiden vähimmäislukumäärästä, voivat ennen 1 päivänä heinäkuuta 1976 rekisteröidyt B- tai AB-eläkesäätiöt jatkaa toimintaansa, jos ne täyttävät työntekijäin eläkelain mukaista toimintaa harjoittavan eläkesäätiön toimintapiiriin kuuluvien henkilöiden vähimmäislukumäärää koskevat säännökset sellaisina kuin ne olivat voimassa 30 päivänä kesäkuuta 1976. Jos tässä momentissa mainitun B- tai AB-eläkesäätiön toimintapiiriin kuuluvien

henkilöiden lukumäärä laskee työntekijäin eläkelaisissa säädettyä vähimmäislukumäärää vähäisemmäksi, sellaisena kuin sanottu laki oli voimassa 30 päivänä kesäkuuta 1976, eläkesäätiön on täytettävä sanottuna aikana voimassa olleet vähimmäislukumäärää koskevat säännökset 78 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisessa määräajassa.

Jos eläkesäätiö ei täytä 1 tai 2 momentin vaatimuksia, se on asetettava selvitystilaan ja purettava.

143 §

Sen estämättä, mitä 4 §:n 4 momentissa säädetään, eläkesäätiö saa edelleen omistaa ne osakkeet tai osuudet, jotka se sai omistaa ennen uuden lain voimaantuloa. Jos eläkesäätiön omistamien osakkeiden tai osuuk-sien määrä tai laissa tarkoitettu määräämis-valta ylittää uuden lain voimaan tullessa siinä säädetyn enimmäismäärän, eläkesäätiön suhteellinen osuus omistettavan yrityksen osakkeista, osuuksista tai määräämisvallasta ei saa nousta uuden lain voimaan tullessa olleesta määrästä. Jos eläkesäätiön osuus on uuden lain voimaantulon jälkeen alentunut, mutta edelleen ylittää laissa säädetyn enim-mäismäärän, eläkesäätiön suhteellinen omis-tusosuus ei enää saa nousta näin alentunees-ta määrästä.

Mitä 1 momentissa säädetään eläkesäätiön omistamista osakkeista tai osuuksista taikka eläkesäätiöllä olevasta laissa tarkoitetusta määräämisvallasta, sovelletaan myös vastaa-vasti eläkesäätiön omistamiin, uuden lain 5 §:n 3 momentissa tarkoitettuihin työnanta-jayhtiön osakkeisiin.

144 §

Sen estämättä, mitä 5 §:n 2 momentissa säädetään, vakuutta ei vaadita A-eläkesäätiön eikä AB-eläkesäätiön A-osaston ennen 1 päivänä huhtikuuta 1991 työnantajalle anta-mille lainoille.

145 §

Eläkesäätiön on täytettävä 46 §:n vaati-

mukset 31 päivänä joulukuuta 1993 olleen eläkevastuun osalta 10 vuoden kuluessa uu-den lain voimaantulosta siten, että ensim-mäisen kalenterivuoden lopussa on täytetty vähintään kolme kahdestoistaosaa, toisen kalenterivuoden lopussa vähintään neljä kahdestoistaosaa ja vastaavasti seuraavien ka-lenterivuosien lopussa 31 päivänä joulukuuta 1993 jälkeen kuluneiden kalenterivuosien lukumäärän osoittama määrä kahdestoista-osia kattamisvaatimuksesta. Sosiaali- ja ter-veysministeriö voi erityisestä syystä myöntää poikkeuksia tämän momentin säännöksistä.

Jos eläkesäätiö on rekisteröity ennen vuota 1995, 48 §:ssä tarkoitettua vakuutta on kartutettava sanotun pykälän 2 momentissa tarkoitettuun määrään kahden vuoden ku-luessa uuden lain voimaantulosta siten, että vakuuden arvo on ensimmäisen kalenteri-vuoden lopussa vähintään kolme neljäsosaa vakuuden vähimmäismäärästä ja toisen vuo-den lopussa vähintään vakuuden vähimmäis-määrä. Jos eläkesäätiö on rekisteröity vuo-den 1995 aikana, mainittua vakuutta on kar-tutettava vastaavasti kolmen vuoden kulues-sa uuden lain voimaantulosta siten, että va-kuuden arvo on ensimmäisen kalenterivuoen lopussa vähintään kaksi neljäsosaa, toi-sen vuoden lopussa vähintään kolme nel-jäsosaa vakuuden vähimmäismäärästä ja kolmannen vuoden lopussa vähintään vakuu-den vähimmäismäärä. Vakuuden arvon on kuitenkin aina oltava vähintään 500 000 markkaa.

146 §

Ennen uuden lain voimaantuloa rekiste-röidyn eläkesäätiön on täytettävä 47 §:n vaa-timukset eläkkeellä olevien henkilöiden al-kaneiden eläkkeiden sekä heidän ja heidän edunsaajiensa vastaisten eläkkeiden ja mui-den etuuksien osalta siten, että neljän vuo-den kuluttua uuden lain voimaantulosta näis-tä eläkkeistä aiheutuvasta eläkevastuusta on katettu 75 prosenttia. Säätiön on täytettävä edellä mainittu kattamisvaatimus siten, että ensimmäisen kalenterivuoden lopussa uuden lain voimaantulosta on oltava katettuna vä-hintään kuusi yhdeksäsosaa, toisen kalenteri-

vuoden lopussa vähintään seitsemän yhdeksäsosaa ja kolmannen kalenterivuoden lopussa kahdeksan yhdeksäsosaa 75 prosentin kattamisvaatimuksesta.

Kun alkaneista eläkkeistä aiheutuvasta eläkevastuusta on katettu 1 momentin mukaisesti 75 prosenttia, eläkesäätiön on katettava jäljellä oleva 25 prosenttia tästä eläkevastuusta viiden vuoden kuluessa 1 momentissa tarkoitetun määräajan loppumisesta siten, että ensimmäisen kalenterivuoden lopussa vastuusta on katettu vähintään yksi viidesosa, toisen kalenterivuoden lopussa vähintään kaksi viidesosaa ja vastaavasti seuraavien kalenterivuosien lopussa kuluneiden vuosien osoittama määrä viidesosia kattamisvaatimuksesta.

Ennen uuden lain voimaantuloa rekisteröidyn eläkesäätiön on täytettävä 47 §:n vaatimukset toimintapiiriin kuuluvien ja kuuluneiden henkilöiden ja heidän edunsaajiensa vastaisten eläkkeiden ja muiden etuuksien osalta eläkevastuusta viidentoista vuoden kuluessa uuden lain voimaantulosta siten, että ensimmäisen kalenterivuoden lopussa uuden lain voimaantulosta tästä eläkevastuusta on katettu vähintään yksi viidestoistaosa, toisen kalenterivuoden lopussa vähintään kaksi viidestoistaosaa ja vastaavasti seuraavien kalenterivuosien lopussa lain voimaantulosta kuluneiden vuosien osoittama määrä viidestoistaosia kattamisvaatimuksesta.

Mitä 47 §:n 4 momentissa säädetään katteen luettelomisesta, sovelletaan myös 1—3 momentissa säädettyjä eläkevastuun osia katettaessa.

Sosiaali- ja terveysministeriö voi erityisesti syystä myöntää poikkeuksia tämän pykälän säännöksistä.

147 §

Jos muun kuin työntekijäin eläkelain mukaisen eläketurvan osalta eläkesäätiön tämän lain mukaisesti lain voimaantuloa edeltävälle päivälle laskettu eläkevastuu on pienempi kuin mainitulle päivälle laaditun tilinpäätöksen mukainen eläkevastuu vähennettynä tilinpäätöksen mukaisella vastuuvajauksella, käytetään ylitettä vastaavat varat muun kuin työntekijäin eläkelain mukaisen eläketurvan

kustantamiseen. Jos mainittuja varoja on jäljellä viiden vuoden kuluttua lain voimaantulosta, saadaan nämä varat käyttää työntekijäin eläkelain mukaisen eläketurvan kustantamiseen tai palauttaa työnantajalle.

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarkemmat määräykset tämän pykälän soveltamisesta.

148 §

Eläkesäätiön purkamista koskeva asia on käsiteltävä ja ratkaistava sekä ilmoitettava rekisteröitäväksi vanhan lain mukaan, jos julkista haastetta on haettu ennen uuden lain voimaantuloa.

Vakuutus toiminnan luovuttamista koskeva asia on käsiteltävä ja ratkaistava vanhan lain mukaan, jos sosiaali- ja terveysministeriön suostumusta on haettu ennen uuden lain voimaantuloa.

149 §

Ennen uuden lain voimaantuloa valitun hallituksen tai hallintoneuvoston kokoonpano on muutettava uuden lain mukaiseksi kahden vuoden kuluessa lain voimaantulosta. Asiamies on ilmoitettava eläkesäätiörekisteriin kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun sosiaali- ja terveysministeriö on vahvistanut eläkesäätiön uuden lain mukaiset säännöt. Jos eläkesäätiön voimassa olevat säännöt vastaavat uuden lain säännöksiä, asiamies on ilmoitettava rekisteriin kahden vuoden ja kuuden kuukauden kuluessa lain voimaantulosta.

Ennen uuden lain voimaantuloa valittu hallituksen tai hallintoneuvoston jäsen, tilintarkastaja tai selvitysmies voi siitä huolimatta, ettei hän uuden lain mukaan saisi toimia kyseisessä tehtävässä, jäädä toimeensa uuden valinnan toimittamiseen saakka, enintään kuitenkin kahden vuoden ajaksi uuden lain voimaantulosta. Edellä sanottu koskee myös soveltuvin osin säätiön nimenkirjoittajaa, joka on nimetty ennen uuden lain voimaantuloa.

150 §
Tilinpäätökseen, joka laaditaan ennen uuden lain voimaantuloa alkaneelta tilikaudelta, on sovellettava vanhaa lakia.

151 §
Uuden lain 7 luvussa säädetyt markkamäärät vastaavat vuodelle 1995 vahvistettua 63 §:ssä tarkoitettua indeksipistelukua.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 1775

Laki**työntekijäin eläkelain 3 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/61) 3 §:n 1 momentti,
 sellaisena kuin se on 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetussa laissa (390/95), seuraavasti:

3 §

Eläketurvan järjestämistä varten tulee työnantajalla olla eläkevakuutus kotimaisessa vakuutusyhtiössä tai vakuutuskassalain (1164/92) mukaisessa määrätyn työnantajan tai määrättyyn työnantajaryhmään kuuluvien yritysten palveluksessa olevia työntekijöitä varten perustettavassa eläkekassassa taikka eläkesäätiölain (1774/95) mukaisessa eläkesäätiössä. Vakuutusyhtiö ei saa kieltäytyä antamasta tai pitämästä voimassa yhtiöltä

haettua eläkevakuutusta siltä osin kuin se ei ylitä tämän lain mukaisia vähimmäisehtoja täyttävää eläketurvaa. Keskinäinen vakuutusyhtiö voi kuitenkin kieltäytyä antamasta vakuutusta, jos vakuutuksen hakijaa ei yhtiöjärjestyksen mukaan voida hyväksyä yhtiön osakkaaksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
 kuuta 1996.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 1776

Laki**velkojen maksunsaantijärjestyksestä annetun lain 9 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan velkojen maksunsaantijärjestyksestä 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain (1578/92) 9 §:n 3 momentti seuraavasti:

9 §

— — — — —
 Jos konkurssi alkaa ennen 1 päivää tammi-
 mikuuta 2011, 4 §:ää vastaava etuoikeus
 konkurssissa on:

- 1) huoltoapulain 5 §:ssä tarkoitetun elä-
 keen pääomitetulla määrällä; sekä
- 2) eläkesäätiön työnantajalta olevalla saa-

tavalla, joka kattaa eläkesäätiölain (1774/95)
 47 §:n mukaisista vapaaehtoisista lisäetuuk-
 sista aiheutuvaa eläkevastuuta siltä osin kuin
 tätä saatavaa ei saada sen vakuutema olevas-
 ta pantista.

— — — — —
 Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
 kuuta 1996.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

HE 187, 188/95
 StVM 28/95
 EV 177/95

5 450301A/186

N:o 1777

Laki**vakuutuskassalain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 27 päivänä marraskuuta 1992 annetun vakuutuskassalain (1164/92) 83, 170 ja 171 §
 sekä

lisätään lakiin uusi 83 a § seuraavasti:

83 §

Vakuutuskassan on katettava 79 §:ssä ja 80 §:n 2 momentissa tarkoitettu vastuovelka.

Vastuuelkaa katettaessa on otettava huomioon, millaista vakuutustoimintaa vakuutuskassa harjoittaa, ja tämän mukaisesti huolehdittava katteeseen kuuluvien varojen varmuudesta, tuotosta ja rahaksi muutettavuudesta sekä niiden asianmukaisesta monipuolisuudesta ja hajauttamisesta.

Vakuutuskassan on katettava jäljempänä tässä pykälässä säädettyihin omaisuuslajeihin kuuluvien varojen vastuuelka, josta ensin on vähennetty seuraavat erät:

1) jälleenvakuuttajan osuus enintään sosiaali- ja terveysministeriön hyväksymään määrään;

2) takautumisoikeuteen perustuvat saamiset; sekä

3) sosiaali- ja terveysministeriön erityisistä syistä vähennettäväksi hyväksymät muut erät.

Edellä 3 momentissa tarkoitettujen vastuuelan katteena olevat varat arvostetaan käypään arvoon sosiaali- ja terveysministeriön määräämien perusteiden mukaisesti. Ministeriö voi kuitenkin sallia tai määrätä, että tietyt katteeseen kuuluvat varat arvostetaan tai niiden katteeseen luettava arvo lasketaan käyvästä arvosta poikkeavasti.

Vastuuelan katteen on asetuksessa säädetyin rajoituksin oltava:

1) joukkovelkakirjalainoja ja muita rahan pääomamarkkinavälineitä;

2) velkasitoumuksiin perustuvia laina- ja muita saamisia;

3) osakkeita ja muita tuotoiltaan vaihtelevia omistusosuuksia;

4) osuuksia sijoitusrahastoissa ja muissa niihin rinnastettavissa yhteissijoitusyrityksissä;

5) kiinteistöjä, rakennuksia ja kiinteään omaisuuteen kohdistuvia oikeuksia, kuten nautinta- ja käyttöoikeuksia ja tontinvuokraoikeuksia; osakkeita ja osuuksia kiinteistöyhteisöissä; oikeuksia vesivoimalaitoksen käytössä olevaan vesivoimaan edellyttäen, että vesivoiman käyttöoikeuden vakuudeksi on vahvistettu kiinnitys; rakennusaikaisia saamisia sellaiselta kiinteistöyhteisöltä, joka omistaa tässä kohdassa tarkoitettuja varoja ja jossa vakuutuskassalla on määräämisvalta;

6) vakuutusmaksusaamisia osakkailta ja jäseniltä sekä muita saamisia jälleenvakuuttajalta kuin 3 momentin 1 kohdassa mainittuja jälleenvakuuttajan osuuksia;

7) verosaamisia ja muita saamisia valtioilta ja muilta julkisyhteisöiltä;

8) muita kuin 5 kohdassa tarkoitettuja aineellisiin hyödykkeisiin luettavia varoja;

9) rahaa ja pankkisaamisia, talletuksia luottolaitoksissa ja muissa laitoksissa, joilla on oikeus vastaanottaa talletuksia;

10) siirtosaamisia, kuten kertyneitä korkoja, kertyneitä vuokria ja muita tulojäämiä sekä menoennakoita; tai

11) lakisääteisen eläkevakuutuksen osalta sosiaali- ja terveysministeriön tämän vakuu-

tuslajin erityisluonteen johdosta hyväksymiä muita eriä.

Ministeriö voi vakuutuskassan hakemuksesta hyväksyä vastuuelan katteeksi määräjäksi muitakin kuin 5 momentissa tarkoitettuja varoja ja sitoumuksia, jotka niiden laatuun ja varmuuteen nähden voidaan rinnastaa 5 momentissa tarkoitettuihin varoihin.

Lakisääteistä eläkevakuutustoimintaa harjoittavan eläkekassan on vastuuelan lisäksi katettava sosiaali- ja terveysministeriön määräämät muut vastuuelkaan rinnastettavat erät noudattaen soveltuvin osin tämän pykälän säännöksiä.

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarkemmat määräykset tämän pykälän soveltamisesta.

83 a §

Jos yksinomaan lisäetuja myöntävän eläkekassan tämän lain 83 §:n 3—5 momentissa tarkoitettujen, alemmanasteisten säädösten ja määräysten mukaisesti arvostettujen varojen arvioidaan tilinpäätöksen yhteydessä pysyvästi ylittävän eläkekassan vastuuelan ja muiden velkojen määrän, erotusta vastaavat varat saadaan sosiaali- ja terveysministeriön suostumuksella palauttaa eläkekassan osakkaalle, tai jos eläkekassan toimintapiirissä on useampia osakkaita, kaikille osakkaille vakuutusteknisten vastuuelkojen suhteessa.

Siltä osin kuin edellä tarkoitettu erotus on karttunut jäsenten suorittamista jäsenmaksuista, ei palautusta osakkaalle voi tehdä.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarkemmat määräykset tämän pykälän soveltamisesta.

170 §

Vakuutusteknisten laskelmien ja selvitysten laatimista varten eläkekassalla on oltava vakuutusmatemaatikko. Vakuutusmatemaatikon kelpoisuusehdot määräytyvät vakuutusyhtiölain 18 luvun 8 §:n mukaisesti. Vakuutusmatemaatikon tehtävistä on soveltuvin osin voimassa, mitä vakuutusyhtiön vakuutusmatemaatikosta annetun asetuksen (464/95) 1 ja 2 §:ssä säädetään.

Eläkekassan vakuutusmatemaatikon on suoritettava eläkekassan tilasta vakuutustekninen tutkimus vähintään joka toinen vuosi sekä muulloinkin, jos sosiaali- ja terveysministeriö pitää sitä tarpeellisena.

Vakuutusmatemaatikon ottamisesta ja eroamisesta on eläkekassan tehtävä ilmoitus ministeriölle.

Sosiaali- ja terveysministeriö voi antaa määräyksiä tämän pykälän soveltamisesta.

171 §

Mitä 170 §:ssä säädetään, koskee myös muuta vakuutuskassaa, jos kassan vastuuelkaan sisältyy 79 §:n 2 momentissa tarkoitettu vakuutusmaksuvastuu.

Tämä laki tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 1995.

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

Eläkesäätiöasetus

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä säädetään 29 päivänä joulukuuta 1995 annetun eläkesäätiölain (1774/95) 137 §:n nojalla:

Hakemukset ja luettelot

1 §

Hakemukseen, jolla perustettavan eläkesäätiön säännöille haetaan vahvistusta, on liitettävä perustamiskirja. Eläkesäätiön sääntöjen muuttamista koskevaan hakemukseen on liitettävä voimassa olevat säännöt ja oikeaksi todistettu ote sen kokouksen pöytäkirjasta, jossa sääntöjen muutos on hyväksytty.

2 §

Eläkesäätiön hallituksen on pidettävä eläkesäätiön toimintapiiriin kuuluvista henkilöistä sekä eläkkeen ja muiden etuuksien saajista sellaista luetteloa kuin sosiaali- ja terveysministeriö määrää.

3 §

Jos eläkesäätiö eläkesäätiölain 44 §:n nojalla pyytää sosiaali- ja terveysministeriöltä lupaa pitää eläkevastuu uusien perusteiden mukaista eläkevastuuta pienempänä, lupahakemukseen on liitettävä tarkka suunnitelma siitä, miten erotusta vähennetään vuosittain.

Eläkesäätiörekisteri

4 §

Eläkesäätiöt on merkittävä eläkesäätiörekisteriin juoksevin numeroin siinä järjestyksessä, jossa rekisteröinti on hyväksytty.

Eläkesäätiön rekisteröimisen jälkeen tehdyt ilmoitukset on merkittävä sekä muuten kuin ilmoituksesta tehtävät merkinnät on tehtävä eläkesäätiön 1 momentissa tarkoitetun rekisterinumeron kohdalle.

Rekisteriin merkityistä eläkesäätiöistä on pidettävä myös aakkosellista nimiluetteloa, johon kunkin eläkesäätiön kohdalle on merkitty eläkesäätiön rekisterinumero ja osoite. Edellä 2 momentissa tarkoitetut merkinnät on tehtävä myös aakkoselliseen luetteloon.

5 §

Muutosilmoituksessa on selvästi mainittava rekisteriin merkittävä asia, ja ilmoitukseen on liitettävä oikeaksi todistettu jäljennös päätöksestä, johon muutos perustuu.

6 §

Ilmoitukset eläkesäätiörekisteriin on tehtävä sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamalla lomakkeella.

7 §

Selvitysmiesten ilmoituksen eläkesäätiön poistamiseksi rekisteristä on liitettävä oikeaksi todistettu jäljennös sen kokouksen pöytäkirjasta, jossa eläkesäätiön purkamisesta on päätetty, eläkesäätiölain 92 §:ssä tarkoitetusta lopputilityksestä, tilintarkastajien antamasta lopputilitystä ja selvitystilan aikaista hallintoa koskevasta tilintarkastuskertomuksesta sekä selvitys eläkesäätiön jäljellä olevien varojen käyttämisestä.

8 §

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa päätöksellään määräämänsä maksua vastaan otteita eläkesäätiörekisteristä sekä jäljennöksiä siihen liittyvistä asiakirjoista.

Sulautuminen ja vakuutustoiminnan luovuttaminen

9 §

Hakemukseen, jossa pyydetään sosiaali- ja terveysministeriön suostumusta eläkesäätiön sulautumiseen tai vakuutustoiminnan luovuttamiseen, on liitettävä alkuperäisenä sulautumista tai vakuutustoiminnan luovuttamista koskeva sopimus sekä oikeiksi todistetut jäljennökset sulautuvan tai luovuttavan elä-

kesäätien sekä vastaanottavan eläkesäätien tai vastaanottavan vakuutuslaitoksen päätöksistä, joilla sopimus on hyväksytty.

10 §

Eläkesäätien sulautumista tai vakuutus-toiminnan luovuttamista koskevat asiakirjat on pidettävä nähtävinä sosiaali- ja terveysministeriössä ministeriön eläkesäätilain 102 §:n 2 momentin nojalla muistutusten tekemistä varten määräämän ajan.

Eläkesäätien valvonta

11 §

Jos sosiaali- ja terveysministeriö määrää eläkesäätien toiminnan osittain lopetettavaksi tai eläkesäätien purettavaksi taikka kieltää eläkesäätien luovuttamasta tai panttaamasta eläkesäätien hallinnassa olevaa omaisuutta, ministeriön on kuulutettava siitä eläkesäätien kustannuksella virallisessa lehdessä ja ilmoitettava siitä eläkesäätien toimintapiiriin kuu-

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995

luville henkilöille sekä eläkkeen tai muiden etuuksien saajille. Ilmoitus on tehtävä siten kuin eläkesäätien säännöissä määrätään eläkesäätien tilinpäätöksen, toimintakertomuksen ja tilintarkastuskertomuksen pitämisestä toimintapiiriin kuuluvien henkilöiden sekä eläkkeen tai muiden etuuksien saajien nähtävinä sekä tiedonantojen muusta toimittamisesta.

12 §

Kun eläkesäätilain 87 §:ssä tarkoitettu tilinpäätös on valmistunut, jäljennös siitä on viipymättä toimitettava sosiaali- ja terveysministeriölle. Ministeriölle on toimitettava jäljennös myös mainitussa pykälässä tarkoitusta selvitysmiesten ilmoituksesta.

Voimaantulo

13 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 1779

Asetus
työntekijäin eläkeasetuksen 2 §:n kumoamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä säädetään:

1 §
Täten kumotaan 23 päivänä helmikuuta 1962 annetun työntekijäin eläkeasetuksen (183/62) 2 §, sellaisena kuin se on 18 päivänä kesäkuuta 1971 annetussa asetuksessa (514/71).

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 1780

Asetus eläkesäätiön eläkevastuun katteesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä säädetään 29 päivänä joulukuuta 1995 annetun eläkesäätiölain (1774/95) 46 §:n 5 momentin nojalla:

1 luku

Yleisiä säännöksiä

1 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *ETA-valtiolla* Euroopan talousalueeseen kuuluvaa valtiota;
- 2) *säännellyillä markkinoilla* ETA-valtiossa sijaitsevaa, ETA-valtion viranomaisen valvonnan alaista arvopaperipörssiä ja sellaista muuta ETA-valtiossa toimivaa vaihdantajärjestelmää, joka sosiaali- ja terveysministeriön antamien määräysten mukaan rinnastetaan tällaiseen arvopaperipörssiin;
- 3) *eläkevastuun bruttomäärällä* määrää, joka eläkesäätiön on eläkesäätiölain 46 §:n 1 momentin mukaan katettava ennen mainitun pykälän 3 momentissa säädettyjen erien vähentämistä;
- 4) *velkasitoumuksella* velkasitoumuksen perustuvaa laina- ja muuta saamista sekä joukkovelkakirjalainaa ja muita raha- ja pääomamarkkinavälineitä, ei kuitenkaan osaketta, osuutta, johdannaispimusta eikä sellaista sitoumusta, jolla on huonompi etuoikeus kuin velallisen muilla sitoumuksilla;

5) *kiinteistöyhteisöllä* sellaista yhteisöä, jonka pääasiallisena tarkoituksena on omistaa 6 §:n 1 momentin 1—3 kohdassa mainittuja varoja;

6) *konsernilla* osakeyhtiölaissa (734/78) tarkoitettua konsernia; sekä

7) *takauksella* velkasitoumuksen takaajan antamaa omavelkaista takausta.

2 §

Soveltamisalan tarkennukset

Tämän asetuksen säännöksiä ETA-valtioista sovelletaan siinä laajuudessa ja sellaisin edellytyksin kuin sosiaali- ja terveysministeriö määrää myös muuhun valtioon, jonka ministeriö määräyksessä tai yksittäistapauksessa eläkesäätiön pyynnöstä rinnastaa ETA-valtioon.

Mitä tässä asetuksessa säädetään velkasitoumuksesta, koskee myös sille kertynyttä korkoa.

Tämän asetuksen säännöksiä kiinteistöistä, rakennuksista ja eläkesäätiölain 46 §:n 5 momentin 5 kohdassa tarkoitetuista oikeuksista sovelletaan myös sellaisen kiinteistöyhteisön, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa ja jossa eläkesäätiöllä on määräämisvalta omis-

tamiin tällaisiin varoihin samalla tavoin kuin jos nämä varat olisivat eläkesäätiön suorassa omistuksessa. Mitä tässä momentissa säädetään, koskee myös sellaista kiinteistöyhteisöä, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa ja jossa eläkesäätiöllä on määräämisvalta yhdessä yhden tai useamman saman työnantajan tai samaan konserniin kuuluvan työnantajan eläkesäätiön kanssa taikka jonka sosiaali- ja terveystieteiden ministeriö eläkesäätiön hakemuksesta rinnastaa tässä momentissa tarkoitettuun kiinteistöyhteisöön.

2 luku

B-eläkesäätiön ja AB-eläkesäätiön B-osaston eläkevastuun bruttomäärän kattaminen

3 §

Luvun soveltamisala

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan B-eläkesäätiöön ja AB-eläkesäätiön B-osastoon.

4 §

Omaisuuslajit, joilla voidaan kattaa koko eläkevastuun bruttomäärä

Eläkevastuun koko bruttomäärän katteena saa olla:

1) velkasitoumuksia, joissa velallisena tai takaajana on Suomen valtio, Ahvenanmaan maakunta, suomalainen kunta, kuntayhtymä, evankelisluterilainen tai ortodoksinen seurakunta;

2) velkasitoumuksia, joissa velallisena tai takaajana on Suomessa toimiluvan saanut julkisen valvonnan alainen talletuspankki, vakuutusyhtiö tai muu sellainen yhteisö, jonka sosiaali- ja terveystieteiden ministeriö rinnastaa talletuspankkiin tai vakuutusyhtiöön; taikka

3) velkasitoumuksia, joiden vakuutena on 1 tai 2 kohdassa tarkoitettuja velkasitoumuksia.

5 §

Velkasitoumuksia, joilla yhteensä voidaankattaa enintään 50 prosenttia eläkevastuun bruttomäärästä

Eläkevastuun bruttomäärän katteena saa

olla yhteensä enintään 50 prosenttia bruttomäärästä:

1) velkasitoumuksia, joissa velallisena tai takaajana on Suomessa toimiluvan saanut julkisen valvonnan alainen muu luottolaitos kuin 4 §:n 2 kohdassa tarkoitettu talletuspankki tai siihen mainitun kohdan nojalla rinnastettu muu yhteisö;

2) velkasitoumuksia, joissa velallisena on sellainen yhteisö, jonka kotipaikka on Suomessa ja jonka osakkeilla tai osuuksilla käydään kauppaa säännellyillä markkinoilla Suomessa;

3) velkasitoumuksia, joilla käydään kauppaa säännellyillä markkinoilla Suomessa, jos velkasitoumuksissa velallisena on muu yhteisö kuin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettu yhteisö, ja jonka kotipaikka on Suomessa; taikka

4) velkasitoumuksia, joiden vakuutena on 1—3 kohdassa tarkoitettuja velkasitoumuksia.

6 §

Omaisuuslajit, joilla yhteensä voidaan kattaa enintään 40 tai 50 prosenttia eläkevastuun bruttomäärästä

Eläkevastuun bruttomäärän katteena saa olla yhteensä enintään 40 prosenttia bruttomäärästä:

1) Suomessa olevia kiinteistöjä ja rakennuksia;

2) eläkesäätiölain 46 §:n 5 momentin 5 kohdassa tarkoitettuja Suomessa olevaan kiinteään omaisuuteen tai vesivoimaan kohdistuvia oikeuksia;

3) osakkeita ja osuuksia kiinteistöyhteisöissä, joiden kotipaikka on Suomessa; sekä

4) velkasitoumuksia ja rakennusaikaisia saamia sellaisilta 3 kohdan mukaisilta kiinteistöyhteisöiltä, joissa eläkesäätiöllä on määräämisvalta.

Yhdessä 1 momentissa mainittujen omaisuuslajien kanssa saa yhteensä enintään 50 prosenttia eläkevastuun bruttomäärästä vastaava osa katteesta olla sellaisia velkasitoumuksia, joiden vakuudeksi on voimassa kiinnitys 1 momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettuun omaisuuslajiin taikka joiden vakuutena on 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettuja osakkeita tai osuuksia.

7 §

Omaisuuslajit, joilla yhteensä voidaan kattaa enintään 30 prosenttia eläkevastuun bruttomäärästä

Eläkevastuun bruttomäärän katteena saa olla yhteensä enintään 30 prosenttia bruttomäärästä:

1) osakkeita ja osuuksia yhteisöissä, joiden kotipaikka on Suomessa ja joiden osakkeilla tai osuuksilla käydään kauppaa säännellyillä markkinoilla Suomessa, lukuun ottamatta osakkeita ja osuuksia kiinteistöyhteisöissä;

2) edellä 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen liikkeeseen laskemia sellaisia sitoumuksia, joilla on huonompi etuoikeus kuin yhteisön muilla sitoumuksilla;

3) velkasitoumuksia, joiden vakuutena on 1 kohdassa tarkoitettuja osakkeita tai osuuksia taikka 2 kohdassa tarkoitettuja sitoumuksia; sekä

4) rahasto-osuuksia sijoitusrahastoissa, jos ne on perustanut Suomessa toimiluvan saanut julkisen valvonnan alainen rahastoyhtiö, jonka kotipaikka on Suomessa.

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarkemmat määräykset 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettujen rahasto-osuuksien lukemisesta eläkevastuun bruttomäärän katteeseen.

8 §

Eräiden yksittäisten riskikeskittymien rajoittaminen 25 prosenttiin eläkevastuun bruttomäärästä

Eläkevastuun bruttomäärän katteena olevista varoista saa olla sijoitettuna yksittäiseen kohteeseen määrä, joka vastaa enintään 25 prosenttia bruttomäärästä, jos kysymyksessä on sijoitus sellaisiin velkasitoumuksiin, joissa velallisenä tai takaajana on 4 §:n 1 kohdassa tarkoitettu kunta, kuntayhtymä tai seurakunta taikka 5 §:n 1 kohdassa tarkoitettu luottolaitos. Edellä tarkoitettuihin velkasitoumuksiin rinnastetaan velkasitoumukset, joiden vakuutena on mainittuja velkasitoumuksia.

Jos 1 momentissa tarkoitettu yhteisö noteerataan säännellyillä markkinoilla, enimmäisrajaa sovellettaessa lasketaan yhteen myös yhteisön osakkeet ja osuudet sekä sel-

laiset sitoumukset, joilla on huonompi etuoikeus kuin yhteisön muilla sitoumuksilla.

9 §

Eräiden yksittäisten riskikeskittymien rajoittaminen 15 prosenttiin eläkevastuun bruttomäärästä

Eläkevastuun bruttomäärän katteena olevista varoista saa olla sijoitettuna yksittäiseen kohteeseen määrä, joka vastaa enintään 15 prosenttia bruttomäärästä, jos kysymyksessä on sijoitus:

1) yhteen 6 §:n 1 momentin 1—3 kohdassa tarkoitettuun kiinteistöön, rakennukseen, oikeuteen tai kiinteistöyhteisöön;

2) velkasitoumuksiin, joiden vakuudeksi on voimassa kiinnitys yhteen 1 kohdassa tarkoitettuun kohteeseen tai joiden vakuutena on osakkeita ja osuuksia samassa kiinteistöyhteisössä; taikka

3) velkasitoumuksiin ja rakennusaikaisiin saamisiin 6 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua kiinteistöyhteisöltä, jossa eläkesäätiöllä on määräämisvalta.

Jos kiinteistö tai rakennus taikka 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettujen oikeuden kohde tai velkasitoumuksen vakuudeksi vahvistetun kiinnityksen kohde ovat yksi ja sama ja ne sijaitsevat niin lähekkäin toisiaan, että niitä voidaan pitää yhtenä sijoituksena, kaikki tähän kohteeseen liittyvät 1 momentissa tarkoitettujen sijoitukset on laskettava yhteen mainitussa momentissa säädettyä enimmäisrajaa sovellettaessa.

10 §

Eräiden yksittäisten riskikeskittymien rajoittaminen 5 tai 10 prosenttiin eläkevastuun bruttomäärästä

Eläkevastuun bruttomäärän katteena olevista varoista saa olla sijoitettuna määrä, joka vastaa enintään 5 prosenttia bruttomäärästä, jos kysymyksessä on sijoitus 7 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua säännellyillä markkinoilla noteeratun saman yhteisön osakkeisiin ja osuuksiin sekä sellaisiin sitoumuksiin, joilla on huonompi etuoikeus kuin yhteisön muilla sitoumuksilla.

Yhdessä 1 momentissa tarkoitettujen omaisuuslajien kanssa saa yhteensä enintään 10 prosenttia eläkevastuun bruttomäärästä vastaava osa katteesta olla:

1) saman yhteisön velkasitoumuksia, joilla ei ole vakuutta tai joiden vakuutena on 1 momentissa tarkoitettuja varoja; taikka

2) muiden velallisten antamia velkasitoumuksia, joiden vakuutena on 1 momentissa tai 1 kohdassa tarkoitettuja saman yhteisön varoja.

Edellä 1 ja 2 momentissa säädetyn lisäksi katteena olevista varoista saa olla sijoitettuna yhteensä enintään 10 prosenttia saman yhteisön 5 §:n 3 kohdassa tarkoitettuihin velkasitoumuksiin.

11 §

Ulkomaisten sijoitusten hyväksyminen katteeseen

Eläkevastuun bruttomäärästä voidaan yhteensä kattaa enintään 20 prosenttia muissa ETA-valtioissa kuin Suomessa sijaitsevilla:

1) velkasitoumuksilla, joissa velallisena tai takaajana on ETA-valtiossa sijaitseva kunta, julkisyhteisönä toimiva seurakunta tai muu niihin rinnastettava alueellinen julkisyhteisö, jolla tai jonka jäsenillä on veronkanto-oikeus;

2) velkasitoumuksilla, joissa velallisena tai takaajana on ETA-valtiossa toimiluvan saanut muu julkisen valvonnan alainen luottolaitos kuin talletuspankki;

3) osakkeilla ja osuuksilla yhteisöissä, joiden kotipaikka on ETA-valtiossa ja joiden osakkeilla tai osuuksilla käydään kauppaa ETA-valtiossa sijaitsevilla säännellyillä markkinoilla;

4) velkasitoumuksilla, joissa velallisena on 3 kohdassa tarkoitettu yhteisö, sekä tällaisen yhteisön liikkeeseen laskemilla sellaisilla sitoumuksilla, joilla on huonompi etuoikeus kuin yhteisön muilla sitoumuksilla;

5) velkasitoumuksilla, jos niillä käydään kauppaa säännellyillä markkinoilla ETA-valtiossa ja jossa niissä velallisena on muu yhteisö kuin 1—3 kohdassa tarkoitettu yhteisö tai 2 momentissa tarkoitettu yhteisö, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa; sekä

6) rahasto-osuuksilla sijoitusrahastoissa, jos ne on perustanut ETA-valtiossa toimiluvan saanut julkisen valvonnan alainen rahastoyhtiö, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa.

Yhdessä 1 momentissa tarkoitettujen omaisuuslajien kanssa saa yhteensä enintään 30 prosenttia eläkevastuun bruttomäärästä vastaava osa katteesta olla sellaisia vel-

kasitoumuksia, joissa velallisena tai takaajana on ETA-valtio, ETA-valtiossa toimiluvan saanut julkisen valvonnan alainen talletuspankki tai vakuutusyhtiö taikka sellainen muu yhteisö, jonka sosiaali- ja terveystieteiden ministeriö rinnastaa edellä tarkoitettuun talletuspankkiin tai vakuutusyhtiöön.

Eläkevastuun katteena olevista varoista saa olla sijoitettuna 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa enimmäisrajoissa määrä, joka vastaa enintään 10 prosenttia eläkevastuun bruttomäärästä, jos kysymyksessä on sijoitus kiinteistöihin ja rakennuksiin, osakkeisiin ja osuuksiin kiinteistöyhteisöissä, joiden kotipaikka on ETA-valtiossa, eläkesäätiölain 46 §:n 5 momentin 5 kohdassa tarkoitettuna ETA-valtiossa olevaan kiinteään omaisuuteen tai vesivoimaan kohdistuviin oikeuksiin sekä velkasitoumuksiin ja rakennusaikaisiin saamisiin kiinteistöyhteisöiltä.

Eläkevastuun bruttomäärän katteena olevista 1 momentissa tarkoitetuista varoista saa olla sijoitettuna yksittäiseen kohteeseen seuraavasti:

1) enintään 10 prosenttia eläkevastuun bruttomäärästä sellaisiin velkasitoumuksiin, joissa velallisena tai takaajana on sama 1 momentin 1, 2 tai 5 kohdassa tarkoitettu yhteisö;

2) yhteensä enintään 10 prosenttia eläkevastuun bruttomäärästä saman 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettuna yhteisön osakkeisiin ja 4 kohdassa tarkoitettuihin sitoumuksiin, jolloin osakkeisiin saa kuitenkin olla sijoitettuna enintään 5 prosenttia eläkevastuun bruttomäärästä; sekä

3) enintään 10 prosenttia eläkevastuun bruttomäärästä yhden sijoitusrahaston rahasto-osuuksiin.

Tässä pykälässä tarkoitettut varat on otettava huomioon laskettaessa 5—7 §:n mukaisia omaisuuslajien enimmäisrajoja.

12 §

Työnantajariskin pienentäminen

Eläkevastuun bruttomäärän katteena olevista varoista saa olla sijoitettuna 4—7 ja 11 §:ssä tarkoitettuun sellaiseen omaisuuteen, jonka arvo perustuu pääosin työnantajan toimintaan, enintään 30 prosenttia bruttomäärästä. Yhden toiminnallisen kokonaisuuden muodostavaan kohteeseen saa

tällöin kuitenkin katteeseen sijoittaa enintään 15 prosenttia eläkevastuun bruttomäärästä.

Sosiaali- ja terveysministeriö voi erityisistä syistä myöntää määräajaksi poikkeuksia tämän pykälän säännöksistä.

13 §

Konsernirajoitus

Edellä 5, 7, 8 ja 10—12 §:ssä säädettyjä enimmäisrajoja sovellettaessa on laskettava yhteen myös sellaiset sijoitukset, jotka kohdistuvat tai liittyvät yhteisön kanssa samaan konserniin kuuluvaan muuhun yhteisöön.

14 §

Valuuttariskin rajoittaminen

Enintään 20 prosenttia eläkevastuun bruttomäärän katteena olevista varoista saa olla muun kuin Suomen markan määräisiä valuuttoja tai sellaisia varoja, joita ei ole täysin suojattu valuuttakurssien muutoksilta.

3 luku

A-eläkesäitiön ja AB-eläkesäitiön A-osaston eläkevastuun kattaminen

15 §

Eläkesäitiölain 47 §:n 2 momentin mukainen kate

A-eläkesäitiön ja AB-eläkesäitiön A-osaston eläkevastuun eläkesäitiölain 47 §:n 2 momentissa tarkoitettuun 75 prosenttiin katteesta sovelletaan tämän asetuksen säännöksiä.

16 §

Muu kate

Muu kuin eläkesäitiölain 47 §:n 2 momentin toisessa virkkeessä tarkoitettun eläkevastuun katteen osa saa olla sen lisäksi, mitä tämän asetuksen 4—14 §:ssä säädetään;

- 1) velkasitoumuksia, joissa velallisena on työnantaja ja joilla ei ole työnantajasta riippumatonta 4—7 §:n mukaista vakuutta, yhdessä työnantajan säännellyillä markkinoilla Suomessa noteerattujen osakkeiden ja osuuksien kanssa yhteensä enintään 10 prosenttia eläkevastuun bruttomäärästä; sekä
- 2) muita varoja ja sitoumuksia.

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarkemmat määräykset siitä, millaisin edellytyksin ja rajoituksin 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettut varat saadaan lukea katteeseen.

4 luku

Erinäisiä säännöksiä

17 §

Poikkeushupa enimmäisrajan ylittämiseen

Sosiaali- ja terveysministeriö voi eläkesäitiön hakemuksesta antaa määräajaksi luvan ylittää 5—12 ja 16 §:ssä säädetty enimmäisraja.

18 §

Määräystenantovaltuus

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarkemmat määräykset eläkevastuun kattamisesta ja tämän asetuksen soveltamisesta. Ministeriön on määrättävä erityisesti katteeseen kuuluvien varojen sijainnista, johdannaispimusten käytöstä katteen yhteydessä, vakuuksien arvostuksesta ja vakuuksien merkityksestä luettaessa katteeseen niitä sitoumuksia, joihin vakuudet liittyvät, katteen luettelomisesta sekä eläkesäitiön varojen sijoittamista koskevista suuntaviivoista, jotka eläkesäitiön hallituksen on laadittava ja pidettävä ajan tasalla.

Ministeriö voi yksittäistapauksissa määrätä, jos siihen eläkesäitiölain 46 §:n 2 momentin soveltamisen kannalta on erityistä syytä, ettei tiettyjä varoja saa lukea eläkesäitiön eläkevastuun katteeseen.

5 luku

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

19 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 1995.

20 §

Siirtymäsäännökset

Jos eläkesäitiön eläkevastuun bruttomäärän katteena olevat 5—12 ja 16 §:ssä tarkoitettut varat tämän asetuksen voimaan tullessa ylittävät mainituissa pykälissä säädetty

enimmäisrajat, eläkesäätiön on huolehdittava ylityksen poistamisesta 31 päivään joulukuuta 2005 mennessä. Näiden varojen määrä tai suhteellinen osuus katteena olevista kaikista varoista ei saa nousta niin kauan kuin enim-

mäisraja ylittyy. Jos varojen määrä on alentunut, mutta edelleen ylittää säädetyn enimmäisrajan, varojen määrä ei enää saa nousta näin alentuneesta määrästä.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri Terttu Huttu-Juntunen

N:o 1781

Asetus**vakuutuskassan vastuuvelan katteesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä säädetään 27 päivänä marraskuuta 1992 annetun vakuutuskassalain (1164/92) 83 §:n 5 momentin nojalla, sellaisena kuin se on 29 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1777/95):

1 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *ETA-valtiolla* Euroopan talousalueeseen kuuluvaa valtiota;

2) *säännellyillä markkinoilla* ETA-valtiossa sijaitsevaa, ETA-valtion viranomaisen valvonnan alaista arvopaperipörssiä ja sellaista muuta ETA-valtiossa toimivaa vaihdantajärjestelmää, joka sosiaali- ja terveysministeriön antamien määräysten mukaan rinnastetaan tällaiseen arvopaperipörssiin;

3) *vastuuvelan bruttomäärällä* vastuuvelan kokonaismäärää ennen vakuutuskassalain (1164/92) 83 §:n 3 momentissa säädettyjen erien vähentämistä. Lakisääteistä eläkevakuutustoimintaa harjoittavan eläkekassan osalta vastuuvelan bruttomäärään luetaan myös vakuutuskassalain 83 §:n 7 momentissa tarkoitetut erät;

4) *velkasitoumuksella* velkasitoumukseen perustuvaa laina- ja muuta saamista, joukko-velkakirjalainaa ja muita raha- ja pääomamarkkinavälineitä, ei kuitenkaan osaketta, osuutta, johdannaissopimusta eikä sellaista sitoumusta, jolla on huonompi etuoikeus kuin velallisen muilla sitoumuksilla;

5) *kiinteistöyhteisöllä* sellaista yhteisöä, jonka pääasiallisena tarkoituksena on omistaa 5 §:n 1 momentin 1—3 kohdassa mainittuja varoja;

6) *konsernilla* osakeyhtiölaissa (734/78) tarkoitettua konsernia; sekä

7) *takauksella* velkasitoumuksen takaajan antamaa omavelkaista takausta.

2 §

Soveltamisalan tarkennukset

Tämän asetuksen säännöksiä ETA-valtiois-

ta sovelletaan siinä laajuudessa ja sellaisin edellytyksin kuin sosiaali- ja terveysministeriö määrää myös muuhun valtioon, jonka ministeriö määräyksessään tai yksittäistapauksessa vakuutuskassan hakemuksesta rinnastaa ETA-valtioon.

Mitä tässä asetuksessa säädetään velkasitoumuksista, koskee myös sille kertynyttä korkoa.

Tämän asetuksen säännöksiä kiinteistöistä, rakennuksista ja vakuutuskassalain 83 §:n 5 momentin 5 kohdassa tarkoitetuista oikeuksista sovelletaan myös sellaisen kiinteistöyhteisön, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa ja jossa vakuutuskassalla on määräämisvalta, omistamiin tällaisiin varoihin samalla tavoin kuin jos nämä varat olisivat vakuutuskassan suorassa omistuksessa.

3 §

Omaisuuslajit, joilla voidaan kattaa koko vastuuvelan bruttomäärä

Vastuuvelan koko bruttomäärän katteena saa olla:

1) velkasitoumuksia, joissa velallisena tai takaajana on Suomen valtio, Ahvenanmaan maakunta, suomalainen kunta, kuntayhtymä, evankelisluterilainen tai ortodoksinen seurakunta;

2) velkasitoumuksia, joissa velallisena tai takaajana on Suomessa toimiluvan saanut julkisen valvonnan alainen talletuspankki, vakuutusyhtiö tai muu sellainen yhteisö, jonka sosiaali- ja terveysministeriö rinnastaa talletuspankkiin tai vakuutusyhtiöön; tai

3) velkasitoumuksia, joiden vakuutena on

1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja velkasitoumuksia.

4 §

Velkasitoumuksia, joilla yhteensä voidaan kattaa enintään 50 prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä

Katteena olevista varoista saa olla yhteensä enintään 50 prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä seuraavia velkasitoumuksia:

1) velkasitoumuksia, joissa velallisena tai takaajana on Suomessa toimiluvan saanut julkisen valvonnan alainen muu luottolaitos kuin 3 §:n 2 kohdassa tarkoitettu talletuspankki tai siihen saman kohdan nojalla rinnastettu muu yhteisö;

2) velkasitoumuksia, joissa velallisena on sellainen yhteisö, jonka kotipaikka on Suomessa ja jonka osakkeilla tai osuuksilla käydään kauppaa säännellyillä markkinoilla Suomessa;

3) velkasitoumuksia, joilla käydään kauppaa säännellyillä markkinoilla Suomessa ja joissa velallisena on yhteisö, jota ei tarkoiteta 1 tai 2 kohdassa, ja jonka kotipaikka on Suomessa ; tai

4) velkasitoumuksia, joiden vakuutena on 1—3 kohdassa tarkoitettuja velkasitoumuksia.

5 §

Omaisuuslajit, joilla yhteensä voidaan kattaa enintään 40 tai 50 prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä

Katteena olevista varoista saa olla yhteensä enintään 40 prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä seuraavia omaisuuslajeja:

1) Suomessa olevat kiinteistöt ja rakennukset;

2) vakuutuslainsäädännön 83 §:n 5 momentin 5 kohdassa tarkoitettut Suomessa olevaan kiinteään omaisuuteen tai vesivoimaan kohdistuvat oikeudet;

3) osakkeet ja osuudet kiinteistöyhteisöissä, joiden kotipaikka on Suomessa; ja

4) velkasitoumukset sekä rakennusaikaiset saamiset sellaisilta 3 kohdan mukaisilta kiinteistöyhteisöiltä, joissa vakuutuslainsäädännön 83 §:n 5 momentin mukaisesti määräämisvalta.

Yhdessä 1 momentissa mainittujen omaisuuslajien kanssa saa yhteensä enintään 50 prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä vas-

taava osa katteesta olla sellaisia velkasitoumuksia, joiden vakuudeksi on voimassa kiinnitys 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuun omaisuuslajiin taikka joiden vakuutena on 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettuja osakkeita tai osuuksia.

6 §

Omaisuuslajit, joilla yhteensä voidaan kattaa enintään 30 prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä

Katteena olevista varoista saa olla yhteensä enintään 30 prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä seuraavia omaisuuslajeja:

1) osakkeet ja osuudet yhteisöissä, joiden kotipaikka on Suomessa ja joiden osakkeilla tai osuuksilla käydään kauppaa säännellyillä markkinoilla Suomessa, lukuun ottamatta osakkeita ja osuuksia kiinteistöyhteisöissä;

2) edellä 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen liikkeeseen laskemat sellaiset sitoumukset, joilla on huonompi etuoikeus kuin yhteisön muilla sitoumuksilla;

3) velkasitoumukset, joiden vakuutena on 1 kohdassa tarkoitettuja osakkeita tai osuuksia taikka 2 kohdassa tarkoitettuja sitoumuksia; ja

4) rahasto-osuuksia sijoitusrahastoissa, jotka on perustanut Suomessa toimiluvan saanut julkisen valvonnan alainen rahastoyhtiö, jonka kotipaikka on Suomessa.

Sosiaali- ja terveystieteiden ministeriö antaa tarkemmat määräykset 1 momentin 4 kohdan tarkoitettujen rahasto-osuuksien lukemisesta katteena oleviksi varoiksi.

7 §

Eräiden yksittäisten riskikeskittymien rajoittaminen 25 prosenttiin vastuuvelan bruttomäärästä

Katteena olevista varoista saa olla sijoitettuna yksittäiseen kohteeseen määrä, joka vastaa enintään 25 prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä, jos kysymyksessä on sijoitus sellaisiin velkasitoumuksiin, joissa velallisena tai takaajana on 3 §:n 1 kohdan mukainen kunta, kuntayhtymä, seurakunta tai 4 §:n 1 kohdassa tarkoitettu muu luottolaitos kuin talletuspankki, mukaan lukien sellaiset velkasitoumukset, joiden vakuutena on mainittuja velkasitoumuksia. Jos tässä pykälässä tarkoitettu yhteisö noteerataan säännellyillä

markkinoilla, enimmäisrajaa sovellettaessa lasketaan yhteen myös yhteisön osakkeet ja osuudet ja sellaiset sitoumukset, joilla on huonompi etuoikeus kuin yhteisön muilla sitoumuksilla.

8 §

Eräiden yksittäisten riskikeskittymien rajoittaminen 15 prosenttiin vastuuvelan bruttomäärästä

Katteena olevista varoista saa olla sijoitettuna yksittäiseen kohteeseen määrä, joka vastaa enintään 15 prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä, jos kysymyksessä on sijoitus:

1) yhteen 5 §:n 1 momentin 1—3 kohdan mukaiseen kiinteistöön, rakennukseen, oikeuteen tai kiinteistöyhteisöön;

2) velkasitoumuksiin, joiden vakuudeksi on voimassa kiinnitys yhteen 1 kohdassa tarkoitettuun kohteeseen tai joiden vakuutena on osakkeita ja osuuksia yhdessä kiinteistöyhteisössä; tai

3) velkasitoumuksiin ja rakennusaikaisiin saamiin 5 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaiselta kiinteistöyhteisöltä, jossa vakuutuskasalla on määräämisvalta.

Jos kiinteistö tai rakennus, edellä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettujen oikeuden kohde tai velkasitoumuksen vakuudeksi vahvistetun kiinnityksen kohde ovat yksi ja sama tai ne sijaitsevat niin lähekkäin toisiaan, että niitä voidaan pitää yhtenä sijoituksena, kaikki tähän kohteeseen liittyvät 1 momentissa mainitut sijoitukset on laskettava yhteen kyseisessä momentissa säädettyä enimmäisrajaa sovellettaessa.

9 §

Eräiden yksittäisten riskikeskittymien rajoittaminen 5 ja 10 prosenttiin vastuuvelan bruttomäärästä

Katteena olevista varoista saa olla sijoitettuna enintään 5 prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä 6 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdan mukaisen säännellyillä markkinoilla noteeratun saman yhteisön osakkeisiin, osuuksiin ja sellaisiin sitoumuksiin, joilla on huonompi etuoikeus kuin yhteisön muilla sitoumuksilla.

Yhdessä 1 momentissa mainittujen omaisuuslajien kanssa saa yhteensä enintään 10

prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä vastaava osa katteesta olla:

1) saman yhteisön velkasitoumuksia, joilla ei ole vakuutta tai joiden vakuutena on 1 momentissa tarkoitettuja varoja; tai

2) muiden velallisten antamia velkasitoumuksia, joiden vakuutena on 1 momentissa tai edellä 1 kohdassa mainittuja saman yhteisön varoja.

Edellä 1 ja 2 momentissa säädetyn lisäksi katteena olevista varoista saa olla sijoitettuna yhteensä enintään 10 prosenttia saman yhteisön 4 §:n 3 kohdan tarkoittamiin velkasitoumuksiin, joilla käydään kauppaa säännellyillä markkinoilla.

10 §

Ulkomaisten sijoitusten hyväksyminen katteeseen

Vastuuvelan bruttomäärästä voidaan yhteensä kattaa enintään 20 prosenttia seuraavilla muissa ETA-valtioissa kuin Suomessa sijaitsevilla varoilla:

1) velkasitoumuksilla, joissa velallisena tai takaajana on ETA-valtiossa sijaitseva kunta, julkisyhteisönä toimiva seurakunta tai muu niihin rinnastettava alueellinen julkisyhteisö, jolla tai jonka jäsenillä on veronkanto-oikeus;

2) velkasitoumuksilla, joissa velallisena tai takaajana on ETA-valtiossa toimiluvan saanut julkisen valvonnan alainen muu luottolaitos kuin talletuspankki;

3) osakkeilla ja osuuksilla yhteisöissä, joiden kotipaikka on ETA-valtiossa ja joiden osakkeilla tai osuuksilla käydään kauppaa ETA-valtiossa sijaitsevilla säännellyillä markkinoilla;

4) velkasitoumuksilla, joissa velallisena on 3 kohdan mukainen yhteisö, sekä yhteisön liikkeeseen laskemilla sellaisilla sitoumuksilla, joilla on huonompi etuoikeus kuin yhteisön muilla sitoumuksilla;

5) velkasitoumuksilla, joilla käydään kauppaa säännellyillä markkinoilla ETA-valtiossa ja joissa velallisena on yhteisö, jota ei tarkoiteta 1—3 kohdassa eikä 2 momentissa, ja jonka kotipaikka on ETA-valtiossa; ja

6) rahasto-osuuksilla sijoitusrahastoissa, jotka on perustanut ETA-valtiossa toimiluvan saanut julkisen valvonnan alainen rahastoyhtiö, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa.

Yhdessä 1 momentissa mainittujen omai-

suuslajien kanssa saa yhteensä enintään 30 prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä vastaava osa katteena olevista varoista olla sellaisia velkasitoumuksia, joissa velallisena tai takaajana on ETA-valtio, ETA-valtiossa toimiluvan saanut julkisen valvonnan alainen talletuspankki tai vakuutusyhtiö taikka sellainen muu yhteisö, jonka sosiaali- ja terveysministeriö rinnastaa edellä tarkoitettuun talletuspankkiin tai vakuutusyhtiöön.

Vastuuvelan katteena olevista varoista saa olla sijoitettuna enintään 10 prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä kiinteistöihin ja rakennuksiin, osakkeisiin ja osuuksiin kiinteistöyhteisöissä, joiden kotipaikka on ETA-valtiossa, vakuutuskassalain 83 §:n 5 momentin 5 kohdassa tarkoitettuun ETA-valtiossa olevaan kiinteään omaisuuteen tai vesivoimaan kohdistuviin oikeuksiin sekä velkasitoumuksiin ja rakennusaikaisiin saamiin 2 §:n 3 momentissa tarkoitetuilta kiinteistöyhteisöiltä.

Vastuuvelan bruttomäärän katteena olevista edellä 1 momentissa mainituista varoista saa olla sijoitettuna yksittäiseen kohteeseen seuraavasti:

1) enintään 10 prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä sellaisiin velkasitoumuksiin, joissa velallisena tai takaajana on sama 1 momentin 1, 2 tai 5 kohdassa tarkoitettu yhteisö;

2) yhteensä enintään 10 prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä saman 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetun, yhteisön osakkeisiin ja 4 kohdassa tarkoitettuihin sitoumuksiin, kuitenkin siten, että edellä tarkoitettuihin osakkeisiin saa olla sijoitettuna enintään 5 prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä; sekä

3) yhteensä enintään 10 prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä yhden sijoitusrahaston rahasto-osuuksiin.

Tämän pykälän mukaiset varat otetaan huomioon sovellettaessa 4—6 §:n mukaisia omaisuuslajien enimmäisrajoja.

11 §

Osakasriskin pienentäminen

Katteena olevista varoista saa olla sijoitettuna 3—6 ja 10 §:ssä tarkoitettuun sellaiseen omaisuuteen, jonka arvo perustuu pääosin vakuutuskassan osakkaan toimintaan, enintään 30 prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä. Yhden toiminnallisen kokonaisuuden

muodostavaan kohteeseen saa kuitenkin olla sijoitettuna enintään 15 prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä. Sosiaali- ja terveysministeriö voi erityisistä syistä myöntää määräajaksi poikkeuksia tämän pykälän säännöksistä.

12 §

Konsernirajoitus

Edellä 4, 6, 7 ja 9—11 §:ssä säädettyjä enimmäisrajoja sovellettaessa on laskettava yhteen myös sellaiset sijoitukset, jotka kohdistuvat tai liittyvät yhteisön kanssa samaan konserniin kuuluvaan muuhun yhteisöön.

13 §

Valuuttariskin rajoittaminen

Enintään 20 prosenttia vastuuvelan bruttomäärän katteena olevista varoista saa olla muun valuutan kuin Suomen markan mää räisiä tai sellaisia varoja, joita ei ole täysin suojattu valuuttakurssien muutoksilta.

14 §

Poikkeusluvan antaminen enimmäisrajan ylitykseen

Sosiaali- ja terveysministeriö voi vakuutuskassan hakemuksesta antaa määräajaksi luvan 4—10 §:ssä säädetyn enimmäisrajan ylitykseen.

15 §

Määräystenantovaltuus

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarkemmat määräykset vastuuvelan kattamisesta ja tämän asetuksen soveltamisesta. Ministeriön on määrättävä erityisesti katteeseen kuuluvien varojen sijainnista, johdannaissopimusten käytöstä katteen yhteydessä, vakuuksien arvostuksesta ja vakuuksien merkityksestä luettaessa katteeseen sitoumuksia, joihin vakuudet liittyvät, katteen luetteloinnista sekä vakuutuskassan varojen sijoittamista koskevista suuntaviivoista, jotka hallituksen on laadittava ja pidettävä ajan tasalla.

Ministeriöllä voi yksittäistapauksissa määrätä, jos siihen vakuutuskassalain 83 §:n 2 momentin soveltamisen kannalta on eri-

tyistä syytä, ettei tiettyjä varoja saa lukea vakuutuskassan vastuuvelan katteeseen.

16 §

Siirtymäsäännökset

Jos vakuutuskassan vastuuvelan katteena olevat 4—11 §:ssä tarkoitetut varat ylittävät tämän asetuksen voimaan tullessa näissä pykälissä säädetyt enimmäisrajat, kassan on 31 päivään joulukuuta 2005 mennessä huolehdittava ylityksen poistamisesta. Näiden varojen määrä tai suhteellinen osuus katteena olevista kaikista varoista ei saa nousta niin kauan kuin enimmäisraja ylittyy. Mikäli va-

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995

rojen määrä on alentunut, mutta edelleen ylittää säädetyt enimmäisrajan, varojen määrä ei enää saa nousta näin alentuneesta määrästä.

Sosiaali- ja terveysministeriö voi erityisesti syystä kassan hakemuksesta jatkaa 1 momentissa säädettyä määräaikaa 5 ja 8 §:ssä tarkoitettujen varojen osalta enintään viidellä vuodella.

17 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 1995.

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös patentti- ja rekisterihallituksen maksullisista suoritteista

Annettu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 1995

Kauppa- ja teollisuusministeriö on patentti- ja rekisterihallituksen suoritteista perittävistä maksuista annetun lain (1032/92) 5 §:n nojalla päättänyt:

1 §

Soveltamisala

Tässä päätöksessä määrätään patentti- ja rekisterihallituksen maksullisista suoritteista ja niiden maksuperusteista sekä julkisoikeudellisista suoritteista perittävistä kiinteistä maksuista.

Tätä päätöstä sovelletaan myös muun viranomaisen tuottamaan suoritteeseen, joka perustuu tai kohdistuu patentti- ja rekisterihallituksen pitämään rekisteriin tai tiedostoon.

2 §

Julkisoikeudelliset suoritteet

Patentti- ja rekisterihallituksen suoritteista annetun lain 3 §:n 2 momentin mukaisia suoritteita, joista patentti- ja rekisterihallitus perii suoriteryhmäkohtaisen kustannusvastaavuuden perusteella määräytyvät maksut, ovat seuraavat suoritteet:

- 1) patentti-, tavaramerkki-, mallioikeus- ja hyödyllisyysmallihakemusten sekä integroidun piirin piirimallihakemusten käsitteleminen;
- 2) patenttien ja patenttihakemusten voima-sapittäminen;
- 3) tavaramerkin, mallioikeuden ja hyödyllisyysmallioikeuden rekisteröinnin uudistaminen;
- 4) patenttilain 71 a §:n mukaisten esitysten käsitteleminen; ja
- 5) merkinnän tekeminen patentti-, tavaramerkki-, malli-, hyödyllisyysmalli-, piirimalli- ja patenttiasiamiesrekisteriin sekä otteen, todistuksen ja virallisen jäljennöksen taikka viikko-luettelon tuottaminen tällaisesta rekisteristä.

Patentti- ja rekisterihallituksen suoritteista perittävistä maksuista annetun lain 3 §:n 3 momentin mukaisia suoritteita, joista patentti- ja rekisterihallitus perii suoritteiden keskimää-

räisen kokonaiskustannuksen perusteella määräytyvät maksut, ovat seuraavat suoritteet:

- 1) kaupparekisteri-ilmoitusten käsitteleminen;
- 2) otteen, todistuksen ja virallisen jäljennöksen tuottaminen kauppa- ja yritys kiinnitysrekisteristä sekä julkistettavaksi jätetyistä tilinpäätös- ja tasetiedoista;
- 3) kaupparekisteriin merkittyjen ja ilmoituksen vireilläoloa koskevien tietojen sekä tilinpäätös- ja tasetietojen luovuttaminen puhelimitse, mikrofilmillä tai sähköisesti; ja
- 4) yritys kiinnitystä koskevan hakemuksen tai ilmoituksen käsitteleminen.

3 §

Hinnaltaan omakustannusarvosta poikkeavat suoritteet

Patentti- ja rekisterihallituksen suoritteista perittävistä maksuista annetun lain 3 §:n 4 momentissa tarkoitettuja suoritteita, joista patentti- ja rekisterihallitus perii suoritteiden omakustannusarvoa alhaisemman maksun, ovat seuraavat suoritteet:

- 1) valituksien käsitteleminen;
- 2) mitättömäksi julistamisvaatimuksen käsitteleminen;
- 3) säätiön lupa- ja suostumusasiat;
- 4) otteen, todistuksen ja virallisen jäljennöksen tuottaminen säätiörekisteristä ja yhdistysrekisteristä; ja
- 5) yhdistyksen perus- ja muutosilmoitusasiat sekä ennakkotarkastusasiat.

Patentti- ja rekisterihallituksen suoritteista perittävistä maksuista annetun lain 3 §:n 4 momentissa tarkoitettuja suoritteita, joista patentti- ja rekisterihallitus jättää maksun perimättä, ovat:

- 1) patentti- ja rekisterihallituksen rekistereihin merkittyjen oikeuksien lakkaamisilmoitukset;

- 2) lausunnot ja selvitykset viranomaisille;
- 3) viranomaisen lähettämän tiedonannon merkitseminen patentti- ja rekisterihallituksen pitämiin rekistereihin;
- 4) kaupparekisterin, yritys kiinnitysrekisterin, säätiörekisterin ja yhdistysrekisterin lomakkeet;
- 5) patentti- ja rekisterihallituksen antamat vastaanottotodistukset;
- 6) tilinpäätös- ja tasetietojen julkistaminen;
- 7) osoitteenmuutoksen merkitseminen patentti-, malli-, hyödyllisyysmalli-, piirimalli- ja patenttiasiamiesrekisteriin silloin, kun se tapahtuu muun ilmoituksen yhteydessä, sekä elinkeinonharjoittajan osoitteenmuutoksen merkitseminen kaupparekisteriin;
- 8) elinkeinotoiminnan lopettamista tai yhteisön purkautumista koskeva ilmoitus kaupparekisteriin;
- 9) jäljennös osakeyhtiön yhtiöjärjestyksestä ja osuuskunnan säännöistä sekä ote kaupparekisteristä, jotka patentti- ja rekisterihallitus perus- tai muutosilmoituksen rekisteröinnin jälkeen ensimmäisen kerran antaa ilmoituksen tehneelle elinkeinonharjoittajalle; ja
- 10) merkinnän tekeminen säätiörekisteriin ja yhdistysrekisteriin.

4 §

Maksulliset liikeloudelliset suoritteet

Patentti- ja rekisterihallituksen suoritteista perittävistä maksuista annetun lain 4 §:ssä tar-

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 1995

koitettuja suoritteita, jotka patentti- ja rekisterihallitus hinnoittelee liikeloudellisin perustein, ovat muun muassa seuraavat suoritteet:

- 1) patentti- ja rekisterihallituksen toimialaan kuuluva muu kuin asian vireillepanoon ja käsittelyyn liittyvä neuvonta;
- 2) tilauksesta tehtävät selvitykset ja tutkimukset;
- 3) koulutus- ja konsultointipalvelut;
- 4) kirjasto- ja tietopalvelut;
- 5) muut patentti- ja rekisterihallituksen kustantamat julkaisut;
- 6) valokopio, sähköinen tallenne tai muu jäljennös;
- 7) pienlaskutuslisä ja kassapalvelumaksu;
- 8) toimeksiantoon perustuva aineiston lähettäminen, mikäli lähettäminen ei sisälly aineistosta perittävään hintaan; ja
- 9) kaupparekisterin, yritys kiinnitysrekisterin, säätiörekisterin ja yhdistysrekisterin atk-rekistereihin pohjautuvat muut tietopalvelut.

5 §

Pykälissä 2 ja 3 tarkoitetut maksut sisältyvät tämän päätöksen liitteenä olevaan taulukkoon.

6 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Ministeri *Ole Norrback*

Hallitusneuvos *Timo Pekkarinen*

MAKSUTAULUKKO

Kiinteämaksuiset julkisoikeudelliset suoritteet

1 §		11. vuosi	1 700 mk
<i>Patenttiasiat</i>		12. vuosi	1 950 mk
Hakemusmaksu		13. vuosi	2 250 mk
perusmaksu	1 100 mk	14. vuosi	2 550 mk
lisämaksu jokaisesta kymmenen ylittävästä patenttivaatimuksesta	110 mk	15. vuosi	2 850 mk
Maksu uudelleenkäsiteltäväksi ottamisesta		16. vuosi	3 200 mk
ensimmäinen kerta	300 mk	17. vuosi	3 500 mk
muut kerrat	600 mk	18. vuosi	3 800 mk
Nähtäväksiapanomaksu		19. vuosi	4 100 mk
perusmaksu painatuksesta ...	450 mk	20. vuosi	4 400 mk
lisämaksu jokaiselta neljältä sivulta	55 mk		
Lisämaksu patenttivaatimukselta, joka on annettu sen jälkeen kun hakemus tehtiin tai se on katsottava tehdyksi, mikäli vaatimusten määrä yhteensä ylittää niiden vaatimusten määrän, joista hakemusmaksu on suoritettu	110 mk	Vuosimaksu, joka patenttilain 41 §:n 3 momentin tai 42 §:n 3 momentin mukaan suoritetaan myöhemmin kuin vuosimaksun erääntymispäivänä, on suoritettava 20 %:lla korotettuna.	
Tilausmaksu välipäätöksen viiteasiakirjoista	100 mk	Maksu patenttirekisteriin tehtävästä merkinnästä, kultakin merkinnältä	200 mk
kahtena kappaleena	150 mk	Ratkaisumaksu patenttilain 71 a §:n mukaan	1 100 mk
Käännösmaksu	200 mk/sivu	Muutoksenhakumaksut patenttilain 25 §:ssä tarkoitetut asiat	1 000 mk
Patenttihakemuksista ja patenteista suoritettavat vuosimaksut:		muut patenttiasiat	700 mk
1.—3. vuosi	700 mk	Etuoikeustodistus	200 mk/10 sivua
4. vuosi	500 mk	lisäsivut	5 mk/sivu
5. vuosi	600 mk	Diaaritodistus	48 mk
6. vuosi	750 mk	Oikeaksi todistaminen	48 mk+
7. vuosi	900 mk		5 mk/sivu
8. vuosi	1 050 mk	Rekisteriote	70 mk
9. vuosi	1 250 mk	Kuulutusjulkaisu	25 mk
10. vuosi	1 450 mk	Patenttijulkaisu	25 mk
		Viikkoluettelo	
		irtonumero	25 mk
		vuositilaus	600 mk
		Tiivistelmäjulkaisu	5 mk

2 §		Diaaritodistus	48 mk
<i>Kansainväliset patenttihakemukset</i>		Oikeaksi todistaminen	48 mk+
			5 mk/sivu
Maksu kansainvälisestä patentti-		Rekisteriote	70 mk
hakemuksesta patenttilain			
31 §:n 1 momentin tai 38 §:n 2	1 100 mk	4 §	
momentin mukaan		<i>Hyödyllisyysmallioikeusasiat</i>	
Lisämaksu jokaisesta kymmenen		Rekisteröintimaksu	800 mk
ylittävistä patenttivaatimuk-	110 mk	Uudelleen käsittelymaksu	200 mk
sesta		Rekisteröinnin uudistamismaksu	1 200 mk
Erityinen lisämaksu tapauksissa,		Maksu mitättömäksi julistamis-	
joissa hakemusta jatketaan		vaatimuksesta	300 mk
patenttilain 31 §:n 1 momen-		Maksu hyödyllisyysmalli rekiste-	
tiin mukaan ja se käsittää keksin-		riin tehtävästä merkinnästä,	
sinnön, jolle ei ole suoritettu		kultakin merkinnältä	200 mk
kansainvälistä uutuustutki-		Käännösmaksu	200 mk/sivu
musta tai kansainvälistä pa-	1 100 mk	Muutoksenhakumaksu	800 mk
tentoitavuuden esitutkimusta,		Etuoikeustodistus	75 mk
eikä patenttilain 36 tai 37 §:ää		Diaaritodistus	48 mk
ole sovellettava		Oikeaksi todistaminen	48 mk+
Erityinen lisämaksu tapauksissa,			5 mk/sivu
joissa hakemusta jatketaan		Rekisteriote	70 mk
patenttilain 31 §:n 2 momen-		Tutkimusmaksu	1 200 mk
tiin mukaan ja se käsittää keksin-		Lausuntomaksu	400 mk
sinnön, jolle ei ole suoritettu		Lykkäysmaksu	250 mk
kansainvälistä patentoitavuuden	1 100 mk	Uudistamismaksun korotus	240 mk
esitutkimusta, eikä pa-		Lisämaksu jokaisesta viisi ylittä-	
tenttilain 36 tai 37 §:ää ole		västä suojavaatimuksesta	80 mk
sovellettava		Viitejulkaisumaksu	100 mk
Lisämaksu patenttilain 31 §:n 3	500 mk	Viitejulkaisun kaksoiskopio	150 mk
momentin mukaisesta lisä-		Kansainväliset hyödyllisyysmal-	
ajasta	700 mk	lihakemukset:	
Lähtämismaksu		Maksu kansainvälisestä hyödyllis-	
Maksu patenttilain 36 tai 37 §:n	1 100 mk	lyysmallihakemuksesta	800 mk
mukaan		Lisämaksu jokaisesta viisi ylittä-	
		västä suojavaatimuksesta	80 mk
3 §		Lisämaksu hyödyllisyysmallilain	
<i>Lääkkeiden lisäsuojatodistukset</i>		45 d §:n 3 momentin mukai-	
Hakemusmaksu	1 100 mk	sesta lisäajasta	500 mk
Uudelleen käsittelymaksu	300 mk	Lähtämismaksu	700 mk
Maksu rekisteriin tehtävästä			
merkinnästä, kultakin mer-	200 mk	5 §	
kinnältä		<i>Tavaramerkkiasiat</i>	
Ratkaisumaksu patenttilain		Tavaramerkin rekisteröinnin ha-	
71 a §:n mukaan	1 100 mk	kemusmaksu	1 000 mk
Vuosimaksu jokaiselta alkavalta	4 400 mk	Rekisteröinnin uudistamismisha-	
vuodelta		kemusmaksu	1 070 mk
Muutoksenhakumaksut			
patenttilain 25 §:ssä tarkoite-	1 000 mk		
tut asiat			
muut patenttiasiat	700 mk		

Maksu mitättömäksi julistamis- vaatimuksesta	1 300 mk	Muu kaupparekisteriin perustu- va todistus	110 mk/ tunti
Uudelleen käsittelymaksu	200 mk	Yhtiöjärjestys, yhtiösopimus, säännöt, yhdistysjärjestys	60 mk
Maksu piirimallirekisteriin teh- tävästä merkinnästä, kultakin merkinnältä	200 mk	Tilinpäätös- ja taseasiat	
Muutoksenhakumaksut	1 000 mk	Jäljennös tilinpäätösasiakirjoista (yhdelta tilinpäätöskaudelta)	60 mk
Diaaritodistus	48 mk	Todistus tilinpäätösasiakirjojen jättämisestä	25 mk
Oikeaksi todistaminen	48 mk + 5 mk/sivu	ATK-järjestelmän käyttö	
Rekisteriote	70 mk	Liittymismaksut:	
	8 §	Käyttäjätunnuksia 1	500 mk
<i>Patenttiasiamiesrekisteri</i>		” 2—10	250 mk/kpl
Rekisteröintimaksu	1 200 mk	” 11—	100 mk/kpl
Muutos tai muu erillinen mer- kintä	250 mk	Käyttäjätunnuksen uudelleen avaaminen	250 mk
Ote patenttiasiamiesrekisteristä	70 mk	Käyttömaksut:	
	9 §	Kysely	2 mk
<i>Kaupparekisteriasiat</i>		Toiminimikysely	20 p
Kaupparekisteri-ilmoitusten kä- sittelymaksut:		Peruspoiminta kaupparekisteri- tiedoista konekielisessä muo- dossa	80 000 mk/ vuodessa
Yksityisen elinkeinonharjoitta- jan perusilmoitus	350 mk	Mikrofilmit:	
Avoimen yhtiön ja kommandiit- tiyhtiön perusilmoitus	700 mk	Kaupparekisterin peruskortisto	18 000 mk
Muun elinkeinonharjoittajan pe- rusilmoitus	1 400 mk	Kaupparekisterin ylläpitokortit	6 400 mk/ vuosi
Osakeyhtiön yhtiöjärjestyksen, osuuskunnan, säästöpankin ja asumisoikeusyhdistyksen sääntöjen ja vakuutusyhdis- tyksen yhdistysjärjestyksen muuttamista, avoimen yhtiön, kommandiittiyhtiön tai osuus- kunnan muuttamista osake- yhtiöksi sekä taloudellista toi- mintaa harjoittavan yhdistyk- sen muuttamista osuuskun- naksi koskeva muutosilmoitus	1 400 mk	Kaupparekisterin aakkoselliset toiminimihakemistot	3 800 mk/ vuosi
Muu muutosilmoitus	250 mk	Vuosien 1976—1980 tilinpäätös- asiakirjat hakemistoiheen	10 000 mk
Aputoiminimen rekisteröinti ...	350 mk/nimi	Tilinpäätösasiakirjat hakemis- toineen vuosilta 1981—	8 000 mk/ vuosi
Otteet, todistukset ja jäljennök- set:		Muutoksenhakumaksu:	
Ote kaupparekisteristä	60 mk	Kaupparekisteriin tehtyä ilmoi- tusta koskevissa asioissa	870 mk
Rekisteröintitodistus	90 mk	Oikeaksi todistaminen	48 mk + 5 mk/sivu
Manuaalisesti koottu historiaote	110 mk/ tunti		
Diaaritodistus	25 mk		
	10 §		
	<i>Yrityskiinnitysasiat</i>		
		Todistukset	
		Diaaritodistus	50 mk
		Rasitustodistus	150 mk
		Muu yrityskiinnitysrekisteriin perustuva todistus	150 mk
		Hakemus- ja ilmoitusasiat	
		Kiinnityshakemus	560 mk
		Kiinnityksen vastattavaksi otta- minen	1 100 mk

